

ትምህርት ክርስትና

(የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ
ቤተ ክርስቲያን
እምነትና ትምህርት ፡)

ክርስቲያን የሆነ ሁሉ ሲግረውና ለያስተምረው
የሚገባ ፣ በተለይም ለሰነድ ትምህርት ቤት መግ
ሪያና ግስተግሪያ እንዲሆን

ከሊቀ ሥልጣናት
ሀብተ ማርያም ወርቅነህ
ተዘጋጀ ።

አ. አ. 1998/9/9

በትንሣኤ ዘጉባኤ ግተግሪያ ቤት ታተመ ።

www.ethiopianorthodox.org

በሙሉም ሆነ፣ በክፍል መልሶ ማሳተፍ
መብቱ የአዘጋጁ ብቻ ነው ።

ተራ ቀ.	ፊርድ ስም	ገጽ
፩	መቅደም	፩-፮
፪	መግቢያ	፮-፲
፫	ዐቢይ ክፍል ፩ ትምህርተ ክርስቲና ክፍል ፩ የእምነት አንቀጽ	፲፩-፲፬
፬	ክፍል ፪ ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን	፲፬-፳
፭	ክፍል ፫ የእግዚአብሔር ሕገ መንግሥት	፳-፴፪
፮	ክፍል ፬ ስለ ጸሎት	፴፪-፶፩
፯	ክፍል ፭ ስለ ጸምና ምጽዋት	፶፩-፶፫
፰	ክፍል ፮ ስለ በዓላት ዐቢይ ክፍል ፪ የቅዱስ መጽሐፍ ሐፍ ጥናት	፶፫-፶፯
፱	መቅደም	፶፯-፶፯
፲	ምዕራፍ ፩ ቅዱስ መጽሐፍ	፶፯
፲፩	ምዕራፍ ፪ ቅዱስ መጽሐፍ የአምላክ ስጦታ መሆኑ	፶፱-፷
፲፪	ምዕራፍ ፫ ቅዱስ መጽሐፍ እስትንፋስ እግዚአብሔር መሆኑ	፷-፷፪

ማ ው ማ

ተራ ቀ.	ር እ ስ	ገጽ
፲፫	ምዕራፍ ፱	
	የቅዱስ መጽሐፍ ቀጥርና ተራ	፳፪
፲፬	ምዕራፍ ፳ ቀናና ቅዱስ መጽሐፍ	፳፪-፳፫
፲፭	ምዕራፍ ፳፩ የጀቱ ኪዳናት ግንኙነት	፳፫-፳፭
፲፮	ሀ/ የብሉይ ኪዳን ክፍል መቅደም	፳፭-፳፮
፲፯	ምዕራፍ ፳፪ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት	፳፮-፳፱
፲፰	ምዕራፍ ፳፫ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አከፋፈል	፳፱-፳፻
፲፱	ለ/ የሐዲስ ኪዳን ክፍል መቅደም	፳፻-፳፻፱
፳	ምዕራፍ ፳፬ ወንጌል (ኢቫንጌልፆን)	፳፻-፳፻፩
፳፩	ምዕራፍ ፳፭ የወንጌል ጸሐፍት	፳፻፩-፳፻፫
፳፪	ምዕራፍ ፳፮ የቅዱስ ግብግብ ወንጌል	፳፻፫-፳፻፮
፳፫	ምዕራፍ ፳፯ የቅዱስ ግርቆስ ወንጌል	፳፻፮-፳፻፱
፳፬	ምዕራፍ ፳፰ የቅዱስ ሉቃስ ወንጌል	፳፻፱-፳፻፺፩
፳፭	ምዕራፍ ፳፱ የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል	፳፻፺፩-፳፻፺፮
፳፮	ምዕራፍ ፳፻ የሐዋርያት ሥራ	፳፻፺፮-፳፻፺፱

ማ ው ማ

ተራ ቀ.	ር እ ስ	ገጽ
፳፯	ምዕራፍ ፳፻ መልእክታት	፳፻፺፯-፳፻፺፱
፳፰	ምዕራፍ ፳፻ ራእይ የሐንስ	፳፻፺፱-፳፻፺፻
፳፱	ዐቢይ ክፍል [የቤተ ክር/ ታሪክ መቅደም	፳፻፺፻-፳፻፺፻፱
፴	ምዕራፍ ፳፻፩ የፍልስጥኤም ጂኦግራፊ በአጭሩ	፳፻፺፻፱-፳፻፺፻፺፩
፴፩	ምዕራፍ ፳፻፪ በፍልስጥኤም ምድር ይኖሩ የነበሩ ሕዝቦችና አስተዳደራቸው	፳፻፺፻፺፩-፳፻፺፻፺፮
፴፪	ምዕራፍ ፳፻፫ የዓለም ሃይማኖትና ሥነ ምግባር	፳፻፺፻፺፮-፳፻፺፻፺፱
፴፫	ምዕራፍ ፳፻፬ የእስራኤል እምነትና ማኅበራዊ ኑሮ	፳፻፺፻፺፱-፳፻፺፻፺፻፱
፴፬	ምዕራፍ ፳፻፭ የመሲሕ መምጣት ተስፋ ክፍል ፩ የዓለም ድንገት	፳፻፺፻፺፻፱
፴፭	ምዕራፍ ፳፻፮ የጌታችን የኢየሱስ ልደት	፳፻፺፻፺፻፱-፳፻፺፻፺፻፱
፴፮	ምዕራፍ ፳፻፱ የክርስቶስ የሐፃንነቱ ጊዜ	፳፻፺፻፺፻፱-፳፻፺፻፺፻፱
፴፯	ምዕራፍ ፳፻፺ የክርስቶስ ጥምቀት	፳፻፺፻፺፻፱-፳፻፺፻፺፻፱

ተራ ቍ.	ር እ ስ	ገጽ
፴፮	ምዕራፍ ፩ የክርስቶስ የይፋ ሥራ	፻፲፱-፻፳፯
፴፱	ምዕራፍ ፳ የክርስቶስ ንጉሥነት በመስቀል	፻፳፮-፻፴፱
፵	ምዕራፍ ፳፯ የክርስቶስ ትግሣኤ	፻፴፱-፻፵፩
፵፩	ክፍል ፪ የቤተ ክርስቲያን መሠረት	፻፵፩-፻፵፮
፵፪	ምዕራፍ ፳፻ ርደተ መንፈስ ቅዱስ	፻፵፮-፻፶፩
፵፫	ምዕራፍ ፷ የሐዋርያት ተአምራት	፻፶፩-፻፶፱
፵፬	ምዕራፍ ፫ የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ኑሮ	፻፶፱-፻፷፩
፵፭	ምዕራፍ ፬ የኋላ ዲያቆናት ምርጫ	፻፷፩-፻፷፬
፵፮	ምዕራፍ ፮ የዲያቆኑ ፊልጶስ ወንጌላዊ ሥራ	፻፷፬-፻፷፯
፵፯	ምዕራፍ ፯ የሐዋርያት ለስበከት ሥራ መበተን	፻፷፯-፻፸፩
፵፰	ምዕራፍ ፯ የቅዱስ ጳውሎስ መጠራት	፻፸፩-፻፸፮
፵፱	ምዕራፍ ፰ ልዩ ልዩ ደቀ መዛሙርት	፻፸፮-፻፸፱
፶ፀ	ምዕራፍ ፱ የሴቶች አገልግሎት በቤተ ክርስቲያን	፻፸፱-፻፺፩
፶	ምዕራፍ ፲ የክርስትናው በዓለም መስፋፋት	፻፺፩-፻፺፭

መቅደም

በሌ እግዚአብሔር ህልውና፣ በሌልጣሪነቱና በሌ መግባቱ ግወቅ፣ እንደእርሱነቱም ግላግና ግም ለክ፣ ለእርሱም የሚገባ ምስጋና ግቅረብ፣ ሕገ-ንግ ለሚገባ መጠበቅ ለሰው ልጅ ሁሉ የገደታ ተግ ላሩ ነው። ፤ በተለይ ግን የኢየሱስን አዳኝነት የምና ምንና የተቀበልን ክርስቲያኖች ሁሉ ክርስቶስ በእስ ተግረው ትምህርት ጸንተን መግራሱም የገለጠልንን ያህል በሌ እግዚአብሔር ግወቅ ለሌላውም ግላግ ለክርስቲያኖቹ ግደታችን ነው።

ግንኛውም ምእመን በሌ ራሱ እምነት ጠን ቅቆ ካላወቀ ለሌላውም ካላስረዳ የክርስቶስ ተከ ታይ ነኝ የሚለው በአፍ ዳቻ እንጂ የጌና እምነት የለውም። ይኸም ከሆነ እንኳን ለሌላ ሊተርፍ እር ሱንም ያስጋዋል ፤ ግለት የሌላ ምርኮኛ ይሆናል።

እንግዲህ በዕድሜ በአእምሮም ሕፃን የሆነ ሁሉ የራሱ ገይግኖት የትኛው እንደሆነ፣ ምን ግለ ትም እንደሆነ አስቀድሞ ለይቶ ግጥናት ግወቅም ስላለበት ለዚህ መግሪያ ትሆናለች በግለት ይኸች መጽሐፍ ተዘጋጅች።

ከዚህም ጋር ወላጅ የሆኑ ሁሉ አስቀድመው ለራሳቸው፣ ቀጥሎም ለልጆቻቸው፣ እንዲሁም የክር ስትና አግትና እናት የሆኑ ሁሉ የመንፈስ ልጆቻ

ቸውን እንዲያስተምሩባት ፣ ወደ መንፈሳዊውም ዓለም እንዲመሩባት፣ በተለይም የሰንበት ትምህርት ቤት መምህራን አጠቃላይ ትምህርት እንዲሰጡ ባት በማለት አጠቃላይ ክርስቲያናዊ እምነት-ክርስቲያናዊም ሥርዓት ተጠቃሎ ይገኝባት ዘንድ የተዘጋጀች መጽሐፍ ናት ።

ይኸችን መጽሐፍ አንድ ክርስቲያን ያጠናት እንደሆነ በአንድ በኩል የራሱን እምነት በሚገባ ይጠብቅባታል ፣ ይመሰክርባታል ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ለሌሎች ይተርፍባታል ፣ ሌሎችንም ያስተምርባታል ።

እንግዲህ ሁሉንም በቃል ለማጥናትና ለመያዝ በሚያስችል መልክ የተዘጋጀች መጽሐፍ ስለሆነች በትምህርት ማስተማር እንድንጠቀምባት አስገንዝባለሁ ።

ይህች መጽሐፍ ለመጀመሪያ ደረጃ ለመነሻ የተዘጋጀች ስለሆነ ሌላው በደረጃው ከፍ ስለሚል ከዚህ አብሮ ለመሄድ እንዲችል ይኸችን በጥንቃቄ መያዝና ማጥናት አሁንም የመጀመሪያ ደረጃ ነው።

የአምልኮት ነገር እንደ ጆኖ ነገር የሚታይ ባለመሆኑ ሁላችንም ለሃይማኖታችንና ለአምልኮታችን ቅድሚያ መስጠት አለብን ፣ እንግዲያውስ እስኪወደው ስጥ ገዳ ብለን እንመልከታት ።

ሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅነህ
አዲስ አበባ ፲፱፻፸፱ ዓ.ም.

መግቢያ

አንድ ክርስቲያን እንዴት እንደሚያምን፣ በምን እንደሚያምን ፣ የራሱን እምነት ከመነሻው እስከ መድረሻው ለይቶ ማወቅ ፣ ያንንም መጠበቅ፣ በተለያዩ አጋጣሚዎች ደግሞ ያንኑ መመስከር፣ መናገር፣ (መናዘዝ) ገልጦም ማስረዳት አለበት ።

አንድ የማያምን ወይም መንፈሱ ያልረጋ ሁሉም ጭላማ የሆነበት ሰው ለማወቅ ወይም ለመፈተን ብሎ እውነተኛውን ሃይማኖት ሲጠይቀው አፍሮ ፣ ፈርቶ ዝም ሊል ከቶ አይገባም ፣ እንዲህ የሆነ እንደሆነ ገና እምነት የሌለው በምንም የማያምን መስሎ ይታያል ። ስለዚህ እንደዚህ ያለ አጋጣሚ በገጠመው ጊዜ ስለራሱ ሃይማኖት ስለ እግዚአብሔር ህልዎት ሰፊ አድርጎ ሊመልከልት ሊመሰክርም ይገባል ። እንዲህ ያደረገ እንደሆነ ፈታኛ አፍሮ ይመለሳል ፣ ጠያቂው የማያምን እንደሆነ ወደ ሃይማኖት ይስበዋል ።

እንግዲህ መጽሐፍ ለዚህ እንድትሰማ ፣ በቃልም ለማጥናት እንዲቻል በማለት በአጭር ፀረፍተኛ ነገር ምሥጢሩ እንዳይረቅ በነላ ማስረጃ የተደገፈ ፣ አርእስቶችም ሳይበዙ በማጠቃለል የተዘጋጀች ስለሆነ ፣ አንባቢዎች ሁሉ እንዲረዱትና በእነርሱ አገላለጥ ለማስረዳት በሚችሉበት መልክ ያጥኑት ።

በሰዚህ መጽሐፍን የመጀመሪያውን በጁ ክፍሎች
ከፋፍተው ይኸውም ፡

፩/ ሀልዎተ እግዚአብሔር ፤ ይኸም ክፍል የሚያ
ሰረዳው የሁሉ መገኛ የሆነውን የእግዚአብሔርን
ሀልዎተ ማመን እንዳለበትና አምልኮት ማቅረብ
ግዴታ መሆኑን የሚገልጽ ነው ።

፪/ የእግዚአብሔር ሕገ መንግሥት ፤ ይኸም
ክፍል እግዚአብሔር የሁሉ ጊግሪ እንደ መሆኑ
ንጉሠ ነገሥት ነው ፤ በሰዚህ ሕገ መንግሥት
አልዎተ ያን ማወቅ መጠበቅም ተገቢ መሆኑን
ያስረዳል ።

፫/ በሰ ጸሎት ፤ እግዚአብሔር ሁሉን ሰጭ
መሆኑን አምኖ ለመኖ፣ ምልጃ ወደ እርሱ ማድረግ
ተገቢ መሆኑን ፤ እንዲሁም የምስጋና አምላክ እን
ደመሆኑ አምልኮት፣ ምስጋና ማቅረብ ተገቢ ስለ
መሆኑ ።

፬/ ጸሎተ ቅዱስ ፤ ይኸውም ማንኛውም ምእ
መን በቤተ ክርስቲያን በጸሎተ ቅዱሴው ጊዜ መገ
ኘት የምሥጢረ ቊርባንም ተካፋይ መሆን እንደሚ
ገባ የሚያስረዳ ነው ።

፭/ ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ፤ አንድ ምእ
መን የምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ተካፋይ ይሆን
ዘንድ የምሥጢራተን ስማቸውን ዓይነታቸውን ፣
ማወቅ ፣ እንዴት እንደሚፈጸሙ አውቆ ተሳታፊ
ለመሆን የሚችልበትን መንገድ ለመቀየስ እንዲችል
ለማድረግ ፤

፮/ በሰ ክብረ ቅዱሳን ፤ ቅዱስ የሚባለው ለምን
እንደሆነ ፣ ማን ቅዱስ እንደሆነ ፣ ቅዱስና ለእርሱም
የሚሰጥ መሆኑን ገልጦ ለማሳየት ፤

፯/ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ፤ ቤተ ክርስቲያን
አንዲት ደርጅት እንደመሆኗ ሥርዓተ ያላት
መልክ ያላት መሆኗን ለመግለጥና ሁሉም ሥር
ዓታን ማወቅና ማክበር እንዳለበት ለማስረዳት ።

፰/ ሥነ ምግባር ፤ የእምነታችን መግለጫው ፤
መታወቂያው ምግባር በመሆኑ ማንኛውም አማኝ
እምነቱን በምግባሩ ለመግለጥ የሚችል መሆኑን
ለማስረዳት ።

ክርስቶስ ሰው በመሆኑ የመጀመሪያውን ርኅራኄ
ያመለክታል ፤ በሰዚህ የክርስቶስ ተከታይ የሆነው
ሁሉ ሰብአዊ ርኅራኄ ያለው ፤ በጎ አድራጎትን የሚ
ፈጽም በሥነ ምግባር ያጌጠ መሆን አለበት ።

እንዲሁም ሌላ የቅዱስ መጽሐፍ ጥናት የሚል
የተለየ ራሱን የቻለ ክፍል ይገኛል ። ይኸም ክፍል
ቅዱስ መጽሐፍ በቅዱስ መንገድ የተጻፈ ፤ ለሰው
ልጅ ሁሉ መመሪያ ፣ መማሪያም ይሆን ዘንድ ከቅ
ዱስ እግዚአብሔር ለሰው ልጅ የተሰጠ ከፍተኛ
ስጦታ ነው ።

ማንኛውም የሰው ነገድ ሁሉ ይኸን ሰጦታ እኩብሮ
ተቀብሎ ሊያጠናው፣ ሊጠብቀው የሚገባ ነው ።

ነገ አምናሉ ። ለማቸውንም እንደሚከተለው
አብ ወልደሩ መንገድ ቅዱስ ቡድን አጠራሉ (ማቴ-
ጳጵ-፳፱) ።

የአካል ምስጢር ምንም እንደሚከተለው ነው ።

ለአብ ፍጹም አካል አለው ፤ ለወልደም ፍጹም
አካል አለው ፤ ለመንገድ ቅዱስም ፍጹም አካል
አለው ።

ዘ/ ምንም ለአጠቃላይ አካላት የብልም በባሕር
ይህ ለህልውና ለሥልጣን ፤ አምላክ መሆኑን አም
ናሉ ። ስለዚህም በምስጢር ያለውን አምላክ
አምናሉ እርሱንም ለምሳሌ አመልክሉ ።

ዘ/ ለሥላሴ በተገኘው አንድ ናቸው ፤ ቀዳ
ጊና ተከታይነት የለባቸውም ፤ የሥላሴ ቅድምና
ኛው አንድነት ናቸው ። በሥላሴም የባላይና የታች
የሰባቸውም ፤ ህልውናቸው አንድ ነው ።

ዘ/ ክርስቲያን እምነት ላይ ማንነትም በሥላሴ
ምስጢር አንድነት ማመን ነው ፤ ስለዚህ በዚህ
እምነት እንቺ እናራለሁ ።

ዘ/ እምነት በሥላሴ ቃል ።

ዘ/ ቃል አስተዳደር እንደነበር አምናሉ (ዮሐ
፳፩) ። ቃልም እንደሆነ ለእርሱም እንደሆነ አምናሉ ።
(ዮሐ. ፩. ፩ ።)

ዘ/ ቀዳማዊ ቃል በፍጹም ዘመን ከቅድስት
ድንገል ግርጌም ሰው መሆኑን ሥጋንም መልበሱን
አምናሉ (ዮሐ. ፩. ፲፩) ። ስለዚህም ክርስቲስ ፍጹም

ሰው ነው ። እንዲሁም በመሰቡኑ ከጌታና ከመንገድ
ቅዱስ ጋር እኩል ስለሆነ ። ፍጹም አምላክ ነው ።

ዘ/ ቀዳማዊ አምላክ ደኃራዊ ሥጋን ሲዋሐድ፤
ደኃራዊ ሥጋም ቀዳማዊ መለኪትን ሲዋሐድ፤ ወሳጠ
የሰለሰት ፍጹም አምላክ ፍጹም ሰው መሆኑን አም
ናሉ ።

ዘ/ ክርስቲስ ቅድመ ዓለም ሁሉም ያለ እናት
ድንገል ዓለም ከአመቢታችን ከቅድስት ድንገል ግር
ጌም ያለአባት እንደተወለደ አምናሉ ። ቀዳማዊ ልጅ
ቆይታ በደኃራዊ ልደት ገለጠው ፤ ስለዚህም ወልደ
ሙዳላን ገንዘብ አደረገ ። በአንድ በኩል የአብ የዓ
ክሮሌ ልጅ እንደሆነ አርሱም ነው ። (ዮሐ. ፩. ፲፩ ፤
፲፯ ፤ ፲፮) ። እንዲሁም የሰው ልጅ ይባላል ፤ እር
ሱም ነው ። (ማቴ. ፳፯. ፳፯ ፤ ማር. ፳፯ ፤ ማቴ. ፲፮. ፳፯) ።

ዘ/ ክርስቲስ ሰው የሆነው ሥጋንም የለበሰው
ከጌታ ለሚገኝ ሕግምን ሞትን ለመቀበል እንደሆነ
አምናሉ ። (ዮሐ. ፩. ፱) ። ስለዚህም በእርሱ ቅድስል
አባ ተረወስን ። (፩. ጲ. ፲. ፳፯) ።

ዘ/ ክርስቲስ እንደሞተ ፤ በሥልጣኑም እንደ
ተነሣ ፤ በባሕርይ ከብሩም እንዳረገ ፤ በአባቱም ቀኝ
እንደተቀመጠ አምናሉ ። (ጳው. ፲. ፲፩) ።

ዘ/ እምነት በክርስቲስ ጅምር መምጣት ።

ዘ/ ክርስቲስ የሰውን ወገን ለማዳን ለመጀመ
ሪያ ጊዜ ወደዚህ ዓለም እንደመጣ፤ ይኸንም ዓለም
አባላዊ ለመኖር ለፍጹም ጅምር ጊዜ ወደዚህ ዓለም

እንደሚመጣ አምናለሁ ። ክርስቶስ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲመጣ በትሕትና ነበር፤ ዘዩኛው ጊዜ ሲመጣ ግን በግርማ መለኮት እንደፈራጅነቱ መሆኑን አምናለሁ ።

ዪ/ ክርስቶስ የሕያዋንም የሙታንም አምላክ እንደሆነ ፣ ስለዚህ ሁሉንም እንደሚገዛ አምናለሁ ። ክርስቶስ የሁሉም ገዥ እንደመሆኑ አውነተኛም ፈራጅ ነው ፤ ስለዚህም ለያንዳንዱ እንደሥራው ይከፍለዋል ።

፫/ የሙታንን ትንሣኤ አምናለሁ ፤ ስለዚህ እያንዳንዱ ነፍሱና ሥጋ የተዋሐደለት ፍጹም ሰው ሁኖ፣ ተነሥቶ በክርስቶስ አደባባይ ለፍርድ ይቀርባል።

፬/ ሰማይና ምድር እንደሚያልፉ፣ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደምንወርስ አምናለሁ (ራእ. ፳፻፩)። ጸድቃን የከብር ትንሣኤ ተነሥተው አዲሱን ሰማይ፣ አዲሱን ምድር ይወርሳሉ ። ኃዋኣን ደግሞ የኃግር ትንሣኤ ተነሥተው፣ ወደ ዘለዓለም ዙንጅ ይሄዳሉ (ማቴ. ፳፻፱፮) ።

ክፍል ፪ - ምሥጢራት ቤተ ክርስቲያን

፩ የምሥጢር ተከፋይነታችን ፤

፩/ በበደል ምክንያት ጠፍቶ የነበረው የእግዚአብሔር ጳጳና ልጅነት በምሥጢራት ቤተ ክርስቲያን አማካይነት እንደሚገኝ አምናለሁ ።

እነዚህም ምሥጢራት ክርስቶስ በዕለተ ዓርባ ስፈጸመው ሞርነት የመነጨ ናቸው ። በነዚህም

ምሥጢራት አማካይነት ሁላችን እንታደባለን፤ እናገኛለን ።

ዪ/ ስለእነዚህ ምሥጢራት አብዛኛዎቹ ክርስቶስ የመሠረታቸው እርሱም የፈጸማቸው ናቸው ። ስለዚህም የሰው ልጅ የሆነው ሁሉ ሊፈጸማቸው የሚገቡ ናቸው ። እነርሱም ጥምቀት ፣ ሚርን ፣ ቅዱስ ቀርባን ፣ ገሰል ናቸው ።

፫/ ሌሎች ደግሞ ለተወሰኑ ብቻ የሚሰጡ ናቸው ። እነርሱም ተክሊል ፣ ከሀነት ፣ ቀንዲል ናቸው ፤ በተወሰኑት ስዎች ዘንድ በሚገባ መፈጸም አለባቸው ።

፬/ የቤተ ክርስቲያን አባል እንደመሆኔ የምሥጢራት ቤተ ክርስቲያንም ተከፋይ መሆን ተገቢ ነቱን አምኜ ሁሉንም በተገቢው መንገድ እፈጽማለሁ ።

ዪ/ ምሥጢር ጥምቀት ፤

፩/ ምሥጢር ጥምቀት ክርስቶስ የመሠረተው ምሥጢር እንደሆነ ለኃጢአት ማስተሥርዶ እንደሚሆን አምናለሁ ።

ዪ/ ከሥላሴ ለመወለድ፣ ከሰይጣን ቁራኝነት ለመላቀቅ ጥምቀት አስፈላጊ መሆኑን አምናለሁ ፤ ስለዚህም በአብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ አምኜ እጠመቃለሁ ።

፫/ የመን የተጠመቀ ብቻ እንደሚደን አምናለሁ፤ (ማር. ፲፮. ፲፮) ። ስለዚህ በጥምቀት የእግዚአ

በሐር ልጅነትን የመንግሥቱ ወራሽነትን አረጋግ
ባለሁ ።

፩/ ምሥጢረ ሚርን ፤

፩/ ሚርን ለክርስቲና የመቃወቂያ ማገተመ
መንፈስ ቅዱስ መሆኑን አምናለሁ ።

፪/ በጥምቀት ከሥላሴ አወለዳለሁ ። መንፈ
ሳዊ ልደቱንም በሚርን ማገተምነት አረጋግጣለሁ ።
ለዚህም ምስጋና መንፈስ ቅዱስ ነው ።

፪/ ምሥጢረ ቀርባን ፤

፩/ ቀርባን ግለት የክርስቶስን ሥጋ ሰመዳ
ላት ደሙንም በመጠጣት እኛ ወደ ክርስቶስ እንቀ
ርባለን ፤ እንዲሁም ሥጋው ከሥጋችን ደሙ ከደማ
ችን በመዋሰን አገዛዝ ባሕርም እኛን ይቀርባል ፤
ይጥሐደናል ፤ ስለዚህም ቀርባን ይባላል ።

ሥጋውን በልጅ ደሙን ጠጥቼ የዘለዓለም
ሐይወት አግኝቼ እንደምኖር አምናለሁ ። (ዮሐ.፮.
፱፻፺፯) ። ስለዚህም ሁለንዱ ከሥጋውም መጠጣት
ከደማ መጠጣት አስፈላጊ መሆኑን አምናለሁ ።

፪/ ምሥጢረ ቀርባን አግካይነት የምጸመ
ኖን ለደብዳቤ ስለክርስቶስን አንድነት ይገኛል ።
ስለዚህ የደብዳቤ ክርስቶስን አባል ሁሉ አንድነትን
የሚገልጸው ለጸውን ። በሰውነት ደሙን በመጠ
ጣት ነው ።

፫/ ፍጹህ ቀርባን ስንል ገብስቱ ተለውጦ ሥጋ
መለኮት ወይን ተለውጦ ደመ መለኮት እንደሚሆን

አምናለሁ ፤ ስለዚህ ንስሐ ጥያቄ ከኃጢአት ነጻጭ
መቅረብ እንዳለብኝ አምናለሁ ።

፫/ ምሥጢረ ንስሐ

፩/ በደልን ሁሉ ለካህን በመናዘዝ ንስሐም
በመግባት የኃጢአት ሥርዓት እንደሚገኝ አምናለሁ ።

፪/ ካህን ኃጢአቱን የያዘበት እንደሚያዝ
በት ካህን ይቅር ያለው እንደሚቀርልት አምናለሁ ።

፫/ ንስሐ የበደለውን እንዳልበደለ ፤ ኃጢአትንም
ጸድቆ የሚያደርግ መሆኑን አምናለሁ ። ስለዚህ
እንደ በደለኝ ሰሠራ ያለፈረውን ያልፈራውንም
በደል ለካህን ሴናገር ሳያፍር ሳይፈራ መናዘዝ አለ
በት ። እንዲሁም አንድ ዲቤ በደል መሆኑን አውቆ
የተጸደተበትን ኃጢአት ተመልሶ ላለመሥራት ሐሳ
ቡን ቆፎጦ መጣል አስፈላጊ ነው ።

፬/ ካህን አውጥቶ አውርዶ የሰጠው ቅኖና
በትክክል መፈጸም አለበት ።

፭/ ሰው የሆነ ሁሉ ከበደል የሚርቅ ስለ ሌላ
ማንኛውም ሰው በየጊዜው መናዘዝ ንስሐም መግ
ባት አስፈላጊ መሆኑን አምናለሁ ፤ ስለዚህ እርሱም
ካህንም በወሰነት ሰዓት መፈጸም አለበት ።

፮/ ምሥጢረ ካህነት

፩/ ምሥጢረ ካህነት ግለት ምሥጢራቱን
ሁሉ የሚቀድስ የሚያክብር ፣ ክርስቶስ የመሠረ
ተው ለቅዱሳን ሐዋርያት ያልተላለፈው ፣ ከእነርሱም

በአንብሮተ እድ ሲተላለፍ የነበርና የሚኖር ምሥጢር እንደሆነ አምናለሁ ።

፪/ ከህነት የአደረገውን የሚያነጻ የረከሰውን የሚቀድስ ምሥጢር እንደሆነ አምናለሁ ። ስለዚህ የታሠረውን ይፈታል ። በደለኛውን ያሥራል ። ካህኑም ያሠረውን ከቶ ሊፈታው የሚችል የለም ። እግዚአብሔርም ያነኑ ያጸናዋል ። ካህኑም ይቅር ያለው ይቀርላታል ። ሌላ የሚያሥረው የለም (ማቴ. ፲፮፣ ፲፱ ። ማቴ. ፲፮፣ ፲፱፣ ዮሐ. ፳፣ ፳፫) ።

፫/ ከህነት በእግዚአብሔር ጸጋ የሚገኝ ሀብት እንጂ በወርቅ የማይገዛ፣ በቅዱሳን ግብርና የማይወረስበው ገንዘብ የማይገኝ ነው ። ስለዚህ ለሥልጣን ከህነት ብቁ የሆኑ ሰዎች ብቻ ይቀርባሉ ። እነርሱም ብቻ ያገኛሉ ። እርሱም በንጽሕና በጥራት መያዝ አለበት ። ደቀት ከአገኘው በኋላ የማይታደስ ነውና ።

፬/ ካህነት ለማንኛውም ሰው የማይኖሩ ምሥጢር ነው ። ለመጀመሪያ ለተባባሰው ጸታ ብቻ ይሆናል ። ከዚያውም ብቃት ላላቸው ብቻ ይሆናል ።

፭/ ምሥጢር ተክሊል ።

፮/ ተክሊል ግለት በአንድ ወንድና በአንዲት ሴት መካከል በሚደረገው የስምምነት ጋብቻ ላይ የሚፈጸም ጸሎትና ቡራኬ ነው ።

፯/ ዕለት የተለያዩ ጸታዎች በእግዚአብሔር ቃል በካህኑ ጸሎትና ቡራኬ አንድ አካል እንደሚሆኑ አምናለሁ ። (ማቴ. ፲፱፣ ፲፮) ። እግዚአብሔር አንድ

የሚረገውን ሊለይ የሚችል የለም ። ስለዚህ ባልና ሚስት አንድ አካል ናቸው ።

፪/ በጸሎተ ተክሊል ተፈጽሞ የተጋቡት ጋብቻ ከሞት በቀር ሊለያዩ የማይገባ መሆኑን በዚች መጽሐፍ አስረጅነት መሠረት አምናለሁ ።

የሰው ዘር ይበዛ ዘንድ ምትክም ለማትረፍ ለመረዳዳትም ጋብቻ አስፈላጊ ነው ። ግን ሁልጊዜ በቤተ ክርስቲያን በጸሎተ ቡራኬ መፈጸም አለበት ።

፫/ ለባልና ለሚስት የጋራ የሆነ ኃላፊነት ስላለባቸው በጋራ ለመወጣት አብሮ ማሰብ፣ መነጋገር፣ መሥራትም አለባቸው ። ይኸም ከግዴታቸው ፩ኛው ነው ።

፬/ ምሥጢር ቀንዲል

፮/ ምሥጢር ቀንዲል ግለት በሸተኞች ላይ የሚጸለይ ጸሎትና የሚቀበሉት የድኅነት ዘይት ነው ።

፯/ በሃይማኖት የሚጸለዩት ጸሎት በሸተኞች ውስጥ እንደሚፈጸሙ ፣ ኃጢአቱንም እንደሚያስተውሉ ርደለት አምናለሁ (ያዕ. ፮፣ ፲፱-፲፮) ። ስለዚህ ከምእመናን ውስጥ አንድ ሰው በታመመ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ካህናት የተለየ ጸሎት ሊያደርጉለት ይገባል ።

፪/ ቅዱሳን ሐዋርያት ሲፈጽሙት የኖሩ እኛም ለገረጸው የሚገባን ምሥጢር ነው (ግር. ፳፻፲፩) ።

፫/ በዚህ ምሥጢር መፈጸም የነፍስም የሥም በሽታ ያለበት ፋውስ እንደሚያገኝ አምናለሁ። (ዖ.፩.፲፮) ።

ክፍል የየእግዚአብሔር ሕገመንግሥት

ሀ- አውርቱ ቃላት አረት

አምላክ ከሰው ልጅ ጋር መገናኛ ያደረገው ቃል ዘጸገም የተገባበቸው ዐዎርቱ ቃላት አረት የሚሉት ናቸው።

እነዚህን ሕግጋት በመጠበቃችን ከአምላክ ጸጋን በረከትን፣ እንደምናገኝ እነዚህንም በማፍረሳችን መቀዎናት እንደሚደርስን አምላክ እውነተኛ ቃሉን መስጠቱን አምናለሁ። እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

፩/ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ፤ ከኔ በቀር ሌላ አምላክ አታምልክ፤ በፊትህም አይኑር፤ (ዘጸ.፩.፲) ።

፪/ የእግዚአብሔርን የአምላክህን ልም ከንቱ አታደርግ፤ ለሙን ክቱ ያደረገውን እግዚአብሔር ላይ ቀሥረው አይቀርቡት። (ዘጸ.፩.፲፯) ።

፫/ የሰንበትን ቀን አሰብ፤ ትቀድሰው በገድ፤ (ዘጸ.፩.፲፩) ።

፬/ አባትህንና እናትህን አክብር ፅደቅህ ይረዝም። ዘገድ እግዚአብሔር በሚሰጥህ ያገድር፤ (ዘጸ.፩.፲፪) ።

፭/ ነፍስ አትግዳል፤ (ዘጸ.፩.፲፫) ።

፮/ አታመንገር፤ (ዘጸ.፩.፲፬) ።

፯/ አትሰረቅ፤ (ዘጸ.፩.፲፭) ።

፰/ በባልንደራህ ላይ በሐሰት አትመሰክር። (ዘጸ.፩.፲፮) ።

፱/ የባልንደራህ ንብረት የሆነውን ሁሉ አትመኝ፤ (ዘጸ.፩.፲፯) ።

፲/ ባልንደራህን እንደራሱ አድርገህ ወይድ። (ዘሌዮ.፲፱.፲፮) ።

ግብራሪያ ፤

እግዚአብሔር አምላክ ከሁሉ በላይ የሆነ ንጉሠ ነገሥት አምላክ አማልክት ነው፤ የሚታየውም የማይታየውም ዓለም ፈጣሪና ገዥ እርሱ ነው። በተለይ የሰውን ልጅ የሚያስተዳድርበት ሕገ መንግሥት አለው፤ ለሰዚህም እርሱ የሠራውን ማንም ሊሸረው ሊያገብስው ስለማይችል እንዳል አድርጎ መጠበቅ የሁሉ ግድታ ነው። እነዚህም ሕግጋት ለ፲ አናቅጽ የተከረፁ ለሆኑ ከነርሱ ውስጥ የተ አና ቅጽ አምላክ አማልክቱን ንጉሠ ነገሥቱን እግዚአብሔርን የሚመለከቱ ናቸው። እነርሱም ፤

፩/ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ። ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አታምልክ፤ በፊትህም አይኑር።

፪/ የእግዚአብሔርን የአምላካህን ስም ከንቱ አቃድርግ፤ ስሙን ከንቱ ያደረገውን እግዚአብሔር ሳይቀሥፈው አይቀርምና ።

፫/ የሰንበትን ቀን አስብ ትቀድሰው ዘንድ የሚሉ ናቸው ።

በዚህም አገላለጥ የእግዚአብሔርን አምልኮት ለጣዖት፣ ለሚርት ለንሰጥ የማይገባ መሆኑን ያስጠነቅቃል ፤ ይኸም ከሆነ መመለክ ያለበት እርሱ ብቻ ነው ፤ አምልኮት የባሕርይ የግሉም ነውና ።

እርሱ ባቻ የነበረ ነው ፤ እርሱ ብቻም ያለ ነው ፤ እርሱ ብቻም ለዘላለም የሚኖር አምላክ ነው ።

ስለዚህ ለእርሱ ተወዳዳሪ፣ ተመሳሳይም ስለሌለው ለእርሱ የሚገባውን ክብርና አምልኮት ለባዕድ ለንሰጥ አይገባንም ።

እንዲሁም ስሙን በሆነውም ባልሆነውም ምክንያት እንዳንጠራው ያስጠነቅቅናል ፤ የእግዚአብሔር ስም በምስጋና ብቻ ይነሣል ይጠራልም እንጂ ።

የኛው አንቀጽ አምላክ ለሰው ልጅ ክብር ዕረፍት አድርጎ የሠራትን የአምላክን ቀን ሰንበትን እንደክብራት፣ የዕረፍት ቀንም እንድናደርጋት ያሳስባል ።

በዚህችም ዕለት ለን አድራጎትን በመፈጸም ቅዱስ ቃሉን በመስማት በማሰማት መዋል እንጂ

ለላ ሥጋዊ ተግባራችን እንዳንፈጽምበት ያስጠነቅቅናል ።

ሌሎች ለባቱ አናቅጽ ገን ሰው የሆነ ሁሉ ለዚያው ለሰው ልጅ ለመሰሉ ሊያደርገው የሚገባው ሲሠራቸውና ሲፈጽማቸው የሚገቡ ናቸው ፤ እነርሱም ።

፩/ አባትህንና እናትህን አከብር ይላል ፤ ይኸም ማለት ወላጆች ስለንተ ሕይወት፣ ምግብ፣ ጤና የደከሙትን ድካም፣ ያወጡትን ወጭ አስብባለው ለታነታቸውንም አውቀህ ብድራት መክፈል ፤ ውለታም መመልስ አለብህ ማለት ነው ።

ወላጅን በማክበር የሰው አዋቂነቱ፣ ከፍተኛም ፍጥረት መሆኑ ይገለጣል ፤ ማለት ሌሎች ፍጥረታት ሁሉ ልጆቻቸውን በአምላካዊ የተፈጥሮ ግዴታ ያሳድጋሉ ፤ ግን በኋላ በልጆቻቸው ከቶ አይረዱም ፤ እንዲያውም አይተዋወቁም ። ወላጆች ልጆችን በብዙ ጥንቃቄ ያሳደጓቸውን ያህል ልጆች ደግሞ ወላጆቻቸውን በሚገባ የረዱ እንደሆነ ተፈጥሯቸውን አስከበሩ ፤ ክብራቸውን ገሰጡ ማለት ነው ።

አንተም ነፃ ከልጆችህ ብድራትን እንደምትከፈል አምነህ አሁን ሌንተ ልጆችህን ርዳ ተከባክብ ።

፪/ አትግደል ፤ ይኸም ማለት የእግዚአብሔርን ሕንጻ አታፍርስ ማለቱ ነው ፤ ማንኛውም ሰው በፈቃዱ ወደዚህ ዓለም የመጣ አይደለም ፤ አምላኩ አመጣው ፈጠረውም እንጂ ፤ እንግዲህ አምላክ

ለከንቱ አልፎጠረውም ለተቀደሰ ተግዳር ሊያውሰው እንጂ ። እንግዲያውስ አምላክ ልክንድ ቅዱስ ተግዳር የፈጠረውን ሰው በከንቱ ማጥፋት፣ (ነፍሱመግደል) ትልቅ ጥፋት ነው ። ያልሠሩትን ሕንጻ እንዴት ሰዎች ያፈርሳሉ ት የሕንጻው ባለቤት ይከላል፤ ያስቀጣል ፤ እንግዲያውስ ከሕንጻው የሰው ተፈጥሮ ይበልጣል ፤ የሰው አካል ከግንብ ይበልጣልና ማንም ሊያፈርሰው አይገባውም ።

አንተ ለሌላው ነፍስ በትጠነቀቅሎላው ደግሞ ስለ አንተ ነፍስ ይጠነቀቅልሃል ። አንተ ስለሌላው ነፍስ ግድ ከሌለህ የአንተንም ነፍስ ያስጋታል ።

፫/ አታመንዝር፤ ይኸም ማለት የራስህ ወዳልሆነችው ሴት አትሂድ ፤ የአንተንም የአርባንም የጋብቻ እምነት አቃጥፋ ።

ግለት ወዳልሆነችው ሴት መሂድ ግመድ ነው፤ ማለት ሀብቱን ለሌላው ያላሆነውን እንደ መዝረፍ፣ እንደ መቀሰጥም ይቆጠራል ።

የአርባንም ማለት እንዲሁ ሌሎች ለይዘት ይቻላሉት ፤ እንዲሁም ማንኛውንም ሴት ማሳሳት፣ በሌላ ሌላ ላይ ግመድ መሥራት፣ በአርባም በእናቱ፣ በሚስቱ፣ በእገቱ ላይ ግመድ እንዲሠራላቸው ፈቅዷል ። ማለት ነው ።

በወንድ አንቀጽ በለቱና ገርነው ለወንዱ ብቻ አተታኘው እንጂ ሌሎችም ባሏ ወዳልሆነ ወንድ መሂድ እንዲሁ ግመድ ነው ።

፬/ አትሰረቅ ፤ ይኸም ማለት ያልገለጸህትን፣ ንብረቱ፣ ሀብቱ ያልሆነውን መውሰድ፣ እንደ ማይገባ ያስጠነቅቃል ። ስምረቅ ወስጠው ነፍስ እንደ መግደል ያል ያለ ነው ፤ ማለት የአንዱን ጭብት የሚበላውን የሚጠጣውን፣ ሕይወቱ የሚደገፍበትን ወስዶበት ይኸ ሰው የሚበላው የሚጠጣው አጥቶ ይሞታልና ።

እንዲሁም አንተ የሌላውን ሀብት እንደሰረቅህ የአንተንም ሌሎች ይሰርቁሃል ፤ እንዲሁም ከሆነ ሀብት ያለው ሰው አይኖርም ፤ ስላምም በምድር ሊኖር አይችልም ። ከሌሊህ ያንተም ሀብት ሕይወት ህም ይጠበቅልህ በንድ አትሰረቅ ።

፭/ በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር ፤ ይኸም ማለት የባልንጀራህ ሀብቱ የሚባክንበትን፣ ሕይወቱ የሚጠፋበትን፣ መብቱን የሚያጣበትን በመረለግ በሌላም ይኸን በመሳሰል ቢሆን በሐሰት አትመስክርበት ።

እንዲሁም ለግል ጥቅምህ ስትል በገንዘብ ተደልለህ ፤ ለወንጌህ ብለህ ወሐሰት አትመስክር ፤ ነገ በአንተም ላይ እንዲሁ የሐሰት ምስክር አስመስክረው ሀብትህን ንብረትህን ያስወስዱብሃል ። ከዚህም የበለጠ ሕይወትህን ያስጠፋሃል ፤ እውነቱን እውነት ፣ ሐሰቱን ሐሰት በል እንጂ ።

፮/ የባልንጀራህን ሀብት አትመኝ ፤ እያንዳንዱ ሰው ወጥቶ፣ ወርዶ፣ ወዘተ አፍስሶሠርቶ ብቻ እንዲባል እንጂ የሌላውን ሀብት መመገት ከፍተኛ ወንጀል

ነው ፤ ምክንያቱም ምኞት የጋጠአት ሁሉ ሥር ስለሆነ ነች ምኞቱ ወደ ፍጹሜ ሊደርስ ይችላል።

አዋቂ ሰው ጋጠአትን ገና ከምኞት ቆርጦ የጣላት እንደሆነ ከበደል ይደናል ፤ ስለዚህ አትመኝ አለ።

ገ/ ባልንጀራህን እንደራሱ አድርገህ ውደድ ፤ ባልንጀራ ግለት በተፈጥሮ ሰው የሆነው ሁሉ ነው። ከፋቅም ይምጣ ፤ ገረቤትም ይሁን ሰው ለሰው ባልንጀራው ስለሆነ ፤ ሁሉንም አስተካክሎ መውደድ አለበት ፤ ሰው ለሰው ወንድሙ ባልንጀራውም ነው ፤ ስለዚህ ሁሉም መፋቀር ፤ መተዛዘን ፤ መረዳዳት አለባቸው።

ፍቅሩም ደግሞ የቃል ሳይሆን የይዩልኝና የይስሙልኝም ሳይሆን በሥራ የሚገለጥ በርዳታ የሚታይ ፍቅር ሊሆን ይገባል ፤ አንተን እንደሚርብህ ሌላውንም ይርዳል በል ፤ አንተንም እንደሚቸግርህ ሌላውንም ሰው ይቸግረዋል በል። እንዲሁም አንተ በዚህ መልክ ስትፈጽመው ሌላውም ለአንተ በዚህ መልክ ይፈጽምልሃል። በዚህን ጊዜ ቸግርክሰው ወገን ይጠፋል ፤ «ከመደብረዳዳ ቸግርም አይነዳ» ነውና።

ይኸ የመጨረሻው አንቅጽ ሌሎችን ዘጠኙን አንቀጾች ሁሉ ያጠቃልላል ፤ ግለት እርሱ በመረዳው ሌሎች ሁሉ ይፈጽማሉ ፤ እርሱ በመፍረሱ ሌሎች ሁሉ ይፈርሳሉና። ለምሳሌ አንድ ሰው አምላኩን ከወደደው አምልኮቱን ለባዕድ አይሰጥበትም ፤ ስሙንም በከንቱ አይጠራውም ፤ ሕግጋቱንም በጠቅ

ላላ አያረርሱም ፤ እግዚአብሔር ከብዙ ሰሐተት ይጠቃልና።

እንዲሁም ባልንጀራውን ከወደደ አይገድለውም ፤ ሀብቱን ገንብረቱን አይመኝበትም ፤ አይሰርቀውም ፤ በሐሰትም አይመሰክርበትም ፤ እንዲያውም በዚህ ፈንታ ለባልንጀራው ያስባል ይናገራል ፤ ይህ ፊል።

እንግዲህ በፍቅር እግዚአብሔርና በፍቅር ቢጽፉ ፊልቶች ላይ ሊጠቀሱ ሊፈጸሙም ይችላሉ (ማቴ.፳፪.፱) ይኸንም አግናዊ የሚያደርግ ክርስቶስ ሲያስተምር «የሚወደኝ ሕገን ይጠብቃል» ይላል ፤ (ዮሐ.፲.፲፩) የእግዚአብሔር ፍቅር መግለጫ ሕጉን መጠበቅ ነውና።

ክርስቶስን ከምት ያደረሰው ፍቅር ሰብእ ነው ፤ ራሱን «ለሰው ልጅ ቤዛ አድርጎ ከመስጠት በላይ ፍቅር የለምና» (ዮሐ.፲፭.፲፫)።

ለ/ ጌቱ ቃላተ ወንጌል።

- ፩/ በወንድምህ ላይ በከንቱ አትቆጣ (ማቴ. ፭.፳፪.፳፮)።
- ፪/ ወደሌት አትመልከት በልብህም አታመን ዝር (ማቴ.፳.፳፯)።
- ፫/ ሚስትህን ያለዝሙት ምክንያት ለሌላ ነውር አትፍታት (ማቴ.፳.፴፪)።

- ፩/ ፈጽመህ አትማል (ማቲ. ፮. ፳፬) ።
- ፪/ ከፋውን በከፋ አትቃወም፤ (ማቲ. ፮. ፳፱) ።
- ፫/ ጣላትህን ውደድ፤ (ማቲ. ፮. ፵፭) ።

ማ ብ ራ ራ ያ ህ

፩/ በወንድምህ ላይ በከንቱ አትቆጣ፤ ሰው የሆነው ሁሉ ወንድምህ ወዳጅህ ነው። ስለዚህ አቅጥላው፤ አትጣላው። የባህሪውም ባልሆነውም አትቆጣው። ከደንበኝነትና ቁጣ ተነሥተው እስከ ነፍስ ግዳይ ይደርሳሉና፤ ስለዚህ ይመጡና ቀጣሪን ከአንተ አርት፤ በቀጠ ሰው ተቀላቅሎት የሚኖር መንፈስ የለምና።

፪/ ወደፊት አትመልከት በልብህም አታመን ገር፤ ማለት ጸፍሮንህ ዳይተህ ስሜት፤ አይኔርህ ፤ በልብህም አታመን ገር ማለት ነው።

፫ ዓይን ሁሉን ይመልከታል፤ ግን ወደ ልቡናው የሚልከው የሚረቅደውን ነው። ስለዚህ ሴትን በከፋ ምኞት አትመልከታት፤ በልብህም ለዝሙት ሥራ አትመኛት ማለት ነው። ሐሳብ ሁልጊዜ ወደ ተግባር ይለወጣልና።

፬ ዓይን ብዙ ነገርን እንደሚመለከት አልፎትም የሚሄደው ብዙ እንደመሆኑ ማንኛውንም ሴት ያያል ግን ምንም ስሜት ሳይኖረው አልፎ ሲሄድ ይገባ ጥል ።

፭/ ሚስትህን ያለዘውት ምክንያት አትፋታ፤ ስንም ማለት ባልና ሚስት እንደ አካል ነገረው ፤ እግዚአብሔር እንደ ያደረጋቸውንም ማንም ሊለይ አይችልም (ማቴ. ፲፬. ፮) ። ስለዚህ ይኸ እንቀጽ ጭንጭ ምክንያት ቢሆን ሚስቱን ማንም እንዳይረታ ያስጠነቅቃል ።

፮ ሥነ ፍጥረትን ለንመልከት ለአዳም ልዩነት ፤ ለሌላውም አዳምን ብቻ ነው እግዚአብሔር አምላክ የሰጠው ፤ ይኸም የሚያመለክተው ለአንድ ወንድ አንዲት ሴት ብቻ ፤ ለአንዲት ሴትም አንድ ወንድ ብቻ ስለሆነ እነርሱ ተስማምተው ከተጋቡ በኋላ መፋታት መለያየትም እንደማይገባቸው የሚያመለክት ነው።

፯/ ፈጽመህ አትማል፤ ይኸም ማለት በሀብትህ፤ በንብረትህ፤ በመብትህ፤ በሕይወትህም ሳይቀር ክርክር ተነሥተብህ እንድትምል ብትጠየቅ ፈጽመህ አትማል ማለት ነው።

፰ መሐላ እንኳን በሐሰት ለእውነትም ቢሆን ፈጽሞ ከልክል መሆኑን ያመለክታል ፤ የእግዚአብሔርን ስም ከንቱማድረግ ነውና (ዘሌዋ. ፲፱. ፲፪) ።

፱/ ከፋውን በከፋ አትቃወም፤ ይኸም ማለት ከፋ ነገር ከሰው ወንድ ቢደርስብህ በትዕግሥት ለማሳለፍ ምክር እንጂ ከፋ እንደሠራብኝ እኔም ከፋ ለሥራበት አትጸል፤ ከፋውን ሰው በከፋ ነገር ልብ ቀለው አትበል ማለት ነው። ፤ ክሁሉ ጋር ለሰላም

በስምምነትም መኖር አስፈላጊነቱን ሲገልጥ እንዲህ አለ ።

፩/ ጠላትህን ውደድ ፤ ይኸም ግልት ከሁሉ ጋር ተሰማማ፤ ተፋቀር እንጂ ጠላት ከተ አይነርህ ፤ የተጣላህም ሰው ቢኖር እንደ ጠላት አትየው ፤ አቅርቦት ለእንደ ወዳጅህም እየው ግልቱ ነው ።

ከርስተሰ ሁሉን በመውደድ ፍጹም ነው ፤ አንተም የእርሱ ተከታይ እንደመሆንህ ሁሉን ለመውደድ ፍጹም ሁን (ማቴ. ፭. ፵፬. ፵፮) ።

ሐ/ ፩ቱ ቃላት ወንጌል ።

አንዳንድ ሊቃውንት እንደሚሉት ፩ቱ ቃላት ወንጌል እነዚህ ናቸው ።

፩/ ብራብ አብልታችሁኛልና ፤ (ማቴ. ፳፭. ፵፩) ።

፪/ ብጠማ አጠጥታችሁኛልና (» » »)

፫/ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና (ማቴ. ፳፭. ፵፩) ።

፬/ ብታረዝ አልብላችሁኛልና (ማቴ. ፳፭. ፵፪) ።

፭/ ብታመም ንብኝታችሁኛልና (» » »)

፮/ ብታሰር ጠይቃችሁኛልና (ማቴ. ፳፭. ፵፫) ።

ማ ብ ራ ሪ ያ

፩/ ብራብ አብልታችሁኛልና ግለቱ ብድረት ይከፍሉኛል ውላታ ይመልሱልናል ሳትሉ ፤ ወይም ሰው ይይዳን፤ ይመስክርልን ሳትሉ ችግሮችን አብልታችኋልና ግለቱ ነው ። በኃላሬው ንንዘብና ጊዜ የማያልፍ ሥራ ሠርተውብታልና ።

ይኸም ነገ እነርሱ ተመሳሳይ ችግር ቢደርስ ባቸው ሌሎች ይረዷቸዋል፤ ከዚህም በቀር ከርስተሰ በኋለኛው ዓለም ዋጋቸውን ይከፍላቸዋልና ።

፪/ ብጠማ አጠጥታችሁኛልና ግለቱ የተጠሙትን ወገኖች ብድረት ሳትሹ አጠጥታችኋልና ፤ የተራቡትን የተጠሙትን ነግ በኔ ብላችሁ፤ አዝናችሁ የርገራጊ ሥራን ሠርታችሁላቸዋልና ።

፫/ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና ግለቱ የተቸገረውን ፤ ቀን የጣለውን ሰው የማውቀው ነው ፤ ባለውለታየ ነው ፤ ሳትሉ፤ ወይም ወደፊት እንዲህ ያለ ውለታ ይውልልኛል ሳትሉ በቤታችሁ ተቀብላችሁ አስተናግዳችኋልና ።

፬ት የእግዚአብሔር ነው ፤ ሰውየው ጊዜያዊ አስተናባሪ ነው ፤ ስለዚህ እርሱ ለብዙ ዘመናት በማይቆይበት ቤት ለእግዚአብሔር ብሎ እንግዳን መቀበል ተገቢ ነው ።

ቀን ተለዋዋጭ ነውና ነገም አንተ ከሞቀ ቤትህ፤ ከተደላደለ ንብረትህ ትፈናቀልና ወጥተህ ትዞራለህ ፤ ዛሬ አንተ እንግዳን የተቀበልክ እንደሆነ ነገ ደግሞ ለአንተ ተቀባይ እግዚአብሔር ያዘልሃል ፤ በኋላ ደግሞ እግዚአብሔር የመንግሥቱ ወራሽ ያደርግሃል።

፭. ብታረዝ አልብላችሁኛልና ግለቱ ፤ ብዙዎችን ችግሮች ረድታችኋል ፤ ነውራቸውን ሸፍናችኋል ፤ ኃፍረታቸውን ሠውራችኋል ፤ ለሰው ልጅ ከብር ሰጥታችኋል ግለቱ ነው ። ሰውን መርዳት ራስን መርዳት ነው ፤ ግለት የሰው ተፈጥሮ አንድ ነውና ።

ጸሎተ ነግህ (ዘዘወትር)

(ገጽህን በግግተብ የሚክተለውን ጸሎት በል) ።

ሀ/ በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ልክ አምላክ በቅድስት ሥላሴ እንደ አክምን ወእትመሐጸን፣ እክ ሕደክ ሰይጣን በቅድመ ዛቲ እምየ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ፣ እንተ ይእቲ ስምዕየ ማርያም ጽዮን ለዓለመ ዓለም ።

ለ/ ነእኩተክ እግዚአ ወንሴብሐክ ፣ ንባርከክ እግዚአ ወንትአመነክ፣ ንገኒ ለክ እግዚአ ወንትቀነይ ለስምክ ቅዱስ ።

ንሰግድ ለክ ለ ዘልክ ይሰግድ ተሉብርክ፣ ወልክ ይት ቀነይ ተሉ ልሳን ።

አንተ ወእቲ አምላክ አማልክት ወእግዚአ ኣጋእ ዝት ወንጉሠ ነገሥት አምላክ አንተ ልተሉ ዘሥጋ ወለኩላ ዘነፍስ ።

ወንጌውኣክ በከመ መሐረን ቅዱስ ወልድክ እንደ ይብል አንትሙሰ ሶፀ ትጺልየ ከመዝ በሉ ።

—፴፩—

የነግህ ጸሎት (የዘወትር) ።

ሀ/ በአብ በወልድም በመንፈስ ቅዱስም ስም አንድ አምላክ በሚሆን ፣ በቅድስት ሥላሴ እያመን ኩኝና እያተማጸንኩኝ ልይጣን እክድሃለሁ ፣ እናቲ በምትሆን በቅድስት ቤተ ክርስቲያን ፊት፣ ይኸኝ ውም ምስክራ ማርያም ናት ፣ ለዘለዓለም መጠጊያ የምትሆን ።

ለ/ አቤቱ ፈጽመን እናመሰግንሃለን ፣ አቤቱ እንባርክሃለን ፣ እንተማመንብሀምአለን ፣ አቤቱ እንገዛልሃለን ፣ ለቅዱስ ስምህም እንቀኝለን ። እንሰግድልሃለን ፣ ጉልበት ሁሉ የሚሰግድልፀ ሆይ ፣ አንደበትም ሁሉ ለአንተ ይገዛልሃል ።

አንተ የአማልክት አምላክነህና ፣ የገዢዎችም ገዥ ነህ ፣ የነገሥታትም ንጉሥ ነህና ፣ የሥጋም ሁሉ፣ የነፍሱም ሁሉ አምላክ አንተ ነህና ።

ቅዱስ ልጅህም እንዳስተማረን እንዲህ ስንል እን ጠራሃለን ፣ እናንተስ በጸለያችሁ ጊዜ እንዲህ በሉ ቢል ።

—፴፩—

ከዚህ ላይ በየዕለቱ ማንኛውም ሰው በራሱ የሚጠበቀውን ሁሉ እንደሁኔታው ከዚህ ላይ አክፍተው ለጸልዮ ይችላል ። ለጊዜው ከዚህ እንደሚከተለው አሳያለሁ ።

ሐ/ የሰማይና የምድር ፈጣሪ የሚታየውንና የማይታየውን የፈጠረ አምላካችን እግዚአብሔር፤ አንተ የምስጋና ጊታ የከብርም ባለቤት ነህ ፤ ስለዚህ ንጹሕ ምስጋናን በዚች ንጋት ለአንተ አቀርባ ለሁ ፤ ለአንተ ብቻ ጉልበት ሁሉ ይሰግዳል ፤ አንደኛውም ሁሉ አንተን ብቻ ያመሰግናል ። አንተ የጌቶች ጊታ የነገሥታትም ንጉሥ ነህና ። ልዩ ልዩ የሆነውን ተንቀሳቃሽና የማይንቀሳቀሰውን ፍጥረት ሁሉ የፈጠረ ፤ ከዚህም ውስጥ እኔን በአርአያህ የፈጠረኝ ፤ ንባብን አእምርን ያሳደርክብኝ ፤ በሰጠኸኝ አንደኛውን ንጹሕ ምስጋናን አቀርብላለሁ ። በየጊዜውና በየሰዓቱ ብዙ በጎ አድራጎችን አድርገኸልኛል ፤ ብዙም ውለታም ውላኸልኛል ፤ ይህንም አብዝተህ ጸናኝ አድሰኸኛል ።

አሁንም አቤቱ ሌሊቱን ጸሎትም አሳልፎ ዘንድ እንደረዳኸኝ መግልጥንም በሰላም አሳልፈው ዘንድ

ርዳኝ ፤ ዕለቷን በረከት አድርገህ አድላኝ ። አምላክ ሆይ በዚህች ዕለት የምሥራው ሁሉ በአንተ ዘንድ የተወደደ የተፈቀደም ይሁንልኝ ። በዚህች ንጋት ክእኔ ጋር አብረኸኝ ተነሥዎልኝ ልዩ ልዩ ሥራም እሠግራ ዘንድ አንተ ምራኝ ፤ በአንተ ፈቃድ ልራ መድ ፤ በአንተም መሪነት ልመራ ፤ ኃይልና ሥልጣን የባሕርይህ የሚሆን ፤ አምልኮትና ስግደት አሁንም ለአንተ ይሁን ፤ ለዘላለሙ አሜን ።

(የቤተ ሰብ አስተዳዳሪ የሆነ እንደሆነ ቀጥሎ ያለውን ይበል ።)

የሰጠኸኝን ጭብጥ ባርክልኝ ፤ ለሁሉም ሕይወትን ፤ ጤንነትን አድልልኝ ፤ ሁሉም የአንተ ወገን ይሆኑ ዘንድ አንተ ምረጣችው ። በጠቅላላም ወገኔን ሕዝቤንም ሁሉ ባርክህ ፤ የሁሉም ኑር የሰላም ፤ የጸጥታም ይሆን ዘንድ ሰላምህን ስጠኝ ። ሀገራችንን ባርክ ፤ ያንተ ስም ይቀደስባት ፤ አምልኮትህም ይገለጥባት ፤ ለዘላለሙ አሜን ።

መ/ አቡነ ዘበሰማያት

ይትቀደስ ስምክ ፤ ትምጻእ መንግሥትክ ፤
ወይኩን ፈቃድክ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር ።
ሲሳየን ዘለላለትን ሀብን የም ። ጎድግ ለን አበላን
ወጌጋየን ፤ ከመንሕነኒ ገጎድግ ለዘአበሰ ለን ። ኢታ
ብክን እግዚእ ውስተ መንሰት ፤ አላ አድጎነን
ወባልሐን እምኩሉ እኩይ ።

እስመ ዚአክ ይእቲ መንግሥት ነጋይል ወስብ
ሐት ለዓለመ ዓለም አሜን ።

ሠ/ በሰላመ ቅዱስ ገብርኤል መልአክ አ እግ
ዝእትየ ማርያም ሰላም ሰኪ ፤ ድንግል በሐሊናኪ ፤
ወድንግል በሥጋኪ ፤ እመ እግዚአብሔር ጸባእት
ሰላምሰኪ ፤ ቡርክት አንቲ እምአንሽትወቡሩክ ፍሬ
ከርሥኪ ።

ተፈሥሒ ፍሥሕት አ ምልእተ ጸጋ እግዚአ
ብሔር ምስሌኪ ። ሰአሊ ወጸልዪ ለን ምሕረተ ኅብ
ፍቁር ወልድኪ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ ይሥረይ
ለን ኃጣውኢን ።

ረ/ ጸሎተ ሃይማኖት ፤

ነእምን በአሐዱ አምላክ እግዚአብሔር አብ አኅዜ
ኩሉ ፤ ገባሬ ሰማያት ወምድር ዘያስተርኢ ወዘኢያስ
ተርኢ ።

ወነአምን በጄ እግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ አብ
ዋሕድ ፤ ዘሀልው ምስሌሁ እምቅድመ ይትፈጠር
ዓለም ፤ ብርሃን ዘእምብርሃን፣ አምላክ ዘእምአምላክ
ዘበአማን ።

መ. አባታችን ሆይ በሰማያት የምትኖር ፤

ስምህ ይቀደስ ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰ
ማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን ። የዕለት
እንጀራችንን ሰጠን ዛሬ ። በደላችንንም ይቅር በሌን፤
እኛም የበደሉንን ይቅር እንደምንል ። ወደ ፈተናም
አታግባን ፤ ከክፉ አድነን እንጂ ።

መንግሥት ያንተ ናትና ነጋይል ምስጋናም ለዘለ
ዓለሙ አሜን ፤

ሠ/ እመቤቴ ማርያም ሆይ ፤ በመልአኩ በቅ
ዱስ ገብርኤል ሰላምታ ሰላም እልሻለሁ ። በሐሳብሽ
ድንግል ነሽ ፤ በሥጋሽም ድንግል ነሽ ፤ የአሸናፊ
የእግዚአብሔር እናት ሆይ ሰላምታ ለአንቺ ይገባል ።
ከሴቶች ተለይተሽ አንቺ የተባረከሽ ነሽ ፤ የማሕፀ
ዲሺም ፍሬ የተባረከ ነው ። ጸጋን የተመላሽ ሆይ
ይስ ይበልሽ ፤ እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር ነውና ።
ከተወዳጅ ልጅሽ ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ይቅ
ርታ ፤ ለምንልን ነጋጤ አታችንን ያስተሠርይልን ዘንድ ።

ረ/ የሃይማኖት ጸሎት ፤

ሁሉን በያዘ ፣ ሰማይንና ምድርን ፣ የሚታየውንና
የማይታየውን በፈጠረ በአንድ አምላክ በእግዚአ
ብሔር አብ እናምናለን ።

ዓለም ሳይፈጠር ከርሱ ጋር በነበረ የአብ ልጅ በሚ
ሆን በጄ ጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እናምናለን ።
ከብርሃን የተገኘ ብርሃን ፣ ከእውነተኛ አምላክ የተ
ገኘ እውነተኛ አምላክ ።

ዘተወልደ ወአኮ ዘተገብረ ፤ ዘዕሩይ ምስሉ ኣብ በመ
ለኮቱ ። ዘቦቱ ኮሎ ኮነ ፤ ወዘእንበሉ ሁሰ አልቦ ዘኮነ
ወእም ንትኒ ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ ። ዘበእንቴአነ
ለሰብእ ወ በእንተ መድኃኒትን ወረደ እምሰማያት ።
ተሰብአ ፤ ወተሠገወ እመንፈስ ቅዱስ ወእማርያም
እኚ ቅድስት ድንግል ። ኮነ ብእጅገ ወተሰቅለ በእን
ቴአነ በመዋዕለ ጲላጦስ ጲንጤናዊ ። ሐመ ፤ ወሞተ ፤
ወተቀብረ ፤ ወተንሥአ ሙታን አመሣልስት ዕለት ፤
በከመ ጽሑፍ ውስተ ቅዱሳት መጻሕፍት ።

ዐርገ በሰብሐት ውስተ ሰማያት ፤ ወነበረ በየማነ
አቡሁ ።

ዳግመ ይመጽእ በሰብሐት ፤ ይኩንን ሕያዋነ ወሙ
ታነ ፤ ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ ።

ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ እግዚእ ማኅየዊ ዘሠረዐ
እምአብ ፤

ንሰግድ ሎቱ ወንሰብሐ ምስሉ አብ ወወልድ ዘነበበ
በነቢያት ።

ወነአምን በአሐቲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ
ላዕለ ኮሎ ጉባኤ ዘሐዋርያት ።

ወነአምን በአሐቲ ጥምቀት ለሥርየተ ኃጢአት ።
ወንሴፎ ትንሣኤ ሙታን ፤ ወሕይወተ ዘይመጽእ
ለዓለመ ዓለም አጫን

ለ/ ቅዱስ ፣ ቅዱስ ፣ ቅዱስ ፣ እግዚአብሔር ጸባ
አት ፍጹም ምሉእ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብ
ሐቲከ ።

የተወለደ እንጂ ያልተፈጠረ ፤ በመለኮቱ ከአብ ጋር
የሚተካክል ፤ ሁሉ በእርሱ የሆነ ያለርሱ ግንምንም
የሆነ የለም ከሆነው ፀሎ ፤ በሰማይም ቢሆን በምድ
ርም ቢሆን ።
ስለእኛ ስለሰዎች ፣ ስለመጻፍትንም ከሰማይ ወረደ ፤
ክቅድስት ድንግድል ማርያም ተወለደ ።
ሰውም ሁኖ በጲንጤናዊ ጲላጦስ ዘመን ስለኛ ተሰ
ቀለ ፤ ታመመ ፤ ሞተም ፤ ተቀበረም ፤ በሦስተኛውም
ቀን ከሙታን ተለይቶ ተነሣ ፤ በቅዱሳት መጻሕፍት
እንደተጻፈ ።

በክብር ወደሰማይ ዐረገ ፤
በአባቱም ቀኝ ተቀመጠ ።

ዳግመኛም በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ይመ
ጣል ፤ ለመንግሥቱም ፍጹሚ የለውም ።

ጌታና አዳኝ በሚሆን ከአብ በሠረጸ በመንፈስ ቅዱስ
እናምናለን ፤

እንሰግድለት ዘንድ ፣ እናመሰግነውም ዘንድ ፣ ከአብና
ከወልድ ጋር ፣ በነቢያት የተናገረ ።

ከሁሉ በላይ በምትሆን ፣ ሐዋርያት በሰበሰቧት በአን
ዲት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እናምናለን ።

ኃጢአትን ለማስተሥረይ በአንዲት ጥምቀት እና
ምናለን ።

የሙታንንም መነሣት ተስፋ እናደርጋለን ፤ የሚመ
ጣውንም ሕይወት ለዘለዓለሙ አጫን ።

ስ/ ቅዱስ ፣ ቅዱስ ፣ ቅዱስ እግዚአብሔር የሠ
ራዊት ጌታ ፍጹም የክብር ምስጋናህ ሰማያትንና
ምድርን የመለ ፤

እሰግድ ለአብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐተ ስግደተ ይ (ጊዜ በል) ።

እንዘ ፩. የቱወእንዘ ሠለስቱ አሐዱ፣ ይህልሱ በአካ ላት፣ ወይትዋሐዱ በመለኮት ።

እሰግድ ለእግዝእትነ ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ።

እሰግድ ለመስቀል እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተ ቀደስ በደሙ ክቡር ።

መስቀል ኃይልነ ፤ መስቀል ጽንዕነ ፤ መስቀል ቤዛነ ፤ መስቀል መድኃኒተ ነፍስነ ፤ አይሁድ ከሕዱ ንሕነስ አመነ ወእለ አመነ በኃይል መስቀሉ ድገነ ።

ቀ/ ስብሐት ለአብ ስብሐት ለወልድ ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ (ጊዜ በል) ።

ስብሐት ለእግዝእትነ ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ። ስብሐት ለመስቀል እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ። ክርስቶስ በምሕረቱ ይዘከረነ ። አመ ዳግም ምጽአቱ አያስተገፍረነ ።

ለሰብሐተ ስሙ ያንቅሐነ ፤ ወበአምልኮቱ ያጽገዕነ ።

እግዝእትነ ማርያም አዕርጌ ጸሎተነ ወአስተሥርዬ ኃጢአተነ ፤ ቅድመጸመንበሩ ለአኅ ዚኒነ ።

ለዘአብልዕነ ዘንተ ጎብስተ ፤ ወለዘአስተየነ ዘንተ ጽዋዕ ።

ለአብ ለወልድ ለመንፈስ ቅዱስም እንዲት ስግ ደትን እሰግዳለሁ ፤ (ጊዜ በል) ።

አንድ ሲሆን ሦስትሦስትም ሲሆኑ አንድ የሚሆን ፤ በአካላት ሦስት ሲሆኑ በመለኮት አንድ ናቸው ።

ለአምላክ እናት ለእመቤታችን ለቅድስት ማርያም እሰግዳለሁ ።

ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል እሰግዳለሁ በከበረ ደሙ ለተቀደሰው ።

መስቀል ኃይላችን ነው ፤ መስቀል ጽናታችን ነው ። መስቀል ቤዛችን ነው ፤ መስቀል የነፍሳችን መድ ኃኒት ነው ።

አይሁድ ካዱ እኛ ግን አመን ፤ ያመን እኛም በመ ስቀሉ ኃይል ዳን ።

ቀ/ ለአብ ምስጋና ይገባል ፤ ለወልድም ምስ ጋና ይገባል ፤ ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይገባል ። (ጊዜ በል) ።

አምላክን ለወለደች ለእመቤታችን ለድንግል ማር ም ምስጋና ይገባል ።

ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ምስጋና ይገባል ።

ክርስቶስ በምሕረቱ ያስበን ።

በጻፍ ጊዜ መምጣቱም አያሳፍረን ።

ሰጡን ለማመስገን ያንቃን ።

በአምልኮቱም ያጽናን ።

እመቤታችን ማርያም ጸሎታችንን አሳርጌ ፤ ኃጢአ ታችንንም አስተሥርዬ በጌታችን መንበር ፊት ። ቆዝን ጎብስት ለአብላን ፤ ይኸንንም ጽዋዕ ለአጠግን ።

ወለዘሠርዐ ለነ ሲሳየን ወአራዘነ ፤
ወለዘተዐገወ ለነ ነሎ ኃጢአተነ ።
ወለዘጠሀሀን ሥጋዑ ቅዱስ ወደጥ ከወረ ። ወለዘአ
ብጽሐነ እስከ ካቲ ሰዓት ።

ነሀብ ሎቲ ስብሐተ ወአኩቴተ ለእግዚአብሔር
ልዑል ወለወላዲቱ ድንግል ወለመስቀሉ ክቡር ።
ይትኣኩት ወይሰጻሕ ስሙ ለእግዚአብሔር ወትረ
ሰባተ ጊ.፤ ወበክሉ ሰዓት ።

፪ አለተ ማዕድ

በማንኛውም ጊዜ ለምግብ በተቀመጥክ ጊዜና
ምግብህንም በረጸምክ ጊዜ ምስጋና ለእግዚአብሔር
ለአምላክህ አቅርብ ፤ ከምግብ በፊትና በኋላ የምት
ለው እንደሚከተለው ተለይቶልሃል) ።

ሀ/ ቅድመ መብልዕ

(ይበሉ በኅብረት)

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ
ቅዱስ ፩ አምላክ አሜን ።

(ይበል በዓለ ቤት)

እግዚአብሔር አምላክን ወፈጣሪን
ዘትሁብ ሠናያቲክ ለክሉ ፍጥረት ።
እኩት አንተ ወስቡሕ ስምክ ፤
ወንሕንጌ ነአኩተክ ወንሴብሐክ በእንተ ፍጹም
አጋክ ። ዓዩን ክሉ ነፍስ ይሴፎ ኪያክ ፤ እስመ
አንተ ትሁብ ሲሳየ ለክሉ በጊዜህ ፤ ትሰፍሕ
የግንክ ወታጸግብ ክሉ ።

ሊሳያችንና ልብላችንን ለእስደገልን፣ ኃጢአተን
ንንም ሁሉ ለታገወን ፣ ቅዱስ ሥጋውንና ገዢረ
ደሙን ለሰጠን ፣ እስከ ዚችም ሰዓት ለእደረሰን ።
ፍጹም ምስጋናን እንጸጠው ለልዑል እግዚአብሔር
ለወለደችውም ድንግል ፤ ለክቡር መስቀሉም ፤

የእግዚአብሔር ስም ፈጽሞ ይመስገን ዘወትር
በየጊዜው ሁሉና በየሰዓቱም ሁሉ ።

፪ / የማዕድ ጸሎት

ሀ/ ከመብል በፊት

(ሁሉም በኅብረት ይበሉ) ።

በአብነ በወልድም ፣ በመንፈስ ቅዱስም ስም ፩ አም
ላክ አሜን ።

(በዓለ ቤት ይበል) ።

ጸጋህን ለፍጥረቱ ሁሉ የምትሰጥ አምላካችንና ፈጣ
ሪያችን እግዚአብሔር አንተ ምስገን ነህ ፤

ስምህም የተመሰገነ ነው ፤ ስለሰጠኸን ፍጹም ጸጋህ
ረጽመን እናመሰግንሃለን ። የፍጥረት ሁሉ ዓይን
አንተን ተስፋ ያደርጋል ።

አንተ በየጊዜው ለሁሉ ምግብ ትሰጣለህና ፤ ቀኝ
ህን ትዘረጋለህ ፤ ሁሉንም ታጠግባለህ ።

ወይእዚ ኣምላካን ስፋሕ የማነክ ቅድስተ-ወባርክ ዘንተ መብልዕ ወመስቴ ዘኣስተዳለውክ ለነ ከመ ይኹን ኃይለ ወጽንዐ ለሥጋን ወለነፍስን እስመ ኣንተ ኄር ወምእመን መጋቢ ለዓለመ ዓለም ኣሚን ።

ለ/ድጎረ መብልዕ

፩/ (እምነ ቤተ ስብእ ይበል ዘንተ) ስብሐት ለኣብ፣ ስብሐት ለወልድ፣ ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ፣ ለዘኣብልዐን ዘንተ ኅብስተ፣ ወለዘኣስተየን ዘንተ ጽዋዕ፣ ወለዘሠርዐ ለነ ሲሳየነ ወዐራዘነ፣ ወለዘተዐገሠ ለነ ዙሉ ኃጢአተነ፣ ።

ወለዘ ኣድጎነን እዋት፣ ወለዘኣብጽሐነ እስከ ዛቲ ሰዓት ።

(ወይበሉ ዙሉ. ጎቡረ)

ነህብ ሱቱ ስብሐተ ወኣኩ-ቴተ - ለእግዚአብሔር ልዑል ወትረ በዙሉ ጊዜ ወበዙሉ ሰዓት ። ኣሚን ፤

እቡነ ዘበሰማያት) ።

ኣሁንም ኣምላካችን የተቀደሰቶ እጅህን ዘርጋነህክ ንንም ያዘጋጀኸልንን ምግብና ሙጢና ዓርክ ለሥጋ ችንና ለነፍሳችን ኃይልና ጥናት ይሆንን ዘንድ። ኣንተ ቸር የታመንክም መጋቢ ነህና ለዘለዓለሙ ኣሚን ።

ለ/ ከምግብ በኋላ

(ከቤተሰብ ኣንዱ ይኸንን ይበል) ። ምስጋና ለኣብ ፣ ምስጋና ለወልድ ፣ ምስጋና ለመንፈስ ቅዱስ ይገባል ።

ይኸንን ምግብ ላበላን፣ ይኸንንም ጽዋዕ ላጠጣን ፣ ምግባችንና ልብሳችንን ለሠራልን ፣ ኃጢአታችንንም ለታገሠልን ። ከሞትም ላዳነን እስከዚህ ሰዓትም ላደረስን ፤

(ሁሉም በጎብረት ይበሉ)

በየጊዜውና በየሰዓቱ ዘወትር ለልዑል እግዚአብሔር ፍጹም ምስጋና እንስጠው ። ኣሚን ፤

(እባታችን ሆይ) ።

ደ/ የሠርዝ ጸሎት ።

ሀ/ በስመ አብ - - - ለ/ ነአኩተክ - - - ።
ሐ/ ቀዳማዊ አምላክ፣ ደጋፊዎም የምትሆን፣ ለብቻህ ቅዱስ ኅያል የምትሆን ሁሉን የፈጠርክ ሁሉንም የምትመግብ አንተ መሆንህን አምናለሁ ። ስለዚህ አሁንም ምስጋናን ለአንተ ብቻ አቀርባለሁ። ዕለቱም፣ ሰዓቱም፣ ደቂቃውም የአንተ ንግዥነት ነው። ለእኔም እጠቀምበት ዘንድ በነጻ አደልክኝ። አምላክ ሆይ! ይኸን ሁሉ ከሰፊ ችግራቸው የተነሣ እንዳደረግኸው አምናለሁ። ስለዚህም ለአንተ ብቻ ምስጋናን ዝግግራለሁ። አቀርባለሁ። እንዲሁም የጸጋ ሁሉ መገኛ አንተን እግልጃለሁ። እለምናለሁም፤ መዓልቱን ባርከህ በሰላም እንዳዋልክኝ፣ ይኸንም ምሽት እንድትባርክልኝ፣ በሰላም አሳልፈውም ዘንድ ፈቃድህ ይሁንልኝ።

አምልኮት፣ ስግደት፣ ነክብርም፣ ምስጋናም ለአንተ ለችፋ አምላክ ይሁን ። ለዘለዓለሙ አሚን ።

አቡነ ዘበሰማያት ። - - - - አባታችን ሆይ ።

፩/ የንዋም ጸሎት ።

ሀ/ በስመአብ ።
ለ/ ነአኩተክ ።

ሐ/ የሕይወት ራስ የሆንክ አምላኬ እግዚአብሔር! ለሰው ልጅ ስለሠራኸውና ስለምትሠራው በጎ አድራጎት ሁሉ አመሰግንሃለሁ ።

ለሰው ልጅ በምድር ላይ ሥልጣንን ሰጠኸው፤ በዚህም መሠረት እኔም ከሰጠኸው ጥቅም ስካፈልና

ስሠራም ዋልኩኝ፤ ሥራዬንም ፈጽሜ ወደቤቴ በሰላም ገባሁ። ሰላም ላይ ስለሆኑትም አገኘሁ። ይኸንም ሁሉ ጭጭ ጸጋህ እንደሆነ አምናለሁ ።

አሁንም አምላክ ሆይ! ሌሊቱን፣ ጨለማውንም ባርክልኝ፤ በሰላምም አሳልፈው ዘንድ ፈቃድህ ይሁንልኝ ።

የሕይወትም እንቅልፍ አድርገልኝ፤ በጧትም በሰላምና በሕይወት እነቃ ዘንድ ፈቃድህ ይሁንልኝ፤ የዋት እንቅልፍ እንዳላንቀላፋ በመላእክትህ አጠበቅ ዘንድ ፈቃድህ ይሁንልኝ ።

ሁሉን የሰጠኸኝ አምላክ፣ በሰላም አሳድረኸኝ የነገ ሰው አድርገኝ። የመዓልቱን ብርሃን አጭ ዘንድ አድለኝ፤ ኃይል ጽጌ ገንዘብህ የሆነ አምላክ አንተ ነህና ስግደት ለአንተ ይገባል፤ አምልኮትም ለዘለዓለሙ አሚን ።

አቡነ ዘበሰማያት - - -

፪/ ጸሎተ ቅዳሴ ።

፩/ ጸሎተ ቅዳሴ ማለት ካህኑ ጎብስቱን በጸሕል ወይነን በጽዋዕ አድርጎ በሚያክብርበት ጊዜ የሚጸለየው ጸሎት፤ የሚቀርቧውም ምስጋና ነው ።

፪/ ጸሎተ ቅዳሴው ለምእመናን ድኅነት ተብሎ እንደሚደረግ አምናለሁ። ስለዚህ የጸሎተ ቅዳሴው ተሳታፊ መሆኑ ግዴታዬ እንደሆነ አውቄ ይኸንን እፈጽማለሁ ።

፫/ ጸሎተ ቅዳሴው ሲጀመር ተገኝቶ እስከ ቅዳሴው ፍጻሜ ቁጥ ማስቀደስ ተገቢነቱን አምናለሁ።

ሰለዚህ ጸሎተ ቅዳሴውን አቋርጦ መግባት በተለይም አቋርጦ መውጣት ታላቅ ድፍረት መሆኑን ተረድቼ በደጀጠኝነት ቀደም ብሎ መገኘቴን አምናለሁ ።

፬/ የቤተ ክርስቲያን አባልነቴን በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሁሉ እየተገኘሁ ማስመስከር እንዳልብኝ አምናለሁ ። ሰለዚህ ሁልጊዜ በቤተ ክርስቲያን ጸሎት ሁሉ በተለይም በጸሎተ ቅዳሴው ጊዜ መገኘት ግዴታዬ መሆኑን አምናለሁ ።

፭/ በጸሎተ ቅዳሴው ጊዜ ቁም ማስቀደስ፤ ተሰጥዎትኝም መቀበል ተገቢ መሆኑን አምናለሁ ። ሰለዚህ ሁልጊዜ በየበዓላቱ በየቤተ ክርስቲያኑ መገኘትና ማስቀደስ ግዴታዬ ነው ።

፮/ በቤተ ክርስቲያን ተገኝቶ የጸሎቱ ተሳታፊ መሆን ተገቢነቴን አምናለሁ፤ ጸሎተ ቅዳሴውም እያንዳንዱ ክፍል ተሳታፊ በሚሆንበት መልክ የተዘጋጀ ነው ። ይኸውም ይበል ካህን፣ ይበል ዲያቆን፣ ይበል ሕዝብ እያለ ሲያውጅ የሕዝቡ ወገን እንደመሆኔ እኔን የሚመለከተውን መፈጸም አለብኝ ።

፯/ በጸሕሉ የቀረበው ኅብስት በጽዋውም የቀረበው ወይን በካህኑ ጸሎትና ምልጃ በእግዚአብሔር ምቃል ተለውጦ ኅብስቱ ፍጹም ሥጋ መለኮት፣ ወይኑም ፍጹም ደመ መለኮት እንደሚሆን አምናለሁ ።

፰/ ማንም ሰው ከክርስቶስ ሥጋ ካልበላ፣ ከደሙም ካልጠጣ ተዋሕዶት የሚኖር ሕይወት እንደሌለው አምናለሁ ። ሰለዚህ በየጊዜው ከሥጋው እበላለሁ ። ከደሙም እጠጣለሁ ።

፱/ ቀኑን በየጊዜው መሆን እንደሚገባው ክርስቶስ ሲያስተምር «ሥጋዬን የሚበላ፣ ደሙን የሚጠጣ «የዘለዓለም ሕይወት አለው» ብሎ እንደተናገረ አምናለሁ ። ሰለዚህ ጸሎተ ቅዳሴው በሚደረግበት ጊዜ ሁሉ ከቅዱስ ሥጋው እበላለሁ ። ከክቡር ደሙም እጠጣለሁ ።

ክፍል ፬ ስለ ጾምና ምጽዋት

፩/ ጾም፣ ጾም ማለት ለቅዱስ አምላክ ተገኝነትን ለመግለጥ፣ አምልኮትም ለማቅረብ ሲል ፩ ሰው ክመብልና ከመጠጥ፣ እንዲሁም ከሚወደው ነገር ሁሉ መራቅ፣ ከእርሱም መከልከል እንደሆነ አምናለሁ ። ሰለዚህ ፈቃድ ነፍስን ለመክተል ከፈቃድ ሥጋ ለመራቅ ጾም አስፈላጊ በመሆኑ እንደ ትእዛዙ እፈጽማለሁ ።

፪/ ጾም የማንኛውም ሰው ውሳጣዊ አምልኮትና እምነት መግለጫ ትሩፋት ነው ። ሰለዚህ እኔ በየጊዜው ከመብልና ከመጠጥ እከለከላለሁ እጾማለሁም፤ በበለጠ ግን ክፉ ከማየትና ከመስማት ክፉ ከማሰብና ከመናገር መከልከል ይገባኛል ።

፫/ ረቂቁን አምላክ ለመዋሐድ በጾም በትሕርምት መኖር፣ ከፈቃድ ሥጋም ሁሉ ተለይቶ መገኘት አስፈላጊ መሆኑን አምናለሁ ።

፬/ በመብልና በመጠጥ ልቡናውን አደንድኖ፣ አእምሮውን አፍገዙ፣ ሕገ እግዚአብሔርን አፍርሶ መኖሩ የተፈጠረበትን ዓላማ እንደለወጠ የሚያስ

ቀጥር ነው፤ ስለዚህ ሥጋዊ ስሜቱን ገብ፤ በፈቃድ ነፍሱ ጸንቶ ለመኖር ጸም በግድ ያስፈልጋል ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፴፬—፴፯) ።

፮/ በመብልና በመጠጥ ፈንታ መንፈስን ለመሙላት ጸም አስፈላጊ መሆኑን አምናለሁ ። ስለዚህ ሊበላውና ሊጠጣው ይገባው የነበረውን ለችግሮች ሰጥቶ፤ እርሱ በመንፈስ ተሞልቶ ይኖራል ።

ለ/ ምጽዋት

፩/ ከአምላክ ዋጋውን እንደሚያገኝ አምኖ ሳያመነታ ከሀብቱና ከንብረቱ ለችግሮች መስጠት፤ ራሱን ስለሰው ልጅ ሕይወት ማስቸገር ክርስቲያናዊ ተግባር መሆኑን አምናለሁ ። ስለዚህ ሀብት ሁሉ ኃላፊ መሆኑን ተረድቼ ኃላፊው ሰው ዓለሙን በይዘ፤ ሁሉንም በገዛ፤ ገንዘቡም በያደርግ የሚጠቅመው እንደሌለ አውቆ ከአለው ሀብቱ ውስጥ ምጽዋት መስጠት በሰማይ መዝገብ ማጠራተም ነው (ሉቃ. 1፪.፴፫) ።

፪/ አንድ ሰው ለነፍሱ ቤዛ ለማግኘት ምን ዓይነት ደርግ ምንስ ቢከፍል ይበጀዋል ፤ ለደሆኑ፤ ለችግሮች ከጎንዘቡ ምጽዋት የሰጠ ችግሮችንም የረዳ እንደሆነ ለነፍሱ ቤዛ ይሆንለታል ፤

፫/ ምጽዋት ለሰጡ ችግሮችን ለረዱ ሰዎች ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀውን መንግሥቱን አምላክ እንደሚያወርሳቸው፤ በግርግ መጥቶ ኃጥአንን በሚወቅስበት ዕለት የምስጋና ቃልን እንደሚያገኙ ክርስቶስ ተናግሯል ። (ማቴ. ፳፭.፴፬—፴) ።

፬/ ምጽዋትም ምግብ፤ መጠጥ በመስጠት፤ ወርቅ፤ ብር፤ ማንኛውንም ገንዘብና ልብስ በመስጠት ይፈጽማል ፤ ግን ይኸም ላለው ሰው እንጂ ጸሀም በጉልበቱ ፤ ምሁሩ በማስተማሩ ፤ ሌላውም እንዲሁ በተቻለው ሰውን ከረዳ ምጽዋት ይሆናል ፤ ምጽዋትም ይባላል ።

ክፍል ፯ ስለ በዓላት

ሀ/ የሰንበት ክብር

፩/ ሰንበተ ክርስቲያን የምትባለው እሁድ ስለሆነች እርሷን የዕረፍት ዕለት አድርጎ፤ አክብር መዋል አስፈላጊ መሆኑን አምናለሁ ። ይኼችም ዕለት የጌታ ዕለት እንደሆነች ወንጌላዊ የሐንስ ያስረዳል ። (ዮሐ. ራእ. ፩.፲) ።

፪/ የሰንበት በዓልም አከባቢ ተኝቶ በመዋል አይደለም ፤ የእግዚአብሔርን ቃል በመስማት በማስማትም፤ ክርስቲያናዊ ዳጎ አድራጎትንም በመፈጸም መሆኑን አምናለሁ ።

፫/ ሰንበተ ክርስቲያን በሰንበተ አይሁድ እግር የገባች መሆኗን አምናለሁ ። ስለዚህ እንደ ክርስቲያንነቱ በቤተ ክርስቲያን በመገኘት ጸሎተ ቅዳሴውን በመከታተል በጎ አድራጎትንም በመፈጸም አክብራለሁ ።

ለ/ በዓለ ማርያም

፩/ የቅድስት ማርያም መታሰቢያ ዕለታት የሆኑትን በሚገባ አክብራለሁ፤ በነዚህም ዕለታት የእር

ሷን የሕይወት ታሪክ በመንገር፣ በመስማት ማሳለፍ ተገቢ መሆኑን አምናለሁ ።

፪/ የቅድስት ማርያምን መታሰቢያ ዕለታት ስና ሠብር የአምላክን ምሕረትና ቸርነት የቅድስት ማር ሪያምን ክብርና ወለዲተ አምላክ መሆኗን በመረዳት፣ የዘለዓለም ክብርን ለማግኘት፣ በቃል ኪዳኗም በመ ማጸን ነው ።

፫/ የቅድስት ማርያምን መታሰቢያ ዕለት አከ ብራለሁ ፤ በቃል ኪዳኗም እማጸናለሁ ፤ ምዕጋና ዋንም እናገራለሁ ።

ፋ/ የቅዱሳን መላእክት በዓል ።

፩/ ቅዱሳን መላእክት የአምላክ ባለሟሎች፣ የሰውም ባለው-ልታዎች ስለሆኑ ክብር ይገባቸዋል ፤ ስለዚህም ቃል ኪዳን የተቀበሉ-ባትን፣ ተአምራትም የሠሩበትን ዕለት መታሰቢያ በማድረግ አከብራለሁ፤ ምዕጋናም አቀርባለሁ ።

፪/ መላእክት የሰው ጠባቂዎች መሆናቸውን አምናለሁ (ማቴ-፲፰-፲) ። እንዲሁም የአምላክ መል እክተኞች ናቸው፤ ስለዚህ እንደባለሟልነታቸው እንደ አገልግሎታቸውም ክብር ይገባቸዋል ።

መ/ የልዩ ልዩ ቅዱሳን በዓል ።

፩/ አምላክ የቀደሳቸውን፣ ቃል ኪዳን የገባላ ችውን ቅዱሳንን ሁሉ፣ ቤተ ክርስቲያን ታክብራልች ። ስለዚህ የተወለዱበትን ፣ ያረፉ-ላትን ፣ እንዳንድ ተአምራትም ያደረጉበትን ዕለት በማክበር እነርሱን በማመስገን ፣ ዝናቸውን በመንገር እናሳልፈዋለን ።

ዐቢይ ክፍል ፪

የቅዱስ መጽሐፍ ጥናት

መ ቅ ድ ም 1

ቅዱስ መጽሐፍ ወይም በብዙ ቀጥሮ ቅዱሳት መጻሕፍት ፣ ወይም መጻሕፍት አምላካውያት ብለን የምንጠራቸው ቤተ ክርስቲያናትን ከመሠረቱ የተቀበለቻቸውን፣ የእውነት ምንጭ የሆኑትን ፣ በመላ በመንፈስ እግዚአብሔር የተጻፉትን መጻሕፍት ነው ፤ እነዚህም መጻሕፍት በሃይማኖትና በሥነ ምግባር የሰው ልጅ ሁሉ እንዲታነጽባቸው፣ በእነዚህም መመሪያነት ጸንቶ ይኖር ዘንድ አምላክ በጽሑፍ ልሰው ልጅ ያስተላለፋቸው ናቸው ።

እግዚአብሔር አምላክ ሕዝቡን በተለያዩ ጊዜና በተለያዩ መልክ ጎብኝቶታል፤ ይኸም ማለት በጥንት ዘመን በጳ አምላክ የሚያምኑትን የእግዚአብሔርምርጥ ሕዝብ እየተባሉ የሚጠሩትን ጳኤልን ጎብኝቷል ፤ ለጊዜው ለነርሱ መመሪያ መማሪያም የሚሆነውን ሕግ ሰጥቷል፤ ከሕዝቡም ጋር ቃል ኪዳን ገብቷል ። ይኸም ብሉይ ኪዳን ተብሎ የሚጠራው ነው ።

እንዲሁም በፍጻሜ ዘመን አምላክ ከሰማየ ልማያት ወርዶ፣ ከድንግል ግርያም ተወልዶ፣ ሕጉን አድሶ ሌላ አዲስ መመሪያ አዲስ መማሪያ ለአዲሱ ጳኤል ዘንፍስ ሰጥቷል ፤ ይኸም ሐዲስ ኪዳን ይባላል ። እነዚህ ሁለቱ ኪዳኖች ሲገናኙ በ፩ ጥራ

ዝም ሲጠረዙ በ፩ ስም ቅዱስ መጽሐፍ የሚባለውን ስም ለማግኘት ችለዋል ።

ይኸ ቅዱስ መጽሐፍ የሰው ልጅ የሆነው ሁሉ የእግዚአብሔርን ቅዱስ ፈቃድ ያውቅበት ወይ ሥነ ምግባርም በትክክል ይመራበት ዘንድ ከታላቁ አምላክ ከእግዚአብሔር ለሰው ልጅ ሁሉ ተሰጠ ። በዚህ ቅዱስ መጽሐፍ አማካይነት የሚመራ ይኸንም ቅዱስ መጽሐፍ ዘወትር በጧትና በማታ በመጻፍትና በሌሊት የሚያነብ ሁሉ ችግር አይገጥመውም። እንዲያውም በወንዝ ዳር እንደተተከለች፣ ፍሬዋንም በየጊዜው እንደ ምትሰጥ ዛፍ ይሆናል ፤ ማለት ሁል ጊዜ ፍሬ ትሩፋትን፣ ፍሬ ከብርንፍት ምግባርን ያፈራል (መዝ. ፩. ፫) ።

ስለዚህ የሰው ልጅ ሁሉ የቅዱስ መጽሐፍ ባለቤት ይሆን ዘንድ ፣ ቅ/ መጽሐፍን በተለየ ጥንቃቄ ያጠና ዘንድ ከልጅነትም ዕድሜ ጀምሮ በዚህ መልክ ይማር ዘንድ የተለየ ዝግጅት ተደርጎ በዚህ መልክ ሊቀርብ ይችላል ።

ማንኛውም ነገር ከሥሩ ከመሠረቱ ማለት ከሕፃንነቱ የተለመደ እንደሆነ በአደገ ጊዜ ልማዱ ወደ ሥነ ምግባር ይመራዋል ፤ የቅዱስ መጽሐፍ ማንበብ ፍላጎት በልብናው ይሰፍናል፤ ስለዚህ ሁል ጊዜ ወደ ቅዱስ መጽሐፍ ያዘነብላል ።

እንግዲህ ማንኛውም ሰው በሚቀጥለው መልክ ቅዱስ መጽሐፍን ወደ ማጥናት እንዲመለስ እያስገነዘቡ ይችሉ መጽሐፍ አዘጋጅቼ አቀርባለሁ ።

ሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ግርያም ወርቅነህ ፤

ምዕራፍ ፩ ቅዱስ መጽሐፍ ።

ቅዱስ መጽሐፍ ማለት ከሌላው መጽሐፍ ሁሉ የተለየ የተቀደሰ ፣ የከበረ መጽሐፍ ማለት ነው ።

ይኸ ቅዱስ መጽሐፍ በእግዚአብሔር መንፈስ የተጻፈ ስለሆነ ዘመን አይኸረውም ፤ ዓላማውንም ጊዜ አይለውጠውም ፤ ጥቅሙም ለተወሰነ ማገበር ወይም ለግል ሰው አይደለም፤ ዓላማው ቀዋሚ የሆነ ሕጋዊ መጽሐፍ ነው። በቅዱሱ አምላክ ወደ ሰው የተላለፈ ስለሆነ ቅዱስ የሚለውን ስም ገንዘቡ አደረገ ።

ይኸ ቅዱስ መጽሐፍ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ ለሰው ልጅ ይገልጻል ፤ በዚህም መጽሐፍ አማካይነት የእግዚአብሔር ባሕርይ ምን እንደሆነ እኛ እናውቅበታለን ፤ ስለዚህ የመጽሐፉ ዓላማ ቅዱስ ስለሆነ ቅዱስ መጽሐፍ ይባላል ።

በዚህ ቅዱስ በተባለ መጽሐፍ በልዩ ልዩ ቅዱሳን ሰዎች የተጻፉ መጻሕፍት የነርሱን ስም ተሸከመው የሚገኙ ክፍላት፣ ስለ አሉበት እነዚህም ቅዱሳን መጻሕፍት ተብለው ይጠራሉ ። እንዲሁም መጻሕፍት አምላካውያት ተብለው ይጠራሉ ፤ ይኸ ማለት በተለያዩ ሰዎች ቢጻፉም በነርሱም ስም ቢጠሩም ያደረገው ፣ ምሥጢሩንም የገለጠው አምላክ ስለሆነ የአምላክ መጻሕፍት ወይም የአምላክ ገንዘብ የሆኑ መጻሕፍት ለማለት ይኸንን ስም አግኝተዋል ፤ ግን በአጠቃላይ ቅዱስ መጽሐፍ ተብሎ ይጠራል፤ ቅዱስ ስም መጽሐፍ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ቅዱስ መጽሐፍ የአምላክ ስጦታ መሆኑ ፡

ቅዱስ መጽሐፍ ለሰው ልጅ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ትልቅ ስጦታ ነው ፤ ይኸውም እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ስለወደደ ህልውናው የሚታወቅ ቅጽትን ፣ ቅዱስ ፈቃድ የሚገልጥበትን ፣ ረቂቅ ባፀርፍ ፀመጠኑም ቢሆን የሚረዳበትን አምላክ ለሰው ልጅ አስተላለፈ ።

አንድ ሰው ሌላውን ባልንጀራውን ሲወድ የፍቅር መግለጫ ይሆን ዘንድ የሰጠታ ልውውጥ ያደርጋል፤ ይኸውም ሁለቱም ወገን እውነተኛች፣ ፈሊጠኞች ሰዎች የሆኑ እንደሆነ ፍቅራቸውም ልባዊ የሆነ እንደሆነ ነው ። እንዲሁም አምላክ ከፍቅሩ ጽናት የተነሣ ለሰው ልጅ ይኸንን ቅዱስ መጽሐፍ ሲያበረክት፣ የሰው ወገን ደግሞ በአምላኩ ያለውን ፍቅር ለመግለጥ ሲል ስጦታውን አክብሮ ይቀበላል ፤ ከፍቅሩም ጽናት የተነሣ እንደ ስጦታ አድርጎ በሕግ ጠባቂነት በትእዛዝ አክባሪነት ይቀርባል ።

ቅዱስ መጽሐፍ ለሰው ልጅ ሁሉ የተሰጠ ስጦታ ሆኖ የዕድሜ ፣ የጾታ ፣ የጎሣ ፣ የቀለም ፣ የቋንቋ ልዩነት ባያደርግ ሁሉን የሚመለከት ፣ ለሁሉም የሚሆን መጽሐፍ ነው ።

እግዚአብሔር የሁሉ አምላክ ስለሆነ ለማንም አያዳግም ይኸንን ቅዱስ የምንረዳው በዚህ እርሱ በሰጠው ቅዱስ መጽሐፍ አማካይነት ነው ።

በመጀመሪያውም የሰው ልጅ ከአንድ ምንጭ የተቀዳ፣ አንድ ዘር ስለሆነ አምላክ ለሁሉም ትክክል ነው ፤ ሁሉንም በትክክል ያስተዳድራል ።

የሰውን ዘር አንድነት ፣ የሰውን ልጅ እኩልነት ሳይቀር የሚያስረዳ ይኸው ቅዱስ መጽሐፍ ነው ። እንግዲህ በአሁኑ ጊዜ በልዩ ልዩ መልክ የሚገኘውን ሰው አንድ የሚያደርገው የማያገናኘው ይኸው ጅዱ መጽሐፍ ነው ፤ ሁሉን ያረካ ዘንድ በሚችል መንፈስ ተጽፎ ለሁላችን ተላልፎ ይገኛል ።

ምዕራፍ ፫ ቅዱስ መጽሐፍ እስትንፋሱ እግዚአብሔር መሆኑ

ቅዱሳት መጻሕፍት እስትንፋሱ እግዚአብሔር ይባላሉ ፤ ምክንያቱም ልዑል አምላክ መንፈሱን በነቢያት እያሳደረ አጽፎታልና ።

ቅዱስ ጳውሎስ ለሃይማኖት ልጅ ለጢሞቴ ዎስ ሲጽፍ «የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግባር ፣ ለብንም ለማቅናት ፣ በጸጅቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል» ሲል መጻሕፍት ሁሉ በመንፈስ እግዚአብሔር መጻፋቸውን ፣ መጻሕፍት ሁሉ እስትንፋሱ እግዚአብሔር መሆናቸውን ይናገራል (ዪ ጢሞ፣፫፡፲፮) ።

መጽሐፍ ሁሉ የሚለው ቃል ቅዱስ መጽሐፍን በአጠቃላይ የሚመለከት መሆኑን ፣ ስለርሱም መናገሩን ያስረዳል ። ይኸንንም እስተያየት የቤተ ክርስቲያን አባቶች ሆኑ ተስማምተው ይደግፋታል ።

ቅዱስ መጽሐፍ በመንፈስ እግዚአብሔር መጻፉን ፣ ለማንኛውም በራሱ ፈቃድ የጻፈው አለመሆኑን ፣ ቅዱስ ጲጥሮስ ንባቡንም ምሥጢሩንም አጉልቶ «ይኸን በመጀመሪያ ዕውቁ ፤ በመጽሐፍ ያለውን

ትንቢት ማንም ለገዛ ራሱ ሲተረጎም አልተፈቀደም ፤ ከቶ ትንቢት በሰው ፈቃድ አልመጣምና ፤ ዳሩ ግን ከእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተረድተው ተናገሩ እንጂ ምሳሌ ያሰረዳናል ። (ዪ.ጴጥ.፩ ጽ-፳፮) ።

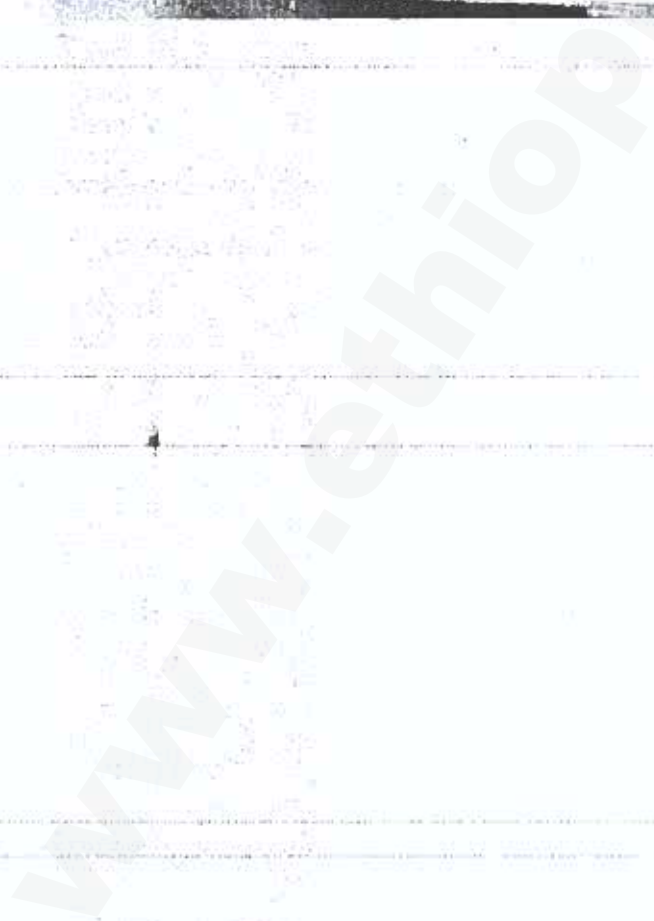
ነቢያት ትንቢትን ከልባቸው አንቅተው ፣ ካለአምራቸው አውጥተው አልተናገሩም ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ማደሪያ ሁኔታ ፣ በእግዚአብሔርም መንፈስ ብቻ ተመርተው ተናገሩ ፣ ጻፉም እንጂ ።

እንግዲህ ቅዱስ መጽሐፍ በመንፈስ እግዚአብሔር የተጻፈ ስለሆነ ፍጹም እውነት ነው ፤ ከቶ ሲለወጥ ሊጨመርበትም ፣ ሊቀነስበትም የማይገባ መጽሐፍ ነው (ማቴ.፩.፲፰) ።

ስለ ሐዲስ ኪዳንም ቅዱሳን ሐዋርያት ከጌታ ያዩትን የሰሙትን ፣ የተማሩትን ፣ አሁንም በመንፈስ እግዚአብሔር እየተመሩ የጻፉ እንጂ ከራሳቸው አውጥተው ከልባቸው አንቅተው የተናገሩት ፣ የጻፉት ከቶ የላቸውም ።

ሐዋርያት ሁል ጊዜ በእግዚአብሔር መንፈስ እየተመሩ የሚናገሩ የሚሠሩ ለመሆናቸው ጌታ ሲመሰክርላቸው «የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁም ፤ የአባቴ መንፈስ እንድትናገሩ ያደርጋችኋል እንጂ» ብሏል (ማቴ.፲.፳) ።

እንግዲህ በአጠቃላይ ቅዱስ መጽሐፍ በመንፈስ እግዚአብሔር የተጻፈ ስለሆነ ቅዱስ መጽሐፍ

እንለዋለን ፤ ቅዱስ መጽሐፍም አድርገን እንቀበላለን ።

ምዕራፍ - ፩ - የቅዱስ መጽሐፍ ቅጥርና ተራ ።

ቅዱስ መጽሐፍን ቀደም አድርገው ክተቀበሉት አገሮች እንዲቷ ቅድሳት አገራችን ኢትዮጵያ ናት ፤ ስለዚህም በቅጥር በርከት ያሉ መጻሕፍትን ተቀብለን ይበን እንገኛለን ፤ እነዚህም መጻሕፍት ቀደም ብለው ወደ ቋንቋችን ተተርጉመው በትምህርት ፣ ለጉዳይ ውለው ተገኝተዋል ።

በቅጥርም ውሳኔ ላይ ብዙ ውይይት ተካሂዶታል ።

ስለዚህም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ፹፩ ቅዱሳት መጻሕፍትን ትቀበላለች ።

የነዚህንም መጻሕፍት ቅጥር ብሉይን ለምንዘረዘርበት ጊዜ ክነስማችው የብሉይትን ቅጥር ሐዲስ ኪዳንን ለምንዘረዘርበት ጊዜ የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍትን ቅጥር እንናገራለን ።

ምዕራፍ ፮. ቀናና ቅዱስ መጽሐፍ ፤

ቅዱስ መጽሐፍ እስትንፋሳ እግዚአብሔር ስለሆነ ቤተ ክርስቲያን በሕጋዊነት ስትቀበለው ቀናናነቱን አጭና ነው ።

የቅ.መጽሐፍ ቀናናነቱን የሚያረጋግጡ ብዙዎች መረጃዎች አሉ ፤ እነዚህም በቅጥር የተወሰኑ ስለሆኑ ።

፩/ የተራው ቅደምና ተከተሉ ስለተጠበቀ ፣

፪/ የትርጉሙ ትክክለኛነት ስለታመነበት ፣

ሌላም ይኸን የመሰለ ምስክር ስላለበት የተቀበልናቸው መጻሕፍት ሁሉ ቀናና እንደሆኑ አንገን ነው ።

ቅዱስ መጽሐፍ ቀናና ከሆነ ወንድ ባዕድ ነገር አይገባበትም ፤ አንድ ነገርም አይቀነስበትም ፤ ስለዚህ የጸና ሁኖ ይኖራል ።

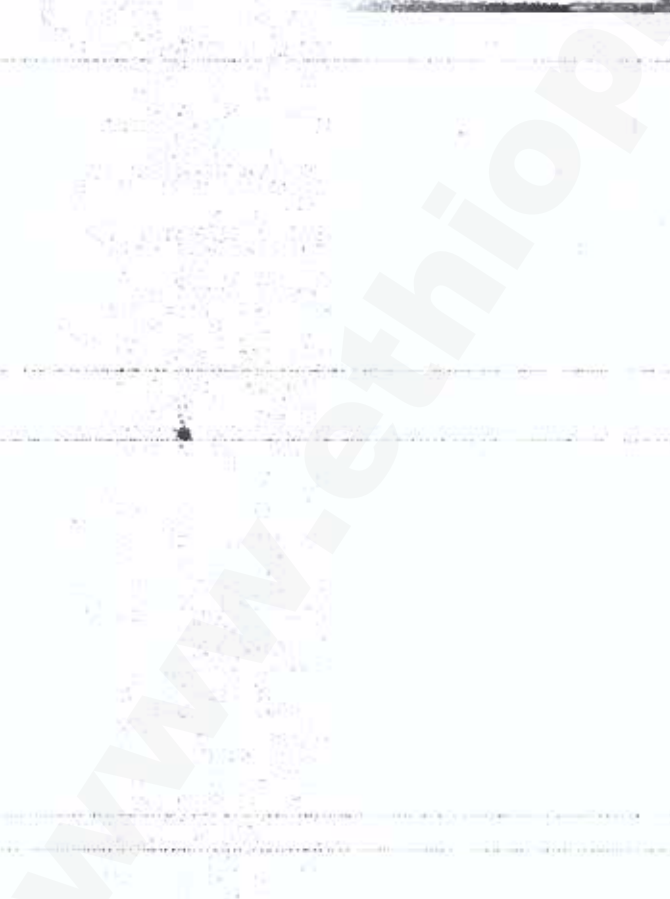
በዚህ ቅዱስ መጽሐፍ የተመሠረተው እምነት እውነተኛ ኦርቶዶክስም ነው ፤ ስለዚህ ለዘለዓለሙ የማይናወጥ ፣ የማይለወጥ እምነት ሁኖ ይኖራል ።

ምዕራፍ ፯ የሁለቱ ኪዳናት ግንኙነት ፤

ቅዱስ መጽሐፍ በአንድ ስም ሲጠቃልል የሚጠራበትን ስም በመናገር ቅዱስ መጽሐፍ አልን እንጂ በኪዳንነቱ የሄድን እንደሆነ በ፪ ይክፈላል ፤ ይኸውም ብሉይ ኪዳን ፣ ሐዲስ ኪዳን የሚለው ነው ። ብሉይ ኪዳን የሚለው ስም የኪዳንን ጥንታዊነት ፣ ቀደምትነት ያመለክታል ፤ ምክንያቱም ቀደም ብሉ አምላካችን እግዚአብሔር ለአባቶች ቃል ኪዳን ገብቶ ፣ መሐላ ምሎ ነበርና ያን ያመለክታል ።

ሁለተኛው ክፍል ሐዲስ ኪዳን የተባለው ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ በፍጆሜ ዘመን ሰው ሁኖ ሥጋንም ለብሱ በዚህ ዓለም ተመላልሶ ፣ የመጣበትንም ዋና ዓላማ አስተምሮ ፈጽሞ ለአዲሱ ሕዝብ ለእስራኤል ዘንድ የግለውን መሐላ የገባውንም ቃል ኪዳን ያመለክታል ።

ከክርስቶስ ልደት ጀምሮ ያለውን ዘመን ሁሉ ሐዲስ ይለዋል ፤ በእርግጥም ሐዲስ ነው ። ክርስቶስ

ሁሉን አድሶታልና ። ሕጉም አዲስ ነው፤ አዲስ ሕገ
ወንጌል ተተክቷል ፤ ቃል ኪዳንም የማዳን ኃይል
ያለው አዲስ ሁኔታ፤ ስለዚህ ክርስቶስ ያስተማረው
ትምህርት፤ ሐዋርያት የጻፉትም በጠቅላላ የምሥራች
ይባላል ። በሌላ አጠራር ግን ሁሉን አጠቃሎ ሐዲስ
ኪዳን ይለዋል ፤ ሐዲስ ኪዳንም ይባላል ።

እነዚህ ሁለት የኪዳን መጻሕፍት ተጠቃለው
ቅዱስ መጽሐፍ ተብለው በአንድ ስም ይጠራሉ፤ ግን
ኙነታቸውም ደግሞ እንደሚከተለው ነው ፤

፩/ አስገኙ እግዚአብሔር አንድ በመሆኑ ዓላ
ማቸውም አንድ ነው ። የዓለም ድኅነት፤ በእግዚአብ
ሔር ወልድ ወደዚህ ዓለም መምጣት ሆነ፤ ይኸንንም
ዓላማ ነቢያት በትንቢት ፤ ሐዋርያት በትምህርት
መልክ ጻፉት፤ አዘጋጅም ፤ ስለዚህ መሠረተ ዓላማው
አንድ ነው ።

፪/ ያለ ብሉይ ኪዳን ሐዲሱ ጎደሎ ይሆናል፤
ጎደሎም ያደርገዋል ፤ እንዲሁም ያለ ሐዲስ ኪዳን
ብሉይ ኪዳን ጎደሎ ይሆናል ፤ ጎደሎም ያደርገዋል ፤
ስለዚህ ብሉይ ኪዳን መነሻ ሐዲስ ኪዳን መድረሻ
ሁኖ አንድ ይሆናል ። እንዲሁም ብሉይ ኪዳን በሐ
ዲስ ኪዳን ይተረጎማል ፤ ይገለጻል ፤ ለሐዲስ ኪዳ
ንም ብሉይ ይጠቀሳል አስረጅም ይሆናል ። ስለዚህ
ሁለቱ ኪዳናት አንድ ይሆናሉ ።

እንግዲህ ለእውነተኛ ክርስቲያን እውነተኛ መጽሐፍ
ይኸ ቅዱስ መጽሐፍ ብቻ ኋው፤ ስለዚህም ቅዱስ መጽ
ሐፍ የመጻሕፍት ሁሉ ራስ ይባላል፤ እንዲሁም እርሱን

መሰለው ፤ ከእርሱም ተቀድተው የተጻፉ በዙጭ
የቤተ ክርስቲያን መጻሕፍት ይገኛሉ ፤ እነርሱንም
ቤተ ክርስቲያን አክብራ ትቀበላቸዋለች ፤ ታሰተም
ርባቸዋለች ። ቤተ ክርስቲያን አብዛኛውን የምትገለገ
ልባቸው፤ ቅዱስ መጽሐፍን ሳይቀር የምትተረጎምባ
ቸው በነዚህ የቤተ ክርስቲያን ትውፊት በሆኑ መጻ
ሕፍት ነው ።

መቅደም 1

የተመረጠውና ሕዝብ እግዚአብሔር የተባለው እሥራኤል ፈጣሪውን በእውነተኛው መንገድ ያመልክ ዘንድ ሕግ ሠራላቸው ፤ እንዲሁም የእርሱና የሕዝቡ መገናኛ የሚሆን ቃል ኪዳን ገባላቸው ፤ ይኸም ቃል ኪዳን ብሉይ ኪዳን ተባለ ።

ብሉይ ኪዳንን እግዚአብሔር አምላክ የእሥራኤል ሕዝብ ታሪክ የእምነታቸውም መሠረት ይሆን ዘንድ ገልጠላቸው በጽሑፍም አዋሉት ።

እግዚአብሔር አምላክ በጠቅላላ የሰውን ነገድ ሲታረቅ ሲል በእሥራኤል አማካይነት ፈቃዱ ምን እንደሆነ ገለጠ ፤ ቃል ኪዳንም ገባ ። ይኸ የእግዚአብሔርና የሰው መገናኛ ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር የገለጠው ፤ በጽሑፍም የሰጠው መጽሐፍ ብሉይ ኪዳን ተብሎ ይጠራል ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አምላክ ለአባቶች መሐላን ምዲል ቃል ኪዳንም ገብቷል ።

ከዓለም ፍጥረት አንሥቶ እስከ ክርስቶስ መምጣት የሚኖረው ይኸ መጽሐፍ ኪዳን ተብሎ ኪዳንም ሁኖ እንደ ዐይን ብሉይ እንዲጠበቅ እሥራኤልን በማስጠንቀቅ ተሰጥቷቸዋል ።

ከሊቀ ነቢያት ሙሴ ጀምሮ እስከ ነቢዩ ሚልክ ያሰያሉ ነቢያት ሁሉ የጻፉት በእግዚአብሔር መንፈስ

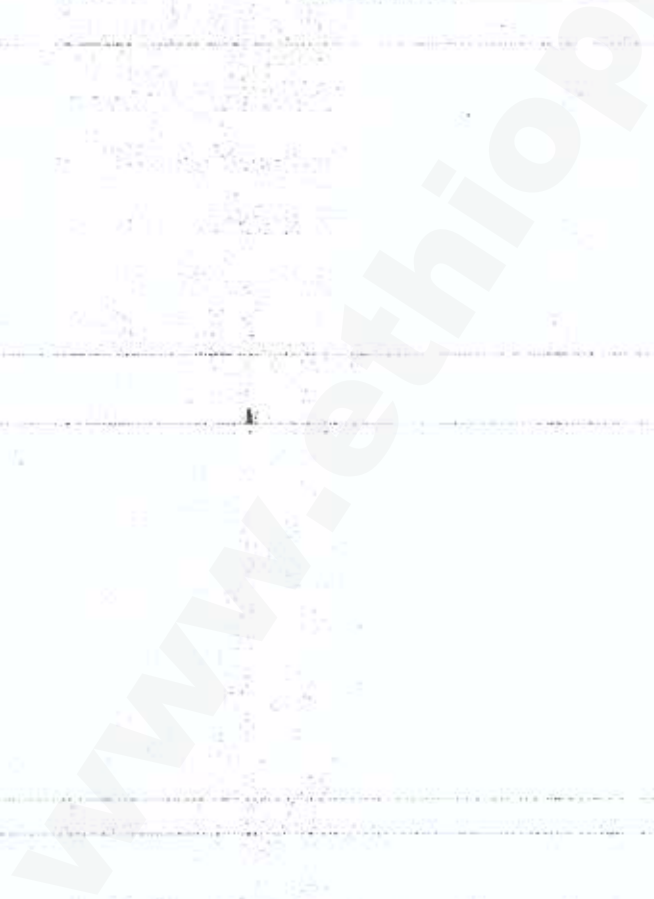
እየተመሩ ነው ፤ ግለት በእግዚአብሔር ገጠሞት የጻፉት ስለሆነ አስተንፋስ እግዚአብሔር ይባላል ። መሐላ ወይም ቃል ኪዳን ስላለበት ብሉይ ኪዳን ይባላል ። ይኸውም መጽሐፍ በመጀመሪያ በፊብራይስጥ ተጻፈ ፤ ለእሥራኤል ሕዝብ ብቻ ተሰጠ ። ቆይቶ ግን ወደ ግሪክኛ በጆ ሊቃናት ተተረጎመ ፤ ከዚያ በኋላ ግን ክርስቲያኑ ዓለም በየቋንቋው ተርጎሞ ፣ ቅዱስ መጽሐፍ ልድርጎ ፣ ቅዱስ መጽሐፍም ብሎ ይጠቅ ይገኛል ። እኛም ኢትዮጵያውያን በዚህ መልክ ቀደም ብሎ ተተርጉሞልን ብሉይ ኪዳን ደርሶን ይገኛል ።

ይኸ ብሉይ ኪዳን የእሥራኤል ታሪክ ያለበት ሲሆን የሃይማኖትም ታሪክ ነው ፤ ግለት የሰው ልጅ ወደ ሃይማኖት እንዴት እንደደረሰ ይናገራልና ። ለኛ ለክርስቲያኖችም የእምነት መነሻ እንደመሆኑ ጥቅሙ ከፍ ያለ ነው ፤ ምክንያቱም እኛ የምናመልከው ያኑ አንዱን የእሥራኤል አምላክ ነውና ።

ብሉይ ኪዳን ለሐዲስ ኪዳን መግለጫ መነሻ ስለሆነ ክርስቲያኑ ሕዝብ አስቀድሞ ሊያውቀው ፣ ሊያጠናው ይገባል ፤ ስለዚህ እንዴት አድርገን ማወቅ ማጥናትም እንዳለብን በሚቀጥለው አገላለጥ እንረዳለን ።

ምዕራፍ ፩ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት

ብሉይ ኪዳን የተባለው በቀደመው ወይም በአለፈው ዘመን እግዚአብሔር አምላክ ለእሥራኤል

የገለጠው ምሥጢር የገባውም ቃል ኪዳን ምን ምን እንደሆነ የሚገልጥ መጽሐፍ ነው።

ብሉይም ሲባል ሕጉ ወይም ቃል ኪዳን ያረጀ ነው ማለት አይደለም፤ ቃል ኪዳን ሁልጊዜ አዲስ ነው፤ ግን ዘመኑ አርጅቷል፤ ብዙ ጊዜም አልፏል፤ በዚያን ጊዜ የነበረ መሆኑን ለማስረዳት ሲል ብሉይ ኪዳን ይለዋል።

ብሉይ ኪዳን በመባል የሚጠሩት መጻሕፍት እግዚአብሔር በተለያዩ መልክ መገለጡን የሚናገሩ መጻሕፍት ናቸው፤ ይኸም አገላለጥ ከሙሴ ጀምሮ በተለያዩ ነቢያት የተደረገ ነው።

ይኸም የእግዚአብሔር አገላለጥ የሚባለው የሰውን ልጅ ለሚመጣው ተስፋ ለማዘጋጀትና ለመምራት ነው፤ ይኸውም ይመጣ ዘንድ ያለው መሥሪሕን ለመቀበል የሚችሉበትን የሚገልጥ የሚያብራራም ነው። መጽሐፉ ከሚመረጥ እስከ መጨረሻ ያለው ዓላማ ይኸው ብቻ ነው። ይኸንም ለማስረዳት በልስ ላላ ቃል በሥነ ፍጥረት ይጀምራል፤ ዓለም እንዴት እንደተፈጠረችላት ደግሞ የፍጥረቱ ሁሉ ገዢ እንደሆነ ይናገራል።

እንዲሁም ሰው ደስተኛ ሁኖ እንደሚኖርና ከእግዚአብሔር ቅርብ እንደነበር፤ ግን በሕግ አፍራሻ ነቱ ከእግዚአብሔር እንደራቀቀ፤ ከክብሩም እንደተዋረደ ያስረዳል።

በመላው የሰው ልጅ ሁሉ በዚያን ጊዜ ይቅበህበህ እንጂ ብሉይ ኪዳን አጥልቶ የሚናገረው በእሥራኤል

ላይ ይደርስ የነበረውን ብዙ ግፍ ነው፤ ይኸውም ከአብርሃም ጀምሮ እስከ ክርስቶስ መምጣት የነበረውን ግፍ ገልጦ ያሳያል።

ብሉይ ኪዳን የተጻፈበት ቋንቋ፣ የጻፉት ሰዎች፣ የተጻፈበት ጊዜ የተለያዩ ነው። የመጀመሪያዎቹ አምስቱ የሙሴ መጻሕፍት በጣም ቀደም ብለው እንደተጻፉ የታወቀ ነው፤ ቋንቋውም ዕብራይስጥ እንደሆነ ይነገራል።

ቆይተው ከተጻፉ መጻሕፍት ውስጥ ጥቂቶች በአረማይክ ቋንቋ እንደተጻፉ ይገመታል፤ ይኸም ቋንቋ ወደ ዕብራይስጥ የቀረበ፤ ጌታ ኢየሱስ ሲናገር ያደገበት ቋንቋ ነው፤ በሌላ አነጋገር ደግሞ ሱርስት የሚባለው ነው።

በዘመንም የኪዳን እንደሆነ እስከ የኛው ምእት ዓመት ከክርስቶስ በፊት ድረስ ሲያዘግም እንደመጣ የታወቀ ነው።

ምዕራፍ ፪ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አከፋፈል

ክፍል ፩ ሕግ

አምስቱ መጻሕፍት ሙሴ ፤ ወይም አምስቱ የሕግ መጻሕፍት (አሪት) ወይም አምስቱ ብሔር አየተጻፈ የሚጠሩት በሙሴ የተጻፉ ከሲኖ ምድረ ሰፍ እስከ ደብረ ናባው በአለው የጉዞ ጊዜ የተጻፉ ናቸው፤ በግምት ከክርስቶስ ልደት በፊት በ፲፫ኛው የአት ዓመት ገደማ የተጻፉ ናቸው። እነዚህም ፤

፩/ ዘፍጥረት ግደ ምዕራፍ አለው፤

፪/ ዘጸአት ግ ምዕራፍ አለው፤

፫/ ዘሌዋውያን ጽፎ ምዕራፍ አለው ።

፬/ ዘኅ-ልቀ ጽፎ ምዕራፍ አለው ።

፭/ ዘዳግም ጽፎ ምዕራፍ አለው ።

ከፍል ፪ ታሪክ

፮/ መጽሐፈ ኢያሱ ፤ ይኸ መጽሐፍ በጸሐፊው ሰው የተሰየመ ነው ። ይኸውም ከሙሴ ቀጥሎ የጽሕፈት መሪ ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር የመረጠው ጽሕፈትን እየመራ ምድረ ርስት ይዞ የገባው ሰው ኢያሱ ነው ። የመጽሐፉም ዓላማ የእርሱን አሠራር፣ የሕዝቡን ጉዞ የምድረ ርስትን አወራረስ ያስረዳል ። ይኸም መጽሐፍ ጽፎ ምዕራፍ አለው ።

፯/ መሳፍንት

፯/ ሩት እነዚህ ሁለት መጻሕፍት በነቢዩ በሳሙኤል እንደተጻፉ ይነገራል ። የተጻፉበትም ዘመን ከክርስቶስ በፊት በ፲፩ኛው ምእት ዓመት ገደማ ነው ። በመሳፍንት ዘመን የነበረው የእሥራኤል ኑር ፣ የመሳፍንት ይዞታ እንዴት እንደነበር በእነዚህ መጻሕፍት እንረዳለን ። ይኸም መጽሐፈ መሳፍንት የተባለው ጽፎ ምዕራፍ አለው ።

በመጽሐፈ ሩት ደግሞ የአንዲት ሙአባዊት ሴት ታሪክ እናገኛለን ፤ ይኸችም ሩት የተባለች ናት ። ከተሰፋው ውጭ የነበረች የአረማውያን ዘር ስትሆን ከክርስቶስ ልደት ግድግዳ ገብታ እንድትቁጠር የሆነች የተሰፋ ሴት መሆኗን ይናገራል ። ይኸም መጽሐፍ ፩ ምዕራፍ አለው ።

፱/ ነገሥት ቀዳማዊ ፴፩ ምዕራፍ አለው ።

፲/ ነገሥት ካልዕ ፳፩ ምዕራፍ አለው ።

፲፩/ ነገሥት ሣልስ ፳፪ ምዕራፍ አለው ።

፲፪/ ነገሥት ራብዕ ፳፩ ምዕራፍ ያለው ሁኖ

እነዚህ አራቱ መጻሕፍት ነገሥት የተለያዩ ስም አላቸው የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ መጻሕፍት ሳሙኤል ሲባሉ ሁለቱ ደግሞ ነገሥት ይባላሉ ፤ ሌላው አስተያየት ደግሞ መጻሕፍት ነገሥት ቀዳማዊ ካልዕ ፤ ሣልስ ፤ ራብዕ ፤ እያለ ጽፎ እናገኛለን (ፍ / ነ)

እነዚህን መጻሕፍት ማን እንደጻፋቸው በትክክል አይታወቅም ፤ የሚተርኩት ግን የ፳፻ ዘመን ታሪክን ነው ። ይኸውም ከሳኤል ጀምሮ እስከ ሰሎሞን ያለውን ዘመን ነገሥት ነው ።

በዚህ ዘመን እሥራኤል እንዴት ይኖሩ ምንስ ይሠሩ እንደነበር የሚናገር ነው ።

፲፫/ ዜና መዋዕል ቀዳማዊ

፲፬/ ዜና መዋዕል ካልዕ ፤ እነዚህ መጻሕፍት በዕድሜ እንደተጻፉ ይነገራል ። ዘመናዊ ከክርስቶስ በፊት በ፳፻ ዓመት መሆኑ ነው ።

በእነዚህ መጻሕፍት እንደአስተዋዕሉ ሁኖ ከአዳም ጀምሮ እስከ ባቢሎን ምርኮ ድረስ ያለውን የጽሕፈት ታሪክ ይነግረናል ። ዜና መዋዕል ቀዳማዊ ጽፎ ምዕራፍ አለው ። ዜና መዋዕል ካልዕ ፴ ምዕራፍ ያለው ሆኖ ይገኛል ።

፲፭/ ዕዝራ ፩ኛ/ ይኸም መጽሐፍ የዕዝራ ጸሐፊ ነው ። ዓላማውም ከባቢሎን ምርኮ በኋላ ያለውን የእሥራኤልን ታሪክ ለማስረዳት ነው ። ፲ ምዕራፍ አለው ።

፲፮/ ዕዝራ ነፃም ይባላል ፤ ይኸም ሥራ የዕዝራ ነው ፤ ከሰደት መልስ በኋላ የአሥራኤልን መንግሥት ለማቋቋም አሥራኤል ምን ያህል ጥረት እንዳደረጉ ይነግረናል ። ስለዚህም ከ፳፻፱—፵፻፱ ዓ/ም ስለነበረው ዘመን ሁኔታ በሰፊው ያስረዳል ። ይኸም መጽሐፍ ፲፫ ምዕራፍ አለው ።

፲፯/ የዕዝራ ፪ኛ መጽሐፍ ፲፫ ያህል ምዕራፍ አለው ዕዝራ ሱቱኤልም ይባላል ።

፲፰/ ጠቢት

፲፱/ ዮዲት

፳/ አስቴር

፳፩/ መቃብያን ፩ኛ

፳፪ መቃብያን ፪ኛ

፳፫/ መቃብያን ፫ኛ እነዚህ ስድስቱን መጻሕፍት ማን እንደጻፉት ሳይታወቅ እንደተጻፉ ግልጽ የሆነ ማስረጃ የለም ፤ ሁኔታ ከጥንት ጀምሮ ከቀናት ብሉይ ኪዳን ገብተው ተቋጥረው የሚኖሩ መጻሕፍትናቸው ፤ በዕብራይስጥ መጻሕፍት ግን ከአስቴር በቀር ሌሎች ከቀጥሮ ያልገቡ ናቸው ።

እነዚህ መጻሕፍት ሰማቸው የተጠሩትን ሰዎች ታሪክና ሥራ በሰፊው ይገልጻሉ ፤ ይኸም ማለት እነርሱ ስለ አሥራኤል ሕዝብ ያበረከቱትን አስተዋፅኦ ይገልጻሉ ።

እነዚህ ሰዎች ስለወገናቸው ፣ ስለ ሀገራቸው ምን እንደሠሩ ምን እንዳበረከቱ ለሌላው ምሳሌነት እንዲሰጡ በግለት የተጻፉ ናቸው ። ጠቢት ፲፱ ምዕራፍ

ለለውዮዲት ፲፮ ምዕራፍ አለው ። አስቴር ፲፩ ምዕራፍ አለው ። መቃብያን ቀዳማዊ ፴፮ ምዕራፍ አለው ። መቃብያን ካልዕ ፳፩ ምዕራፍ አለው ፤ መቃብያን ግልስ ፲ ምዕራፍ አለው ።

ከፍላ ይ መዝሙር ወይም ትምህርት

እነዚህ መጻሕፍት በግጥም ፣ በመዝሙር መልክ የተጻፉ ናቸው ፤ ግላማቸው ግን ሰውን በለሰለሰ መንገድ ለመሳብ ለማስተማር ወደ መልካም ጠባይ ለመለወጥ ነው ። እንደ ሰው ከሌላው ጋር እንዴት በስም ምነትና በመግባባት መኖር እንደሚችል ፣ እንዲሁም ለአገዛዥነት በእንዴት ያለ መልክ ምስጋና ፣ መዝሙር ማቅረብ ፣ እያንዳንዱ ሰው እንደሚገባው ግዴታውም እንደሆነ በመግለጥ ነው ። የነዚህም የግጥም ወይም የመዝሙር መጻሕፍት የሚባሉ ተራ እንደሚከተለው ነው ።

፩/ ኢዮብ ፤ የዚህ መጽሐፍ ጸሐፊ ግልጽ ሁኖ የሚታወቅ አይደለም ፤ ሁኔታ በእግዚአብሔር ላይ ከፍተኛ እምነት የነበረውን ፣ በትእግሥቱም ፍጹም የነበረውን የኢዮብን ታሪክ ልብን በሚነካ መልክ ይገልጻል ። እርሱም ፵፪ ምዕራፍ አለው ።

፪/ መዝሙር ዳዊት ፤ በነቢዩ በዳዊት ስም የቀረቡ ፻፶ መዝሙሮች ያሉት መጽሐፍ ነው ። እነዚህም በአሥራኤል ሕዝብም በክርስቲያንም ዓለም ለምስጋና ለጸሎት ተሰማሚ ሁኔታ ጥንትም አሁንም የታወቁ ሲሆኑ የሚበዙትን ግን ራሱ ዳዊት እንደጻፉት የታወቀ ነው ።

፪/ ምሳሌ ሰሎሞን ስለሆነም ምሳሌዎች ጸሐፊ የዳዊት ልጅ ጥበበኛው ንጉሥ ሰሎሞን ነው። በዚህም መጽሐፍ የአሥራኤል ሕዝብ ምሳሌዎች የራሱ የጥበበኛው የንጉሥ ሰሎሞን አስተያየትም እንደሚገኝበት ይታመናል። ለነርሱም ፴፩ ምዕራፎች አሏቸው። ከ፳፬ ምዕራፍ ጀምሮ ያለው ጌቱ ምዕራፍ ግን በግእዝ መጽሐፋችን ተግባሩ ይባላል። ራሱንም ችሎ ይቆጠራል።

፫/ መኪብብ ስለሆነም የሰሎሞን ጸሐፊት ነው። በዚህም የሰውን ተፈጥሮና የሥራውን ከንቱነት ከተመለከተ በኋላ ለሌሎቹ ለመግለጥ የጻፈው የስራዳውም ነው። ለዚህም መጽሐፍ ፲፪ ምዕራፎች አሉት።

፬/ መሐልየ መሐልይ ስለሆነም መሐልይ የሰሎሞን ጸሐፊት ነው። ሥጢራዊ በሆነ ፍቅር መልካ የትስብእትንና የመለኮትን ተዋሕዶ በጠቅላላም የክርስቶስን ሰው መሆን የሚገልጥ ነው። እንዲሁም ስለቤተ ክርስቲያን፣ ስለ ምእመናን በምሳሌ እንደተናገረ ይተረጎማል። ይኸም መጽሐፍ ፮ ምዕራፍ አለው።

፭/ ጥበበ ሰሎሞን ስለሆነም አነስተኛ የሰሎሞን መጽሐፍ ነው። ይህም መጽሐፍ ስለጥበብ እውነተኛነት ያረጋግጣል። ይህም መጽሐፍ ፲፱ ምዕራፎች አሉት። በጠቅላላ ጥበበኛው ሰሎሞን ፮ መጻሕፍት ጽፏል። ሆኖም ተቀብሏል።

፮/ ጥበበ ሲራክ ስለሆነም መጽሐፍ ሲራክ በተባለ ጥበበኛ ሰው እንደተጻፈ ይነገራል። የነበረበት ዘመን በ፩፻፹፯ ዓ. ክርስቶስበፊት እንደሆነ ይገመታል።

ታላ « ይኸም መጽሐፍ የሰሎሞንን ምሳሌ ይመስላል። ሰው የሆነው ሁሉ በሥነ ሥርዓት እንዲኖር በሥነ ምግባርም አገጠ መኖር እንደሚገባ የሥነ ምግባርን ስልትና ጥቅም በመግለጥ ይናገራል። ይኸም መጽሐፍ ፱፩ ምዕራፎች አሉት።

ክፍል ፩ ትንቢት ወይም የትምህርት

በዚህ በ፫ኛው ክፍል ነቢያት የተናገሩት ትንቢት፣ ያስተማሩት ትምህርት ምን ዓይነት እንደሆነ እናገኛለን። በነዚህም መጽሐፍት አማካይነት እግዚአብሔር አሥራኤልን እንደሚገብዝና የሚያደጋው እናገኛለን። ይኸውም በእርሱ ላይ ያለው እምነታቸው የጸና እንደሆነ ነው። በዚህ እንጻር ግን ምናልባት ከሕጉ ቢተላለፉ እግዚአብሔር እንደሚያጋልጣቸው፣ አሳልፎም ለመከራ እንደሚሰጣቸው፣ እንደሚቀጣቸውም ያመለክታል።

እንዲሁም ሰላም ወይም ጥፋት የሚመጣ መሆኑን አስቀድመው ከመሆኑ በፊት እንደ ተናገሩ ሕዝቡን እንደ አስጠነቀቁ ያስረዳናል። እንዲሁም የክርስቶስን ልደት የዓለሙን ድንገት አስቀድመው እንደ ተናገሩ እንረዳለን። ለምሳሌ ታላቁ ነቢይ ኢሳይያስ የክርስቶስን መምጣት ስም ጠርቶ መክራውንም ገልጦ ተናግሯል። ጽፏልም። « የእርሱም ትንቢት ከ፳፫ ዓመተ ዓለም በፊት የተጻፈ ሲሆን ከክርስቶስ በኋላ የተጻፉትን ወንጌላት ይመስላል። ስለዚህም የእርሱን ትንቢት ደረቅ ሐዲስ ብለው አባቶች ሰይመውታል። »

የነቢያት መጻሕፍት የየራሳቸውን ጸሓፊ ስም እንደያዙ ይገኛሉ፤ ስለዚህ በዚያው ይጠራሉ ። ነቢያት የተባሉትም በ፪ ክፍል ይከፈላሉ ፤ ይኸውም ፡

፩/ ፀባይት ነቢያት

፪/ ደቂቅ ነቢያት በማለት ነው ፤

—ፀባይት ነቢያት የሚባሉት ፬ ናቸው ፤ እነርሱ

፩/ ኢሳይያስ

፪/ ኤርምያስ

፫/ ሕዝቅኤል

፬/ ዳንኤል ናቸው ።

—ደቂቅ ነቢያት የሚባሉ ደግሞ ፲፪ ናቸው ።

እነርሱም ፤

፩/ ሆሴዕ

፪/ ኢዮኤል

፫/ አሞጽ

፬/ አብድዩ

፭/ ዮናስ

፮/ ሚካያስ

፯/ ናሆም

፰/ ለንባቆም

፱/ ሶርንያስ

፲/ ሐጌ

፲፩/ ዘካርያስ

፲፪/ ሚልካያስ ናቸው

እነዚህም መጻሕፍት በዛም አነስም ያሉ ምዕራፍ ሲሆኑ ሰፊ ያለ አስተያየት የረቀቀም ምሥጢር አላቸው ፤ በመጀመሪያ የፀባይት ነቢያትን

እንመልከት። ተንቢተ ኢሳይያስ ፳፮ ምዕራፍ አለው ፤ ሙሉና ፍጹም የሆነ ትምህርትን የያዘ መጽሐፍ ነው። ተንቢተ ኤርምያስ ፶፪ ምዕራፍ አለው ፤ ሙሉና ፍጹም የሆነ ትምህርትን የያዘ መጽሐፍ ነው ።

ሰቆቃው ኤርምያስ ፳ ምዕራፍ አለው ፤ ሙሉና ፍጹም የሆነ ትምህርትን የያዘ መጽሐፍ ነው ።

መጽሐፈ ባርክ ፯ ምዕራፍ አለው ፤ ሙሉና ፍጹም የሆነ ትምህርትን የያዘ መጽሐፍ ነው ።

ተንቢተ ሕዝቅኤል ፵፰ ምዕራፍ አለው ፤ ይኸ መጽሐፍ ከባድ የሆነ አገላለጥ አለው ።

ተንቢተ ዳንኤል ፲፪ ምዕራፍ አለው ፤ ይኸም መጽሐፍ በዙጉ ስም ስም አገላለጥ ይገኛበታል ።

እንዲሁም በደቂቅ ነቢያት መጻሕፍት የሚገኙት እንደሚከተለው ይገለጻሉ ።

፩/ ሆሴዕ ፲፩ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፪/ ኢዮኤል ፫ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፫/ አሞጽ ፱ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፬/ አብድዩ ፩ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፭/ ዮናስ ፬ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፮/ ሚካያስ ፯ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፯/ ናሆም ፫ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፰/ ለንባቆም ፫ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፱/ ሶርንያስ ፫ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፲/ ሐጌ ፪ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፲፩/ ዘካርያስ ፲፩ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

፲፪/ ሚልካያስ ፬ ምዕራፍ ይገኛበታል ።

በቢይ ክፍል የ ሐዲስ ኪዳን ክፍል ፤

መቅደም ፤

ለአዲሱ እሥራኤል ተከርከሮ ለቀደሰው ለክርስቲያኑ ሕዝብ መመሪያ ይሆነው ዘንድ የተሰጠ መጽሐፍ ሐዲስ ኪዳን ይባላል ።

በደሙ የተቤዣውን ሕዝብ ክርስቶስ እንዲሁ አልተወውም ፤ መጀመሪያ እሥራኤል ዘሥጋን ከግብጽ ባርነት ነጻ ሲያወጣ ኪዳን እንደገባለት ፤ መመሪያ ሕግም እንዳወጣለት ፤ የተሰፋ ቃልም እንደተናገረለት ሁሉ እሥራኤል ዘነፍስ የተባለውን ሕዝብ ከግብርና ተዲያብሎስ ነጻ አውጥቶ በደሙ ተቤዣቶ እንዲሁ አልተወውም ፤ ሐዲስ ኪዳን ገባለት ፤ ሐዲስ ትእዛዝም አወጣለት ፤ የተሰፋም ቃል ተናገረለት እንጂ ። ስለዚህ ይኸ ሐዲስ ኪዳን በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን ስምምነት ፤ ቃል ኪዳን የሚገልጥ ሐዲስ የተሰፋ ምዕራፍ ፤ ሐዲስ የቃል ኪዳን መጽሐፍ ነው ።

ይኸም የሐዲስ ኪዳን መጽሐፍ የድኅነትና የምሥራች መጽሐፍ ይባላል ፤ ድኅነት ሥጋን ፤ ድኅነት ነፍስን ለሰው ልጅ ሁሉ ያበሥራልና ።

አምላክ የቀደመውን ያረጀውን ዘመን አሳልፎ ሐዲስ ዘመን ፤ ሐዲስ ሕግ ፤ ሐዲስ ተሰፋ ለሰው ልጅ ሁሉ ስጦታ ሐዲስ ቃል ኪዳንም ገባ ፤ ስለዚህ ይህን ሁሉ የሚያበሥረው መጽሐፍ ሐዲስ ኪዳን ነው ። ይኸም መጽሐፍ ከመስቀል ላይ በአፈሰሰው ደሙ የተጻፈ የሕይወት መጽሐፍ ነው ፤ (ማቴ. ፳፮. ፳፰.) ።

ሐዲስ ኪዳን የተባለው መጽሐፍ በአጠቃላይ ሲጠራ ነው እንጂ በዝርዝር ሲታይ በ፩ ታላላቅ ክፍሎች ይከፈላል ፤ ይኸውም ፤

ሀ/ የምሥራች ክፍል ፤

፩/ በዚህ ክፍል ፩ቱ ወንጌላት ይገኛሉ ፤ ወንጌል ማለትም የምሥራች ማለት ነው ፤ ምክንያቱም ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደጠፋ ፤ ግለም እንደዳነ የምሥራችን ይናገራሉና ።

፪/ የታሪክ ክፍል ፤ ይህ ክፍል ከወንጌላት ከፊሎንና የሐዋርያት ሥራን ይይዛል ፤ ይኸም የክርስቶስን ሕይወት ከሐንስ እስከ ዕርገት ያለውን በዝርዝር ትምህርቱን ፤ ተአምራቱን ፤ ጠቅላላ ሥራውንም ይናገራል ።

፫/ የትምህርት ክፍል ፤ ይኸም ፲፬ቱን የጳውሎስንና የጌቱን አጠቃላይ መልእክታት ይይዛል ። በዚህም ክፍል ፳፩ መጻሕፍት ይገኛሉ ፤ እነርሱንም ወደፊት እንዘረዝራለን ። በእነዚህ መጻሕፍት ሙሉ የሆነ ክርስቲያናዊ ትምህርት እናገኝባቸዋለን ፤ በዚህም መሠረት ቤተ ክርስቲያን ትመራበታለች ።

፬/ የትንቢት ክፍል ፤ ይኸም ክፍል የዮሐንስ ራእይ የተባለውን መጽሐፍ ይመለከታል ።

ምዕራፍ ፩ ወንጌል (ኢ.ቫንጌላዮን) ።

ወንጌል የሚለው ቃል ኢ.ቫንጌላዮን ከሚለው ከግሪኩ ቃል በቀጥታ የመጣ ነው ፤ ትርጉሙም የም

ሥራች ማለት ነው። ታላቁን የምሥራች የሰውን ልጅ ደግነት ፤ የክርስቶስን ልደት ያበሥራልና ።

በሰው ልጅ ዘንድ ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደ ጠፋ ክርስቶስ እንደነገሠ ፤ ዲያብሎስ እንደተጋዘና ኃጢአት እንደተደመሰሰ፤ ጽድቅ እንደነገሠ ይናገራልና።

ይኸን የምሥራች ተደመው የተናገሩ መላእክት ናቸው ፤ እነርሱም ክርስቶስ ሲወለድ፤ የዓለሙ ሲድን አይተው የእግዚአብሔርን ፕርነት አጥልተው እንዲህ ሲሉትናገረዋል። «መልአኩ ግን እንዲህ አላቸው፤ አይዟችሁ፤ አትፍሩ፤ ስለሕዝቡ ሁሉ ታላቅ ደስታ የምስራች የሚሆን ዜና ይገልጻችሁ መጥቻለሁና ። እነሆ ዛሬ በዳዊት ከተማ አዳኝ ተወልዶላችኋልና» ሉቃ.፪.፲-፲፩) ።

በዚህም ወንጌል በሚለው ስም በመላ የሐዲስኪዳን መጻሕፍት ሊጠሩበት ይችላሉ ፤ ምክንያቱም ሁሉም ዓላማቸው አንድ ነውና፤ ማለት የዓለሙን ደግነት ፤ የእግዚአብሔርን ምሕረት ፤ የክርስቶስን አዳኝነት ይናገራሉና። ሁሉም ወንጌል የሚለው ቃል ለቅድመ ጸሐፊት ማቴዎስ ማርቆስ ሉቃስ ፤ የሐንስ ለጻፉ አቸው ለመጀመሪያዎቹ ክፍሎች ብቻ የጸና ይሆናል ።

የነዚህም መጻሕፍት ጸሐፊያን ወንጌላውያን ተብለዋል፤ ምክንያቱም ሁሉ ቀድመው ወንጌልን ጽፈው የምሥራቅን ቃል ለሰው አስተላልፈዋልና ።

እነዚህ ጾታ መጻሕፍት ብቻ ይኸን ስም ሊያገኙ የቻሉት የአዳኙን ጌታ የኢየሱስን ሙሉ የሕይወት ታሪክ ይዘው ስለሚገኙ ነው ።

ጠቅላላ የሰው ልጅ ደግነት የተገኘው በእሆ ሱስ ክርስቶስ አዳኝነት ነው ፤ ስለዚህ እነዚህ መጻሕፍት የክርስቶስ ሕይወት ከፅንሰቱ እስከ ዕርገቱ ይተርካሉ ፤ ተአምራቱን ፤ ትምህርቱን ይገልጻሉና ።

ምዕራፍ ፪ የወንጌል ጸሐፊት ፤

ወንጌልን የጻፉ ሰዎች ሁለቱ ከሐዋርያት፤ ሁለቱ ደግሞ ከቫ ኦርዶኦስት ውስጥ እንደሆኑ ይነገራል ። ከሐዋርያት ውስጥ የጻፉ ማቴዎስ ፤ የሐንስ ናቸው ። ሌሎች ደግሞ ማርቆስና ሉቃስ ናቸው ።

እነዚህም ሰዎች በበታ ተለያይተው ሲኖሩ ፤ በተለያዩም ዘመን ሲጻፉ ፤ የወንጌሉ ዓላማ ፤ ቃሉ ፤ አተራረኩም ሁሉ ሳይለያይ ተገኝተዋል ፤ ይኸም በ፩ መንፈስ ቅዱስ ተመርተው ስለጻፉት አንድ ዓይነት ሁኖ ለመገኘት በቅቷል ። አንዱ ወንጌል ለአንዱ ምስክር ይሆን ዘንድ ሁሉ እንዲቀርብ ፈቃዱ የእግዚአብሔር ሁኖ ተገኘና ተጻፈ እንጂ የሁሉም አቀራረብ አንድ ዓይነት ስለሆነ ፩ኛው መጽሐፍ ብቻ ቢያዝ ይበቃ ነበር ።

የመንፈስ ቅዱስ ሀብቱ ጥበቡ ብዙ በመሆኑ ፩ ሁኖ እንዲጻፍ አደረገ ፤ ግን አንድ መንፈስ ስለጻፉቸው ደግሞ አንድ ወንጌል ሁኖ ተገኘ ማለት አንድ ዓላማ ያለው ሁኖ ተገኘ ።

፫ኛ. ወንጌላውያን የሚለያዩበትና የሚተባበሩበት፤ የመጀመሪያዎቹ የ ወንጌላት በበለጠ ይገናኛሉ ይስማማሉም ፤ ሲኖብሲስ (ቅጅ) ይባላሉ ፤ አተራረካቸው ፩ ዓይነት ነው ፤ ለምሳሌ ፫ቱ ወንጌላውያን ክር

ቶስ በገሊላ የፈጸመውን ግብር ይናገራሉ ፤ ፩ኛው ወንጌል ግን በኢየሩሳሌም የፈጸመውን ይናገራል ።

የመጀመሪያዎቹ ፫ቱ ወንጌላውያን ክርስቶስ ፩ ጊዜ ብቻ ወደ ኢየሩሳሌም እንደ ወጣ ሲናገሩ ፩ኛው ወንጌላዊ ግን ፩ ጊዜ እንደወጣ ይናገራል ።

፫ቱ ወንጌላውያን ስለ ክርስቶስ ትምህርት ፣ በምሳሌም ያለምሳሌም ለእኚህቡ ያስተላለፈውን ሲነግሩን፤ ፩ኛው ወንጌላዊ ደግሞ መንፈስ የሆነውን፤ የረቀቀውን መለኮታዊ ትምህርት ደረቅ ቃል ያቀርብልናል ።

፫ቱ ወንጌላውያን የክርስቶስን ምድራዊ ሕይወት በሰፊው ስለሚናገሩ ምድራዊያን ይባላሉ ፤ ፩ኛው ወንጌላዊ ግን ሰማያዊነቱን አምላክነቱን አጉልቶ ስለሚናገር መንፈሳዊ ይባላል ።

እንግዲህ ይኸን በመስለ ትንሽ የተለያዩ ቢመስሉም በበዛው ነገር የሚሰማሙ፤ አንድም የሚሆኑ ናቸው ።

የነዚህን ፩ ወንጌላት ልዩነት ወይም ግንኙነት ለማወቅ ይረዳዎንዎ «በዘነብሩ፤ በዘተሌለዩ» ብለው ሲያውንት መሥመር ለይተው፤ ሠንጠረዥ አውጥተው ያስረዳሉ ።

በዚህ መልክ ወንጌላውያን የተለያዩ ቢመስሉም፤ በአንደኛው ወንጌል የሌለ ብሌላው መገኘቱ ደግሞ ግንኙነታቸውን ያስረዳል ፤ ይኸ ሁሉ ሲገናዘብ ደግሞ ፩ቱን ወንጌላት አንድ ሙሉ ወንጌል ያደርጋቸዋል ።

ቅዱሳን ወንጌላውያን በ፩ ቅዱስ መንፈስ ተመርተው ሙሉውን የክርስቶስን ምድራዊ ሕይወት ትምህርቱንም ፣ ተአምራቱንም ተከታትለው ስላቀረቡልን ወንጌልን እውነተኛ የምሥራች መጽሐፍ ብለን ተቀብለን ይዘነዋል ።

ክርስቶስ ኢየሱስ እንደሆነ ለማስረዳት ከሙሉ በከፊሉ ተጽፎ እንደቀረበልን ፤ ይኸንንም አምነን እንደንቀበል ግዴታችን መሆኑን ወንጌላዊው ዮሐንስ ያስረዳናል (ዮሐ. ጳ. ፴፩ ፣ ም. ፳፩፣ ፳፮ ።)

እንግዲህ እያንዳንዱ ወንጌል ምን እንደሚል፤ ምን ምሥጢር እንደያዘልን ተራ በተራ እንደሚከተለው እንመልከት ።

ምዕራፍ ፫ የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ፤

፩/ ጸሓፊው ፣ ማቴዎስ ማለት የእግዚአብሔር ስጦታ ማለት ነው። ይኸ ስው የሮማውያን ቅጥረኛ ሠራተኛ) ነበር ፤ ሥራውም ግብር አስገባሪ (ቀራጭ) እንደነበር ራሱ በጻፈው ወንጌል እንረዳለን (ማቴ. ፱. ፱።)

በግብር ማስገበር ሥራው እንዳለ ክርስቶስ ጥሪ አቀረበለት ፤ እርሱም ሳያመነታ ልዋልም፤ ልደርም ሳይል ወዲያውኑ ተከትሎታል (ማቴ. ፱. ፱—፲) ።

ሲሄድም ዝም ብሎ አልሔደም ሀብቱን ለደሀ ሰጥቶበሌቱም ጌታን ግብር አግብቶ፤ ሁሉን አሰናብቶ ነው ።

ከዚህች ዕለት ጥሪው ጀምሮ የክርስቶስ ተከታይ ፣ ከ፲፪ቱ ውስጥ ፩ዱ ደቀመዝሙር በመሆን አገልግሏል ።

በሐዋርያት ሰም አጠራር ሁልጊዜ ስምንተኛውን ቁጥር ይዞ ይገኛል፤ ጌታ ሲያርግ ከጀጅ ቤተሰብ ጋር አብሮ እንደነበር ሉቃስ ገልጿል። (ዮሐ. ሥራ ፩. ፲፫)።

፪/ ወንጌሉ ፡ የማቴዎስ ወንጌል ለዕብራውያን ክርስቲያኖች ማስተማሪያ ይሆን ዘንድ ተጻፈ ። የመጀመሪያውም ወንጌል ይኸ እንደሆነ ይታመናል ። ስለዚህም በጥራዝ ጊዜ ቅድሚያን አገኘ ።

እንዲሁም የብሉይ ኪዳን ጥቅስ በብዛት ስላለ በትና አስተሳሰቡም ከብሉይ ኪዳን ጋር የተቀራረበ በመሆኑ የብሉይ ኪዳን መጨረሻ፣ የሐዲስ ኪዳን መጀመሪያ ሁኖ እንደ ተጠረዘ ይታመናል ።

ይኸ መጽሐፍ የብሉይ ኪዳን አገላለጥ በብዛት አለበት ፤ ብዙም አስረጅ ከብሉይ ኪዳን መጽሐፍ የገባበት በመሆኑ በዕብራውያን ዘንድ ተቀባይነት እንደነበረው ይገለጻል ።

የተጻፈበት ቋንቋም መጀመሪያ አረማይክ ነበር በኋላ ግን ጣዶ ግሪክኛ ተተርጉሟል ።

፫/ የመጽሐፍ እውነተኛነት ፤ ይኸ የመጀመሪያው ወንጌል በቅ/ማቴዎስ እንደተጻፈ የጥንት ቤተ ክርስቲያን መስክራላች ። ቅ/ማቴዎስ ራሱ ጽፎ ስላስተማረዋል ዘዜነው ማቴዎስ ይባላል ፤ ወይም ማቴዎስ የጻፈው ወንጌል ለማለት የማቴዎስ ወንጌል እየተባለ ይጠራል ። ቅ/ማቴዎስ ለመጻፍ ጥርጥር ስለሌለበት እውነተኛነቱን ይመሰክራል ።

፬/ የመጽሐፍ አላማ ፡ ከዕብራውያን ውስጥ ነበር ስቲያኖች ብሉይ ኪዳንን እንዳቃለሉ፣ የሙሴንም ሕግ እንዳፈረሱ፣ አድርገው ይከሷቸው፣ ያጉላሏቸው ነበር፤ ይኸ ሁኖቴ የጠላትነት እንጂ እውነት አለመሆኑን ለማስረዳት ጻፈው ስለዚህም ማቴዎስ ብሉይ ኪዳንን ክርስቲያኖች እንደማይቀበሉ ለማስረዳት ፡ አባቶችንም እንደሚያከብሩ ለመግለጥ፡ «ወልደ ዳዊት፣ ወልደ አብርሃም» በማለት ከአርእስተ አበው አብርሃምን ፡ ከነገሥታት ዳዊትን በማንግዛት ጻፈው ። ይኸም ጥቅስ ለሐዲስ ኪዳን መዝሙሪያ የሆነው ብሉይ ኪዳንን እንደሚቀበሉ የሚያመለክት ስለሆነ ዕብራውያን ነገሩን በቀላሉ እንዲፈጽሙት ያደረጋቸዋል በማለት ነው ። እንዲሁም ከዕብራውያን ያመኑት ሁሉ የሚያነቡት ክርስቲያኖዊ መጽሐፍ እንዲሰጣቸው በጠየቁት ሞሠረት ማቴዎስ ይኸንን እንደጻፈላቸው ይነገራል ። በዚህም ሁሉ ምክንያት የማቴዎስ ወንጌል በዕብራውያን ዘንድ ተቀባይነት ነበረው፤ ስሙንም የዕብራውያን ወንጌል እስከ ማለት ይጠሩት ነበር ። ለዓለሙ ሁሉ የምሥራች የሚሆነውን ቃል «ንስሐ ግቡ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና» (ማቴ. ፩. ፲፯)፤ በማለት ስለጻፈ የማቴዎስ ወንጌል ለዓለም ሁሉ የሚሆን የምሥራች እንደሆነ ያመለክታል። ኢየሱስ (መሲሕ) ይመጣል እየተባለ ይጠበቅ የነበረው የዓለሙ መድኃኒት እንደሆነ ሁሉም አምነው እንዲቀበሉት ለማስረዳት ተጻፈ ።

፭/ ወንጌሉ የተጻፈበት ዘመን ፡ ይኸ ወንጌል የተጻፈበት ዘመን እንደ ቤተ ክርስቲያኖችን ትውፊት

የግቴዎስ ወንጌል ጌታ ባረገ በገብተው ደዎስ ቁጣር በነገሠ በመጀመሪያው ዓመት ተጻፈ ይላል ፤ (መቅድመ ወንጌል) ። ይኸም ከሆነ ይኸ ወንጌል ከሁሉ ቀድሞ ተጻፏል ማለትን ያረጋግጣል ።

ይሁን እንጂ አሁንም ይህ ወንጌል መጀመሪያነቱ የተመሰከረለት ነው ፤ በውስጡ የሚገኙት መረጃዎች በመጀመሪያው ለመጠረዝ ቀዳሚነት ያለው መሆኑን ያረጋግጣል ።

ምዕራፍ ፩ የቅ/ማርቆስ ወንጌል ፤

፩/ ጸሐፊው ፣ የጀኛው ወንጌል ጸሐፊ ቅ/ማርቆስ እንደሆነ የታወቀ ነው ፤ ይኸም ሰው የቀደመ ስሙ የሐንስ ነበር ። እናቱ ደግሞ ከቅዱሳን አንስት መካክል የነበረች ስትሆን ስሟ ማርያም ነበር ። ይኸ ማርቆስ የባርናባስ ወንድም ልጅ እንደነበር ጳውሎስ ይነገረናል (ጌላ. ምዕ. ፩. ፲) ።

የቅ/ማርቆስ ትውልደ ሀገሩ ቆድሮስ ይሁን እንጂ ዘሩ አይሆንም ነው ፤ እናቱ ቀደም ብለው ክስመነት ሴቶች ወቅት ወቅት ወመሆን ምክንያት አልተለዩትም ነበር ፤ ማርቆስም እናቱን እየተከተለ ከመምጣቱ የተነሣ ከጌታ ትምህርት አልተለየም ነበ። ።

የማርቆስ እናት ትልቅ ክርስቲያናዊት ሴት ደመፀኗ ክርስቲያናች ሁሉ ሐዋርያት ሳይቀሩ የሚ

ለበሰቡት በእርሷ ቤት ነበር ። ይኸ የእርሷ ቤት እንደ መጀመሪያ ቤት ክርስቲያን ይቁጠራል ።

ማርቆስ ከጌታ ጋር ለመኖሩ ገና ወጣት ሁኖ ይከተለው እንደ ነበር የሚነገርለት ጌታ በአይሁድ እጅ በተያዘ ጊዜ «አንድ ጉልማሳ ጋቢውን ጥሎ ሸሸ» ብሎ ራሱን አርቆ በመናገር ጠቅሶ የጻፈውን በመከተል ነው (ማር. ፲፩፡፶፩—፶፪) ።

ማርቆስ በቅ/ ጳውሎስ የሐዋርያዊ ጉዞ አብሮ እስከ አንፍልያ ሂዶ ነበር ፤ ከዚያ በኋላ ግን መከራውን በመስቀቅ እንደተመለሰ ሉቃስ ያስረዳናል ። (የሐ. ሥራ. ፲፫፡፲፫ ፤ ፲፮፡፴፮—፴፱) ።

ማርቆስ ለግብጽ እንደሰበከና የእስክንድርያን መንበር እንደመሠረተ የታወቀ ነው ፤ ወንጌሉንም የጻፈው በዚህ በእስክንድርያ ነው ።

የእስክንድርያን ትልቁን የካቲኪስም ትምህርት ቤት እርሱው እንደመሠረተ ይገመታል ። በዚያው በግብጽ እየሰበከ በሰማዕትነት ሞቷልና ።

፪/ የመጽሐፉ እውነተኛነት፣ ይኸውን ወንጌል በማርቆስ ስም የመጣውን የጻፈው ራሱ ቅ/ማርቆስ እንደሆነ የታመነ ነው ።

ለቅ/ኢፕሮስና በቅ/ማርቆስ መካከል ትልቅ ግንኙነት ስለነበር የማርቆስ ወንጌል በሚለው ፈንታ የኢፕሮስ እንደሆነ የሚናገሩ አሉ፤ ይኸንም ለማለት የቻሉት ማርቆስን ለእስክንድርያ የሾመ ኢፕሮስ እንደሆነ ስለሚነገር እንደ መምፀር እንደ ሊቀ ሐዋርያ

በመቀጠር ወንጌሉም የእርሱ ነው በማለት ነው ። ይሁን እንጂ ይኸ ወንጌል በማርቆስ የተጻፈ የማርቆስ ወንጌል እንደሆነ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ሁሉ በአንድ ድምፅ ይመሰክራሉ ።

የኛ የመጽሐፉ ዓላማ የማርቆስ ወንጌል ለሮማውያን

ያን እንደተጻፈ የታወቀ ነው ። ቋንቋውም በሮማይስጥ እንደተጻፈ የሚናገሩ አሉ፤ ለዚህም ማስረጃ የሚሆን የሮማይስጥ ቃላት በብዛት በወንጌሉ ውስጥ ይገኛልና ። ሁኖም በግሪክኛ ቋንቋ እንደተጻፈ የብዙዎች አስተያየት ነው ።

ወንጌሉ የተጻፈበት ዋና ዓላማ ሮማውያንን የክርስቶስ ተከታይ ለማድረግ ፣ ለሮማውያን የክርስቶስን አዳኝነት ለመግለጥ ነው ። በዚህም መሠረት ወንጌሉ በሮማውያን ግዛት ሁሉ ፈጥኖ ስለደረሰ ሮማውያንንም ፣ ግሪካውያንንም በቀላሉ ሊያስረዳ የቻለ ወንጌል ይህ ነው ።

እንዲሁም ዓላማው የክርስቶስን አምላክነት ለመግለጥ ስለሆነ፣ የወንጌሉ መጀመሪያ «የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ» ሲል ተናግሯል ፤ ጽፏልም ፤ (ማር.፩. ፩) ።

፩/ የተጻፈበት ዘመን ፤ እንደኛ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት የቅ/ማርቆስ ወንጌል የተጻፈበት ዘመን ጌታ በዓረገ ፤ ስኞት ተፈጽሞ ፤ ስጅኛው ሲጀመር ነው ፤ ቀላውዲዎስ ቁሣር በነገሠ በ፱ኛው ዓመት ነው፤ ሌላ የተለየ አስተያየት ግን በመጀመሪያ የተጻፈው ወን

ጌል የማርቆስ እንደሆነ ስለዚህም ቅጹ እንዳለ የሚናገሩ አሉ ። በዚህም እንጻር ደግሞ ፪ኛነቱን አጽድቀው በጥራዝም ሁለተኛ ሊሆን የቻለበትን ምክንያት ይናገራሉ ።

ምዕራፍ ፮ የቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ፤

፩/ ጸሐፊው የ፫ኛው ወንጌል ጸሐፊ ቅዱስ ሉቃስ ነው ። ይህ ሰው አገሩ አንጾኪያ ዙሩ አረማዊ (ግሪክ) ነው ።

ይኸ ወንጌላዊ መቼ እንዳመነ፤ በማን ትምህርት እንዳመነ ለማወቅ አስቸጋሪ ሁኖ ይገኛል ። ከቺ አርድእት ውስጥ እንደሆነ ብዙ ጊዜ ይነገርለታል ፤ ነገር ግን እርሱ ራሱ በወንጌሉ መጀመሪያ ላይ እንደተናገረው ከሌሎች ስምቶ ያመነ እንደሆነ ነው (ሉቃ.፩. ፩-፪) ።

በዚህም መሠረት የጳውሎስ ደቀመዝሙር ሁኖ በዚያው በጳውሎስ ስብከት እንዳመነ፤ ስለዚህም የጳውሎስ ደቀመዝሙር ሁኖም እስከ መጨረሻው ሕይወቱ ከጳውሎስ ጎን ተሰልፎ የኖረ ደቀ መዝሙር እንደሆነ ይነገርለታል ።

ቅ/ ሉቃስ ሐኪም እንደነበር ይነገርለታል ፤ ይኸንም ቅዱስ ጳውሎስ መስክሮ ጽፎለታል (ቁላ.፩.፲፱) ። ስለዚህም ቀድሞ ዐቃቤ ሥራይ ዘሥጋ ነበር ፤ በኋላ ደግሞ ዐቃቤ ሥራይ ዘነፍስ ሁኖ መሥራቱን ያጠይቃል ።

እንዲሁም ሉቃስ ሠዓሊ እንደነበር ይነገርልታል፤ ስለዚህ በየሀገሩ የሉቃስ ሥዕል እየተባለ የሚነገርላቸው ሥዕሎች ይገኛሉ። በቤተ ክርስቲያናችን ትውፊትም «ሰላም ለሥዕልኪ እንተ ሠዓላ በእዳገሉቃስ ጠቢብ እምወንጌላውያን አሐዱ» ሲል ፫ቱንም ጥያውን በ፩ ጊዜ ሲመሰክርለት ይገኛል።

ይኸ ደቀ መዝሙር በስሙ የሚጠራውን ወንጌልንና የሐዋርያት ሥራ የተባለውን መጽሐፍ ጻፈ። በመጨረሻም በግሪክ አገር በመቀንዶያ ሲሰብክ እንደነበር በዚያው በሰማዕትነት ማረፉ ይነገራል።

፪/ የወንጌሉ እውነተኛነት ፤ የገኘው ወንጌል ጸሐፊ ቅ/ ሉቃስ እንሆን የታመነ ነው። ከመሠረተም ጀምሮ ቅ/ ሉቃስ እንደጻፈው የቤተ ክርስቲያን አፃፋች በአንድ ድምፅ መስክረዋል።

፫/ የመጽሐፉ ዓላማ፤ የጥቅም ስላላ በአንድ መኩንን ጠያቂነት ወንጌሉን እንደጻፈው ራሱ መላክራል (ጳጳሩ ፩)። እንዲሁም የሐዋርያትን ሥራ የጻፈው እርሱ ሲሆን በዚሁ መኩንን ጠያቂነት እንደጻፈው የታወቀ ነው። (የሐ/ ሥራ ፩/ ፩)።

ከዚህም ጋር እርሱ አረግዋል ስለነበሩ ለአረማውያን በሚገባ መልክ ወንጌሉን እንዳዘጋጀው ይታመናል።

፬/ የተጻፈበት ዘመን ፤ የሉቃስ ወንጌል የተጻፈበት አገር ፤ የተጻፈበትም ዘመን ለማወቅ በጣም አስቸጋሪ ነው። በእስከገድርያ ፣ በመቄዶንያም ፣ በሮም ተጻፈ የሚሉ የተለያዩ አስረጅዎች ይገኛሉ።

የኛ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት ግን ጌታ ባረገ ጸጸኛው ተፈጽሞ ፣ ጸጸኛው ሲጀመር ፣ ቀላውዲዎስ ቁጣር በነገሠ በ፲፬ኛው ዓመት እንደተጻፈ ይናገራል።

ምዕራፍ ፮ የቅ/የሐንስ ወንጌል ፤

፩/ ጸሐፊው፤ የ፬ኛው ወንጌል ጸሐፊ የያዕቆብ ወንድም ፣ የዘብደዎስ ልጅ የሐንስ ነው። ይኸም ወንጌላዊ የጌታ የመጀመሪያ ደቀ መዝሙር ነው። ከእንድርያስ ጋር በመጀመሪያ ጌታን የተገናኘ እርሱ ነው (የሐ. ፩. ፱፮-፱)።

የዚህም ወንጌላዊ እናት ስሎሚ ትባላለች ፤ ይኸችም ከ፱፮ ቅ. አንስት ውስጥ የሆነች፤ ወንጌላውያን ሁሉ በየቦታው ስሚን ያነሷት ናት (ማር. ፲፮. ፩፣ ግብ. ፳፯ ያጌ፤ የሐ. ፲፱ ፳፮)። በኛ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት ገን ማርያም በፊናልያ እንደምትባል ይነገራል።

ይኸም ወንጌላዊ በሥጋ የጌታ ዘመድ ነው ፤ እናቱ የቅ/ማርያም ዘመድ ናትና ። ጌታ የሚወደው የጌታ ወዳጅ እየተባለ ይጠራል (የሐ. ፲፫/፳፫፣ ፳፩/፳) ከወንድሙ ከያዕቆብ ጋር ባኔርጌ ደቂቀ ነገድንድ እየተባሉ ይጠራሉ (ማር. ፫. ፲፮)።

ጌታ ምሥጢረ መለኮቱን ፣ ምሥጢረ ምጽኦቱንም ሲገልጥ ይኸ ደቀመዝሙር አልተለየውም ነበር ፤ እንዲሁም ሁሉም ይሞታሉ ሲባል እርሱ እንደማይሞት ተነግሮለታል(ዮሐ. ፳፩. ፳—፳፫) ። ከእናንተ መካከል አንዱ ያስይዘኛል ብሎ ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ በተናገረ ጊዜ ሁሉም እኔ እሆን እኔ እሆን እያለ ሲሸበር ጌታን ቀርቦ ይጠይቅ ዘንድ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ የጠየቁት ዮሐንስን ነው (ዮሐ. ፲፫. ፳፩—፳፮) ። ጌታ በተሰቀለ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሲበተኑ በአንጻረ መስቀሉ ቁሞ ከእመቤታችን ጋር የተገኘ ይኸው ዮሐንስ ነው ፤ ስለዚህም ጌታ «ነያ እምክ ብሎ እመቤታችን አደራ ሰጥቶታል (ዮሐ. ፲፱. ፳፮—፳፯) ።

ይኸ ሐዋርያ ከጳጌጠቆስጤ በዓል በኋላ በብዙ ቦታ ሲዘዋወር ታይቷል (ዮሐ. ሥራ ፫፣ ፩—፱) ።

ዮሐንስ በንጉሡ ድሚትያኖስ ትእዛዝ ፍጥሞ ደሴት ተግዞ ፳፩ ዓመት ይኖር ነበር ፤ በስሙ የሚጠራውን ራእይ ያየና የጻፈ በዚያ ነው (ራእ. ፩.፱) ።

ዮሐንስ በኤፌሶን ብዙ ጊዜ ይኖር ነበር ፤ ሙቶ እንደተቀበረ የሚነገርለትም በዚህችው ከተማ ነው ፤ ነገር ግን «ከዚህ ከቆሙት መካከል እኔ እስክመጣ ሞትን የማይቀምሱ አሉ ሲል ጌታ ከተናገረላቸው ውስጥ ፩ኛው ዮሐንስ ነውና አልሞተም የሚሉ አሉ፤ (ማቴ. ፲፯፣፳፰)። እንዲሁም ጴጥሮስን ተከተለኝ ሲል ስለዮሐንስ ግን እኔ እስክመጣ ቢቆይ ምን አግዶህ ያለውን ይዘው ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ አይሞትም ስላሉ

ዮሐንስ እንዳልሞተ እንደአልተቀበረም ይነገራል (ዮሐ. ፳፩፣ ፳—፳፱) ።

እንግዲህ ከማንኛውም ከጌታ ደቀመዝሙር ውስጥ ብዙ ዘመን የቆየና ዕድሜ የጠገበ ዮሐንስ ወንጌላዊ ብቻ ነው ፤ እስከ ፻፲ ዓመት እንደኖረ ይነገርለታል ።

፪/ የወንጌሉ እውነተኛነት ፣ ፱ኛው ወንጌል በዮሐንስ ወልደ ነጎድጓድ እንደተጻፈ የውስጥም የውጭም ምስክር አለ ። የውስጥ ምስክር ወንጌሉን የጻፈ የጌታ ወዳጅ የሆነ እንደሆነ መላልሶ በገለጠው እንረዳለን ። የውጭ ምስክር ደግሞ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ሁሉ በአንድ ድምፅ የ፱ኛው ወንጌል ጸሐፊ ዮሐንስ እንደሆነ መስክረው ጽፏል ።

፫/ የመጽሐፉ ዓላማ ፣ የዮሐንስ ወንጌል ዓላማ የክርስቶስን መለኮታዊ ባሕርይን ለማገኘት ነው ፤ ምክንያቱም ሌሎች የሰውነቱን የልደቱን የሕይወቱን የሞቱን ነገር ሲናገሩ እርሱ ደግሞ ፍጹም አምላክነቱን ለመግለጥ ነው ፤ ስለዚህ ደረቅ ቃልን ቀዳሚሁ ብሎ ጀመረ ። እርሱ ራሱ እንደገለጠው ግን ይኸ የተጻፈው ኢየሱስ የተባለው ክርስቶስ እንደሆነ ታምኑ ዘንድ በስሙም አምናችሁ የዘለዓለም ሕይወትን ታግኙ ዘንድ ተጻፈ ሲል ዓላማውን ገልጦ ይናገራል (ዮሐ. ፳ ፣ ፵፩) ።

ነደብተለይም ከዕለት ወደዕለት እያደገ የሚሒደው ክርስቲያናዊ ማኅበር የራሱ የሆነውን መልክ ይዞ እንዲገኝ ከፍ ያለ ማስጠንቀቂያን የሚሰጥ ነው።

እነዚህ ለትምህርት የተመደቡት መልእክታት የሚከተሉት ናቸው፡

ሀ/ አሥራ አራት የኋውሎስ መልእክታት ናቸው እነርሱም፡

፩/	ወደሮሚ ሰዎች የተላከው	፲፮	ምዕራፍ ያለው
፪/	» ቆርንቶስ » »	፩ኛ	፲፮ » »
፫/	» ቆርንቶስ » »	፪ኛ	፲፫ » »
፬/	» ገላትያ » »	—	፮ » »
፭/	» ኤፌሶን » »	—	፮ » »
፮/	» ራልዳስቶስ » »	—	፱ » »
፯/	» ቆላስይስ » »	—	፬ » »
፰/	» ተሰሎንቄ » »	፩ኛ	፭ » »
፱/	» ተሰሎንቄ » »	፪ኛ	፫ » »
፲/	» ጢሞቴዎስ » »	፩ኛ	፮ » »
፲፩/	» ጢሞቴዎስ » »	፪ኛ	፬ » »
፲፪/	» ቲቶ » »	—	፫ » »
፲፫/	» ራላጥና » »	—	፩ » »
፲፬/	» ዕብራውያን ሰዎች » »	፲፫	» »

ለ/ አጠቃላይ መልእክታት የሚባሉት ደግሞ የሚከተሉት ናቸው፡

፩/	የያዕቆብ መልእክት	፮	ምዕራፍ ያለው
፪/	የኢፐርሶስ » »	፩ኛ	፮ ፍጥ ያለው
፫/	የኢፐርሶስ » »	፪ኛ	፫ » »

፬/	የዮሐንስ መልእክት	፩ኛ	፮	ምዕራፍ ያለው
፭/	» » » »	፪ኛ	፩	» »
፮/	» » » »	፫ኛ	፩	» »
፯/	የይሁዳ » »	፩	» »	

ምዕራፍ ፱ ራእይ የዮሐንስ

መ/ የትንቢት ክፍል

ወንጌላዊ የዮሐንስ የጻፈው ራእይ ትንቢት ተብሎ ይጠራል።

የዮሐንስ ፩ ወንጌል፣ ፫ መልእክታት፣ ፩ ራእይ በጠቅላላው አምስት መጻሕፍትን ጽፎ አቅርቦልናል። በዚህ ራእይ የቤተ ክርስቲያንን አቸናረነት በልዩ ልዩ መልክ ጽፎልን እናገኛለን። እንዲሁም ዋናው ዓላማው ስለ ክርስቶስ ፪ኛ መምጣት ስለሆነ የአመጣጡን መልክ አስቀድሞ የሚሆኑትን ነገሮች ሁሉ ተራ በተራ ይገልጻል። ይኸንንም ራእይ ያየውና የጻፈው በፍጥም ደሴት ተግዞ ፳፩ ዓመት በተቀመጠ ጊዜ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በአጠቃላይ ከምዕራፍ ሌላ ገሉስ ምዕራፍ፣ ቍጥር አለው፤ ይኸም በጣም ቆይቶ የተወሰነ ነው። እንዲሁም እያንዳንዱን ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ቁጥረው የሚያስቀምጡ አሉ። ዋናው ዓላማቸው ግን በቅዱስ መጽሐፍ ላይ ሌላ ሳዕድ ቃል፣ ዐረፍተ ነገር እንዳይጨመርበት ለመጠበቅ፣ ወይም ለመከላከል ነው።

ምዕራፍና ቅጥሩ ግን ጥልቅ ጥናት ለማጥናት የሚረዱ ናቸው ። እንዲሁም እያንዳንዱን ኃይለ ቃል በቅጥር ለይቶ የተመለከቱት እንደሆነ ለጥናቱ ውጤት ይኖረዋል ፤ ስለዚህ ቅ/መጽሐፍን የሚያጠኑ ሁሉ ምዕራፉን ፣ ቅጥሩን ፣ ኃይለ ቃሉን ለይቶ በማወቅ መሆን አለበት ።

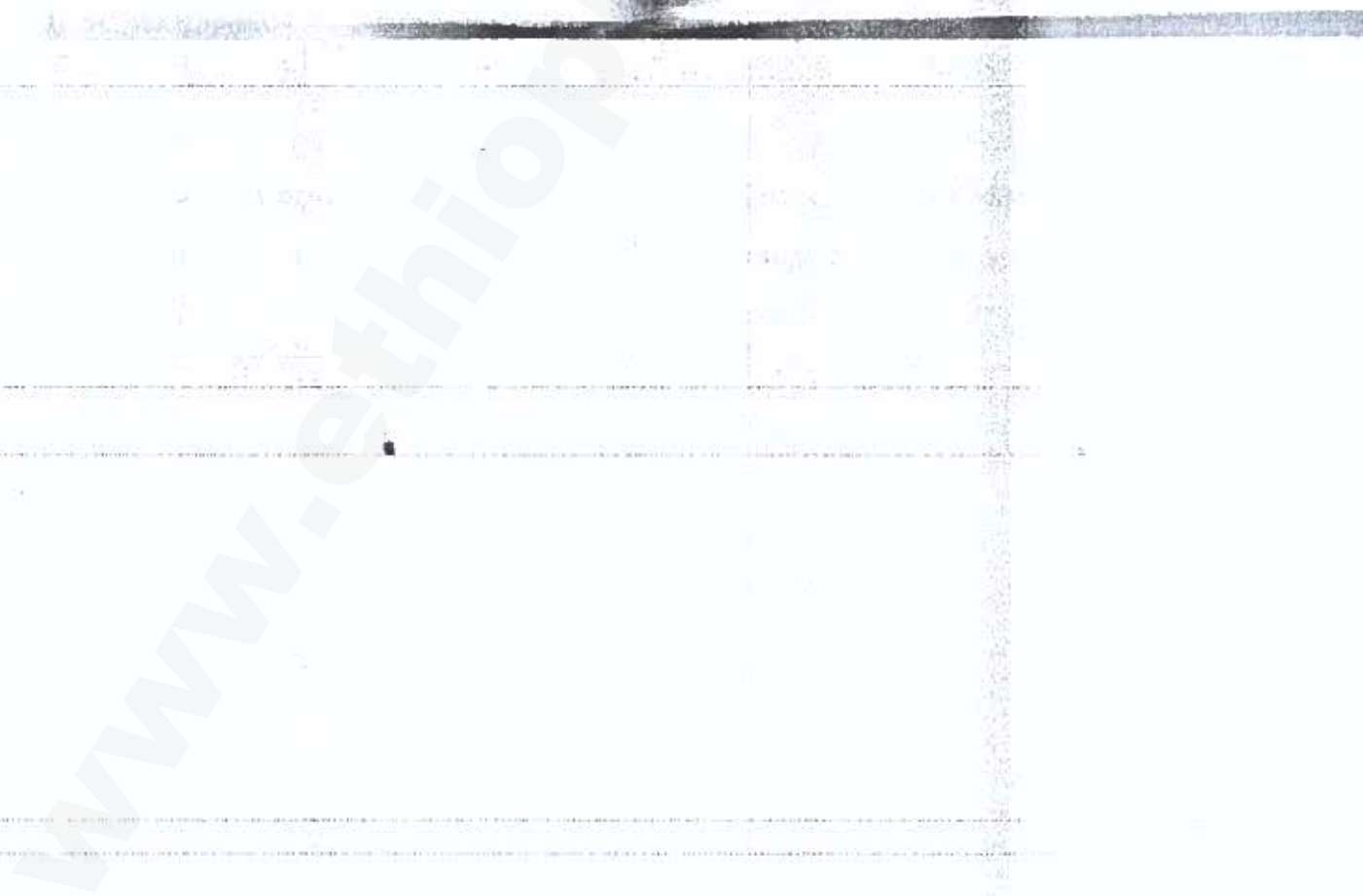
ዐቢይ ክፍል ፩ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ

መ ቅ ድ ም

ቤተ ክርስቲያን ስንል በጌታ በኢየሱስ የሚያምነውን ሕዝብ ሁሉ በአጠቃላይ በመጥራት ነው ፤ ይኸም ማለት ጌታ ኢየሱስን የቤተ ክርስቲያን መሥራች መሪዎም ፣ አስተማሪና የዓለሙ መድኅን እርሱ እንደሆነ አምኖ የተቀበለው ሁሉ ነው ። ማለት ነው ። እነዚህም ክርስቲያኖች አንድ ዓይነት እምነትና ትምህርት ያላቸው ፣ የአንድ ምሥጢር ተሳታፊነት ያላቸው ፣ በአንድ ቤተ ክርስቲያን መሪ የሚተዳደሩ መሆን አለባቸው ። ይህም የቤተ ክርስቲያን መሪ ክሐዋርያት ሲወርድ ሲዋረድ በመጣው ውርስ መሠረት ፀሐንብርተ እድ የተሾመ መሆን አለበት ።

ቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ እንደ መመሥረቷ አምላካዊት ወይም መንፈሳዊት ድርጅት ናት ፤ ስለዚህ አማንያን ሁሉ በሕፃናት የምትይህ ፣ ምሥጢራትን ሁሉ የምትጠብቅ የጸጋ መሠገብ ናት ።

ቤተ ክርስቲያን ይኸን የመሰለች መንፈሳዊት ድርጅት ስትሆን ስለ አመሠራረትና ጠቅላላ ሕይወት ፣ እንዴትም ተግባራዊ እንደምትረጸም ፣ ከተመሠረተችበት ጊዜ አንሥቶ ያደረገችውን ጉዞ ፣ የገጠማትንም ችግር ሁሉ የሚገልጥ ታሪክ አላት ። ቤተ ክርስቲያን በተቋቋመችበት ዓለማዊ መሠራታን ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ያሳየችውን ውጤት

በመካከልም በነበረው ዐረፍተ ዘመን የተገኘው መኻ ሻል ጉዳት ወይም ጥቅም መታወቅ አለበት ፤

ይኸ ሁሉ በታሪክ መልክ መገለጥ አለበት ፤ ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ስንል ይኸን ሁሉ አጠቃሎ እንደጊዜው እንደየሁኔታውም ገልጦ የሚያስረዳ ነው

አሁንም የቤተ ክርስቲያንን ጠቅላላ ሁኔታ በአጭሩ የሚያሳይ ይኸን አጭር ጽሑፍ እንደሚከተለው አበረከታለሁ ።

ሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅነህ

ክፍል ፩ ጠቅላላ ታሪካዊ መግለጫ

ምዕራፍ ፩ የፍልስጥኤም ጄኔሎራሬ በአጭሩ፤

፩/ ሀገር ፣ እሥራኤላውያን የኖሩበት፣ የሠሩበት፣ ታሪክን ያተረፉበት አገር ምድረ ፍልስጥኤም ይባላል ፤ እንዲሁም ምድረ ከነዓን ይባላል ነበር። ራሳቸው እሥራኤል ግን ቅድስት ሀገር ወይም የተስፋ ሀገር ይሏታል ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ለአባቶችና ለሙሴ ይኸችን ሀገር እሥራኤል እንደሚወርሷት አስቀድሞ ተስፋ ሰጥቷቸው ነበርና ።

ይኸችም ፍልስጥኤም የተባለችው ሀገር በጣም ቅንሽ የሆነች ሀገር ናት ፤ እርሷም በቃናሽ እስያ ደቡብ የምትገኝ ናት ፤ በምሥራቅ የዮርዳኖስ ወንዝና በምዕራብ በኩል ደግሞ የሚደትራንያን ባሕር ያዋስኗታል ፤ ብዙ ታላላቅ ታናናሽም ተራራዎች፣ ኮረብታማ በታዎች ይገኙባታል ። በዚህ አንጻር ደግሞ ዝቅተኛ ጉድጓዳም በታዎች ይገኙባታል ።

፪/ ተራራዎች ፣ ታላላቆች ተራራዎች በሶርያ በኩል በሚገኘው ጠረፍ ጉላን ተራራ ይገኛል ፤ ወደ ቤይሩት ጠረፍ ደግሞ የሉባኖስ ተራራ ፣ ይገኛል ። ይኸም ተራራ አዕደናቂና ታላላቅ በሆነ ዝግባ (ዓርዘ ሊባኖስ፣ ዕፀ ቄድሮስ) በተባለ ዛፍ ተሸፍኖ

ይገኝ ነበር ። ከዚህ ከሊባኖስ ተራራ ጋር እንደ ሠንጠረዥ ተያይዞ ወደ ሰሜን በኩል ሲል የአር ሞንኤም ተራራ ይገኛል ፤ ከዚህም ወደ ሰሜን በኩል ደግሞ የታቦር ተራራ ይገኛል ።

በሊባኖስ ደቡብ የቀርሚሎስ ተራራ ይገኛል፤ ይኸም ተራራ ከሌሎች ተራራዎች ይልቅ ብዙ ምንጫ ምንጫዎች ይገኙበታል ፤ ወደ መካከሉ ገባ ሲሉ ደግሞ የገሪዛን ተራራ ይገኛል ። ራዲ ከተማዋ ኢየሩሳሌም የምትገኝበት ቦታ ከፍታ ያለው ስለሆነ እንደ ተራራ ይቆጠራል ። በኢየሩሳሌም አቅራቢያ ወይም አካባቢ ደብረ ዘይት ፣ ደብረ ጸዮን ፣ (ኢየሩሳሌም) ሞሪያ ፣ ጎልጎታ የሚባሉ ኮረብታዎች ይገኛሉ ።

ተራሮችና ኮረብታዎች በዚህ መልክ ታናናሾችም ሌሎች ሲኖሩ ለአርሻ ፣ ልኩብት ርባታ የሚሆኑ ሚዳ ዎች በመጠኑ ይገኛሉ ።

፪/ የፍልስጥኤም ባሕርጅና ወንዞች ፤ የፍ ልስጥኤም ታላቁ ባሕር ፣ የሎጥ ባሕር ፣ ምወቆ ባሕር ፣ የጨው ባሕር እየተባሉ የሚጠራው ነው ። በዚህ ባሕር ውስጥና በዙፊያው ሕይወት ያለው ነገር ከቶ አይኖርም ። ዙፊያው በድኝና በቅጥራን (ዝፍት) የተሞላ ስለሆነ ምንም ነገር አይኖርበትም ።

በዚህ ቦታ ቀደም ብሎ ሰዶምና ገሞራ የተባሉ ታላላቅ ከተሞች እንደነበሩበት ይታወቃል ። እንዲሁም ተወዳዳሪነት የሌለው ለምሳሌ ጭታ እንደነበር ቅዱስ መጽሐፍ ያስረዳል (ዘፍ.፲፫.፲) ። ሌላ የገሌላ ባሕር የሚባለው በ፪ኛ ደረጃ ይገኛል ፤ ይኸም ባሕር እንዳንድ ጊዜ ጊንሳሪጥ ይባላል ፤ እንዲሁም ባሕር ኮብርያዶስ ይባላል ። እነዚህ ሁለቱ ባሕሮች በዮር ዳኖስ ወንዝ አማካይነት ይገኛሉ ።

፫/ የፍልስጥኤም ወንዞች ፤ በፍልስጥኤም ውስጥ ከሚገኙ ታላላቅ ወንዞች ዮርዳኖስ ፣ ይኸም ወንዝ ከአርሞንኤም ተራራ ይነሣና ወደ ጊንሳሪጥ ባሕር ይረዳል ፤ መጨረሻ መድረሻው ደግሞ የሎጥ ባሕር ይሆናል ። ይኸ ወንዝ ታሪክኛ ወንዝ ነው ። ብዙ ጥቅምንም የሰጠና የሚሰጥ እንደ ቅዱስ ጳውሎስ ከተጠመቀበት በኋላ ቅድስና ያለው ወንዝ ሁኖ ይገኛል ።

ሌሎች ወንዞች ይሉን የተባለ ከታቦር ተራራ የሚመነጭ ይገኛል ። እንዲሁም ቃኖ የተባለው ወንዝ ከገሪዛን ተራራ የሚመነጭ አለ ። ሶሪክ የተባለው ወንዝ ደግሞ ከኪብርን ኮረብታ የሚመነጭ አለ ። እነዚህ ሁሉ ወደ ሚዲትራኒያን ባሕር የሚ ረሱ ናቸው ።

በኢየሩሳሌም የሚነሳው ቄድሮስ የተባለው ወንዝ ብቻ ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ ይገባል ።

፩/ የዓየሩ ሁኔታ ፤ የፍልስጥኤም ዓየር ዝቅተኛው ቦታ ሁሉ ዘጣም ሞቃት ነው ፤ ያቃጥላል ፤ በየተራሮችላይ ግን ለስላሳና ተስማሚ ዓየር ይገኛል ።

በዚህ ዘዝቅተኛ ቦታ ሁሉ አትክልት ይተከላል ፤ እርሻ ይታረሳል ፤ ከብት ይረባል ፤ መልካም ውጤት ግን ይሰጣል ። በተለይ ወይን ፣ በላስ በጠቅላላው ፍራፍሬን በተሻለ መልክ ይሰጣል ፤ በበለጠ ግን ወይራ (ዘይት) ይሆናል ። በኮረብቶችም ልዩ ልዩ የሀገሩ ፍራፍሬዎች ይገኙበታል ፤ የተባረከ ሀገር ሁኖ ሁሉ ይገኝበታል ። በመጀመሪያም እግዚአብሔር ለአብርሃም ወተትና ማር ወደሚፈሰበት የተሰፋ ምድር አገላለጽ ብሎት ነበር ። ዕብራውያንም ይኸን ይዘው አገራችን መግርና ወተት የምታፈስ ናት ይሏታል ።

ምዕራፍ ፪ በፍልስጥኤም ምድር ይኖሩ የነበሩ ሕዝቦችና አስተዳደራቸው ፤

በዚህች ፍልስጥኤም ወይም ከነአን እየተባሉት በምትጠራው አገር በቀጥር የበዙ በነሣ የተለያዩ ፣ በልማድና በባሕርይ የተለያዩ ሕዝቦች ይኖሩ ነበር ፤ ከነዚህም ውስጥ ጥቂቶችን እናነሳለን ፤ ከነኛውያን አማሌቃውያን ፤ አዋራውያን ፣ ሞአባውያን ፣ ኢያቡሳውያን

የሚሉና ሌሎችም ሕዝቦች እንዲሁም ነበሩ ፤ ሁኖም ለአንድ ላይ ከነኛውያን ተብለው ይጠሩ ነበር ።

እነዚህም ሕዝቦች አንዱ ሌላውን እንደጠላት ይመለከተው ነበር ፤ ይሁን እንጂ በዚህ መልክ ተለያይተው በሚኖሩበት ጊዜ አብርሃም ከዘመዶችህ ተለይቷል ፤ ወጣጤ ወደ ማወርሰህ ምድር ኖሮ ተቀመጥ ተብሎ ተጠርቶ ወደ ከነአን መጣ (ዘፍ. ፲፪. ፩) ። ሁኖም መጸተኛ ስደተኛም ሁኖ ኖረ እንጂ በተነገረለት ተስፋ መሠረት ያገኘው ነገር አልነበረም ። ልጁ ይስሐቅ ፣ ያዕቆብም እንዲሁ ከሀገሩ ሕዝብ ጋር በመግባባት ብቻ ኖሮ እንጂ አሁንም መብት ያልነበራቸው ስደተኞች ነበሩ ።

በያዕቆብ ጊዜ ግን የባሰውን ከከነአን ተሰደው ወደ ግብጽ ሄዱ በዚያም ፬፻፴ ዘመን በግብጽ አገር ባሪያዎች ሁነው ኖሩ ። ይሁን እንጂ ጊዜው ሲደርስ ከግብጽ ባርነት ነጻ ወጡና ለአባቶቻቸው የተነገረው ተስፋ በእነርሱ ተፈጽሞ የአገሯ ባለቤት ፣ የርሱቱ ወራሽ ዕብራውያን የአብርሃም ዘሮች ሆኑ ።

ይኸችን ሀገር ዕብራውያን እንደወረሱት ወዲያ ውኑ በ፲፪ ዕጣ ተካፈሏት ፤ በ፲፪ቱ ነገደ ሥራኤል ለከነአን ምድር ርእሰ ከተማቸውን ኬብሮን ከድርገው ለብዙ ዘመን ኖሩ ። በዓዊት ጊዜ ግን ኢየሩሳሌም ተመሠረተችና የእሥራኤል ዋና ከተማ ሆነች ።

ምንም ርስቱ በ፲፪ቱ ነገደ እሥራኤል ልዩ ተክሩ ሲቆይም በአስተዳደር በኩል ፍልስጥኤም በአራት ክፍል ተከፍላ ኑራለች ፤ እነዚህም ፣ ይሁዳ ፣ ሰማርያ ፣ ገሊላ ፣ ፔሪያ የተባሉ ናቸው ።

በጊታችን በኢየሱስ ጊዜ ግን ፩ኛ ክፍል ሌዶ ሚያሳ የተባለው ተጨምሮ ነበር ።

ኢየሱሳም የተባለችውን ከተማ ንጉሠ ዳዊት በኢሎፍላውያን ነጥቆ ያዘና ከተማ እንድትሆን አደረጋት ፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የእስራኤል ዋና ከተማ ሁና ትኖራለች ። ይኸችም ከተማ ከኮረብታ ላይ የተሠራችና ምሽግም የተሠራላት ስለነበረች ጽዮን ብሎ ሰይሟታል ፤ ከዚያን ጀምሮ ደብረ ጽዮን እየተባለች ትጠራለች ፤ ሕዝቦቿም ጽዮናውያን እየተባሉ ይጠራሉ ።

ኢየሱሳም ግለት የሌላም ከተማ ማለት ነው ፤ በመጨረሻ ጊዜ ግን የዓለሙ መድኃኒት ኢየሱስ ተሰቅሎ ሌላምን መሥርቶባታል ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የክርስቲያን ሕዝብ ትድስት ከተማ ናት ።

ምዕራፍ ፫ የዓለም ሃይማኖትና ሥነ ምግባር ፤

ጊታ ኢየሱስ በሚወለድበት ዘመን አቅራቢያ የኢየሱሳምንና አካባቢዋን እገር ሁሉ ይገዙ ያሉ ተዳድሩም የነበሩት ሮማውያን ነበሩ ። በዚያን ጊዜም በአካባቢው የነበሩ ሕዝብ ሁሉ ከዕብራውያን በቀር ሁሉም የተለያዩ በቀጥርም የበዛ ጣዖት ያመልክ ነበር ።

ሁሉም እንደመሰለው እንጨት ጠርቦ ደንጋይ ልለዝቦ ፣ ሸክላ ሠርቶ ያመልክ ነበር ፤ ሌላው ደግሞ ነፋሱን ፣ ባሕሩን ፣ እሳቱን ፣ ፀሐዩን ፣ ጨረቃውን እን

ዲሁም ባፉን እንስሳውን ፣ የመሳሰለውን ሁሉ ያመልክ ነበር ። ለእነዚህም አማልክት የሰው መሬት ፣ የሰውም ቅርጽ በመስጠት ያመልካቸው አገልግሎትም ያቀርቡላቸው ነበር ። ሰዎችም እንደመሰላቸው ለአማልክት የሰው ጠባይ እየሰጡ እንደሚያገቡ ፣ እንደሚረቡ ፣ እንደሚቆጡ እርስ በርሳቸውም ጦርነት እንደሚገጥሙ ይናገሩ ነበር ።

የሰውም ዕድል ከአማልክት ምሕረትና ቁጣ የተነሣ እንደሚሆን ያምኑ ነበር ፤ ሌላዚህ አንድ ሰው ክፉ ነገር ቢገጥመው አማልክት እንደተቆጡት ፣ መልካም ነገር ሲገጥመው ደግሞ አማልክት ዕድሉን እንዳቃኑለት ይናገሩ ነበር ።

ለጣዖት መሥዋዕት ይሠጧል ፣ ጦርቅና ብር ስጦታ ይሰጡ ነበር ፤ ከዚያውም ዘንድ የከበረውን ፣ ያማረውን እየመረጡ ይሰጡ ነበር ።

፪/ የሕዝቡ ሥነ ምግባር ፣ አምልኮቱ የጣዖት እንደመሆኑ በሕሰት ጣዖታትን እንደሚያመልኩ ምግባሩም ሕሰት ፣ ክፋት ፣ ራስን መውደድ ተግባር አድርጎ ይዞ ነበር ፤ በዚህ ጊዜ እውነት የተባለው ተረስቶ ነበር ፤ እንዲያውም ለእውነት ቦታ ከቶ አልነበረውም ። የባርነት ፣ ያጭቆና አገዛዝ በዓለም ላይ ጉልቶ ይታይ ነበር ፤ ባሮችን እንደ ዕቃ ወይም እንደ ከብት ይገዟቸው ይሸጧቸውም ነበር ፤ ለጤናቸው ፣ ለኑሯቸው ምንም ጥንቃቄ አይደረግላቸውም ነበር ፤ እንዲያውም ሰው አይመስሏቸውም ፣ የሰውም ግምት

አይሰጣቸውም ነበር ። እንግዲህ አንዱ ቀላል አንድ ዱም ክበድ አድርጎ በመያዝ ይለያዩ እንጂ፤ በሮማውያን ይህ የነበረው ሕዝብ ሁሉ በሃይማኖትም በምግባርም ይኸን የመሰለ የኑሮና የሃይማኖት መዛባት ይታይ ነበር ።

ምዕራፍ ፩ የአሥራኤል እምነትና ማኅበራዊነቴ

ከክርስቶስ መምጣት በፊት እውነተኛውን አምላክ ያመልክ የነበረው የአሥራኤል ሕዝብ ብቻ ነበር፤ እስራኤላውያን አንዱን አምላክ ብቻ ሲያመልኩ አምልኮቱን ለጣዖት አይሰጡም፤ እውነቱንም በሐሰት አይለውጡም ነበር ።

አሥራኤላውያን ለፈጣሪያቸው ይታዘዙ፤ ሕጉንም ይጠብቁ ነበር፤ እግዚአብሔርም በሙሴና በሌሎችም ነቢያት አማካይነት ያነጋግራቸው መመሪያም ይሰጣቸው ነበር ።

እግዚአብሔርና የአሥራኤል ሕዝብ ስምምነት፣ ቃል ኪዳንም ነበራቸው ፤ ይኸም እነርሱ ሕጉን ቢጠብቁ እርሱም እንደሚጠብቃቸው ነው ።

አሥራኤላውያን በሮማውያን አገዛዝ ሥር ይተዳደሩ እንጂ የውስጥ ነጻነታቸው የተጠበቀ ነበር ፤ ይኸም ማለት በራሳቸው መሳፍንት ፣ ነገሥታት ይተዳደሩ ነበር ። በሃይማኖት በኩል ደግሞ ርጅዓባል የአሉበት ጉባኤ (ሴኔድር) እየተባለ በሚመራ ሕግ ይተዳደሩ ነበር ፤ የዚህም ሴኔድር ሊቀ መንበር ይሆን የነበረው የየጊዜው ሊቀ ካህናት ነበር ።

ዕብራውያን ይኸን የመሰለ የራስ በራስ አስተዳደር ይኑራቸው እንጂ የላይ አስተዳደሩ ነጻ ላይ የሮማ መንግሥት ስለሆነ በሮማውያን ሥልጣኔና ወደ ሮማውያን ሥርዓተ ማኅበር እየተላሰ ቀስ በቀስ ጌሥን ምግባር መውጣታቸው ከሃይማኖትም መናወጣቸው አልቀረም ፤ በዚህም አምላካቸውን አሳዘኑ ። እሥራኤላውያን በራሳቸው ፍላጎትና ምርጫ አንዱ ክሌላው የተለያዩ የሃይማኖት ድርጅት አያቋቋሙ እንደፍላጎቱ መንፈሳዊ አምልኮቱን ይፈጽም ነበር ።

በዚህ መልክ የተለያዩ ሃይማኖታውያን ድርጅቶች ያሏቸው ክፍሎች ነበሩ፤ እነርሱም ፈሪሳውያን፣ ሰዱቃውያን፣ ኤሴይ፣ ኤቤላኒቴ የተባሉና ሌሎችም ነበሩ።

፩/ ፈሪሳውያን፤ እነዚህ ወገኖች አፍአዊውን

ትእዛዝ ብቻ በመጠበቅ የሕግ ፈጻሚዎች መሰለው የሚታዩ ፣ እንደነርሱ እርምጃ የማይሄደውን የሚወቅሱ የሚከሱ ነበሩ ። በነርሱ ፊት ሌላው የረከሱ፣ እነርሱ ብቻ የተቀደሱ ሁነው የሚታዩ ነበሩ ፤ ለዕብራውያንም ሃይማኖት ተጠያቂና ኃላፊ እነርሱ ብቻ እንደሆኑ የሚያምኑ ናቸው ።

በእውነተኛው መንገድ የሄደን እንደሆነ ግን ግብዞችና አስመሳዮች ነበሩ ፤ ጥፋታቸውን በውስጥ ሸፍነው በውጭ ግን ጸድቅ መሰለው የሚታዩ ነበሩ ። እነርሱን የሚመስሉ ወይም እነርሱን የሚከተሉ ጸሓፍተ ሕዝብ የተባሉና የሕግ ሰዎች የተባሉ ነበሩ ። እነዚህም በበኩላቸው ፈሪሳውያን

የሚፈልጉትን እንደነበሩ ጠባይ ሕግን ይተረጉሙ ለነበሩም ጋር ይተባበሩ ነበሩ ።

፪/ ለዱቃውያን ለእነዚህ ወገኖች ደግሞ በጣም

ክፍለ-ሰውያን ውስጥ ክፍ ያለ ሀብት የነበራቸው ፤ ለፈረሳውያን ስንድ ተቃራኒ ሆነው የቀረቡ ነበሩ ። እነዚህ ለዱቃውያን የሙሴን ሕግ በራሳቸው አስተያየት ይተረጉሙ የነበሩ ናቸው ። ለምሳሌ ትንሣኤ ሙታንን ፣ የነፍስንም ሕያውነት ይክዱ ነበር ፤ የሙሳእክትን ህልውና የመንፈሳውያንንም ሁሉ ህልውና ይክዱ ነበር ፤ እነዚህም የዘመኑ ቀሳውያን ነበሩ (ማቴ ፳፪፣ ፳፫) ።

፫. ኤሴያውያን ለእነዚህ ወገኖች ደግሞ የመናንያን

ግጥር ነበሩ ፤ እነዚህ ያላቸውን ሁሉ ሀብት እየተዉ፤ ወደ በረሃ የሚገቡ ፣ ለቢያም በጾምና በጾሎት በትህርምት የሚኖሩ ፣ ሹመት ሹልማት የማይፈቅዱ ፣ ሀብትን ብረት የማይወዱ ነበሩ ። የሐንስ መጥምት የዚህ ዓይነት ግጥር ወገን እንደነበር ይነገራል ።

፬/ ኤሴያውያን ለእነዚህ ግለትም ደሀ ፤ ደሀ ነት ግለት ነው ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሰዎች እንደ የኛው ክፍል ደሀነትን ገንዘብ የሚያደርጉ መናንያን ደናገሎችም ነበሩ ። እነዚህም ወገኖች ለግጥር ይኖሩ ነበር ፤ የእነዚህ ወገኖች ግጥር ይሠራበት የነበረው አሁን በምርመራ በሱሞ ባሕር አጠገብ የተገኘው ኩምራን የተባለው ፍራሽ ነው ። ከእነዚህም ሌላ የመናንያን ግጥር እንደ ናዘራውያን ያሉ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፩ የመሢሕ መምጣት ተስፋ ፡

ዓለም በዚህ በተመሰቃቀለ ግጥም ላይ ሲኖር ከቶ ደስ ብሎት በኑርው አምናበት የሚኖር አልነበረም ። ብዙ ነጻያት ስለ መሢሕ መምጣት አስፋፍተው ተናገረው ነበር ፤ ይህ ትንቢት የተጠበቀው በአሥራኤል ብቻ በመሆኑ የአሥራኤል ተስፋ አሁንም መሢሕ መጥቶ ከአለባቸው ችግር እንዲያደናቸው ከሮማውያን የባርነት ግዛት ነጻ እንዲያወጣቸው ይጠበቁ ነበር ።

አረማውያን ደግሞ የሰውን ጠንካራ ፣ የነፋቱን ብዛት ከቀን ወደቀን እየባሰ መሢሕን አያተው ከአምላክ አንድ ምሕጸት ከአልተላከ በተር በሰው ጋይል ደኅነት ለደረግ የማይቻል እንደሆነ ያውቁ ነበር ።

የአስራኤል ተስፋ ሙሉ በሆነም መሢሕም እንደሚመጣ ተስፋ በያደርጉም የመሢሕን መምጣት ይጠበቁት የነበር አንድ መሢሕ ተነሥቶ አገሯን ከባዕድ አገዛዝ ነጻ አውጥቶ የዳዊትን የሰላም ሞንገስ መገምገም መልሶ በሰላም የሚያስተዳድር አድርገው ይጠበቁት ነበር እንጂ አምላክ ወልድ አምላክ ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ዓለምን እንደሚያድን አያምነም ነበር ።

የሰው ወገን የሆነው ሁሉ ደክሞት መኖርን ስልችቶ ሁሉም በየበኩሉ ይቆጸም ነበር ። ዓለም ለዚህ መልክ ለሚገኝበት በጭንቁ ጊዜ የዓለሙ መድኃኒት የሆነው ኢየሱስ በሥጋ ተገለጠ ግለት ሰው ሁኖ ሥጋንም ለብሶ ተወለደ ።

በሮማ አውግስጦስ ቁጣር በነገሠ ፣ በሶርያም
ቆረቆሮስ ገዢ በነበረበት ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ እንዲቋቋሙ
ራጃዎች ሂሮድስ በነገሠ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ እንዲቋቋሙ
ቁጣር በሰጠው አዋጅ መሠረት የቅድስት ግርማምና
የቡሴ አገር ይሁዳ (ቤተ ልሔም) ነበርና በአዋጁ
መሠረት ሊቋቋሙ እንደወጡ ጌታብዚያ በቤተ ልሔም
ተወለደ ። ለቋቋሙ የመጣው ሕዝብ በጎቶ በታውን
ሁሉ ይዞት ስለነበር፣ እመቤታችንና የሴፍ ግረጌያ
አጥተው በአንድ ባረቅ እንደመረሩ የጌታ ልደት በዚያ
የው በባረቅ ሆነ ። ህፃም አምላክ ነውና እንደኔም
ላክነቱ፣ ከእንስሳት ወገን ላምና አህያ እስትንፋሳቸውን
ገቡለት ።

የሰማይ ሠራዊት ደግሞ «ስብሐት ለእግዚአብሔር
በሰማያት ነው ስለሰማይም በምድር ፣ ሥምራቱ ለሰብእ»
እያሉ በምስጋና ተቀዘሉት ። እረኞችም ከብርጌት
ባህት ፣ ከሰማይ ሠራዊት ምስጋና ድምፅ የተነሣ
ይደነቁ ምስጋናም ያቀርቡ ነበር ።

እንዲሁም የጥበብ ሰዎች ክምሥራት ረጅም
ጉዞ አድርገው መጥተው ለገዱለት ነገር ቅጣን ከፍ
ፈም ገደሉት ።

ቅ/ግርማም ግን የሆነውን ሁሉ ታስተውሎ ለልጁ
ደም ትጠብቀው ነበደ ፣ ታላላቅ ተአምራት ለደረጉ
አይታዩት ፣ ይኸውም ለገባም ድንገልና ፀንዖ
በገባም ድንገልና መውለድ ፣ የሰማይ ሠራዊት
መጥተው ምስጋና ግቅረብ ፣ እንስሳት እስትንፋሳቸውን
መገባባር ፣ እረኞች ምስጋና ግቅረብ ይኸ ሁሉ
ተጠቃሉ ግድት ታላቅነቱን የሚገልጥ ነውና ።

፩/ የመቤታችንና የጌታ ስደት ወደግብጽ ፤

የምሥራቅ ሰዎች ሲመጡ የአይሁድ ንጉሥ
የት ነው የተወለደው እያሉ የክርስቶስን ንጉሥነት
እየመሰከሩ ስለመጡ ፣ ሂሮድስ ንጉሥ በሆነው
ንጉሥ ሳይገድል አይነግሥ ፤ በኔ ላይ የሚሠሰጥን
እንዴት ያለ ንጉሥ ተወለደብኝ? ስማለት ጌታን ያጠፋ
ዘንድ አሰበ ፤ ስለዚህም ወደ ግብጽ እንዲሰደዱ ምክ
ሩን የሚላግስ መልአክ ከእግዚአብሔር ታዘዘ ።
እርሱም ለሌሊት በራእይ ለቡሴፍ አሳየው ተናገረም
እንዲህ ሲል «ተነሣና እናቱንና ሕፃኑን ይዘፀ በሌሊት
ወደ ግብጽ ሸሸ ፤ ሂሮድስ ሕፃኑን ያገለው ዘንድ
አለውና» አለው ።

የጥበብ ሰዎች ግብሩን ሰጥተው እንደተመለሱ
የሴፍ ቅድስት ግርማምንና ሕፃኑን ይዞ በሌሊት
ወደ ግብጽ ተሰደደ ። በዚያም ክቦታ ወደጌታ በመዘ
ዋወር ፣ ግመት ከመንፈት ቆየ ፤ ሂሮድስ እስከ ሞተ
በት ጊዜ ። ሂሮድስ እንደሞተ ያው መልአክ ለቡሴፍ
ክግብጽ እንዲመለስ ከመልአክተውና ሲመልስ ወደ
ይሁዳ በመሔድ ረገታ ለፍጠራ እንዲቆይ ሆነና
ጌታ በዚያው አደገ ።

ምዕራፍ ፪ የክርስቶስ የሕፃንነቱ ጊዜ ፤

ክግብጽ ስደት ከተመለሱ ለጌታ ጌታም ቤተ
ሰባቸው ማሪያቸው ፍጠራት ነበር ፤ ፍጠራትም የገ
ሲላ አውራጃ ከተግ ነበረች ፤ ግን እንደሌሎች አው
ራጃ ክተዎች ህንኛ አልነበረችም ፤ የሴፍም የእመቤ

ታችን ኔጮኛ የተባለው ህብት ያለው ሰው አልነበረም ፤ ስለዚህ የዕለት ሲሳይን ያገኛ የነበረው እንጂ ጤት እየጠረበ ለቤት አገልግሎት የሚውሉ ዕቃዎችን እየሠራ በመሸጥ ነጭ ። ጌታም ከዮሴፍ ጋር በመኖሩ ይኸን ሥራ ይሠራ እንደነበር ይገመታል ። ሁኖም በዚህ በናዝሬት እያደገ ጥበብን እየተሞላ በመንፈስ እየጠነከረ ይሄድ ነበር፤ ምክንያቱም ጌታ ግዕዝ ሕፃናትን አላፋለሰም ፤ እንደማንኛውም ሕፃን ቀስ በቀስ እያለ ነውና ያደገው ።

በ፲፪ ዓመቱ ከዘመዶቹ ጋር ለበዓል አደሩሳሌም ሂዶ እንደነበር እናገኛለን (ሉቃ.፪.፵፮—፶፩) ፤ ምክንያቱም እመቤታችንም የሴፍም በየዓመቱ እንደ አይሁድ ልማድ ለበዓል ወደ አደሩሳሌም ይወጡ ነበርና ።

በዚያን በአደሩሳሌም በሊቃውንቱ መካከል ሁኖ ሲጠይቃቸው ሲሰማቸውም ተገኝቷል ፤ ይኸም ማለት የዕብራውያንን ሥርዓት በመከተል የዕብራውያንን ትምህርት እየተማረ እንዳደገ ያስረዳል ። አባ ሕርያቆስ እንደሚያስረዳን «ወተምህረ ሕገ ዕብራውያን» ይላል ፤ ስለዚህም፣ በዕብራውያን ሕግ የጸና ሆነ ።

ጌታም በዚህ በናዝሬት እየኖረ በጥበብም በቁመትም አደገ ፤ በእግዚአብሔርና በሰው ፈትም ሞገስን አገኘ፤ ቤተ ክርስቲያን ይታዘዝ ያገለግልም ነበር (ሉቃ. ፪. ፶፩—፶፪) ።

ከዚህ ዓመት ዕድሜው በኋላ በመምህርነት እስከ ተገለጠበት ድረስ ተፈ ሰው መስሎ ማንኛውንም

—፲፲፮—

ሥራ እየሠራ በዚያው በናዝሬት ኖረ ። በዚህም ዘመን ሁሉ ሰው የሚሠራውን ሁሉ ከኃጢአት በቀር ሠራ ፤ ገዘንን ፣ ደስታን ፣ ችግርን እይቷል ፤ ተካፍሏልም ።

የጌታ ህጻን ዓመት ዕድሜ በዚህ የተሸፈነ ነው እንጂ ሌላ ይኸንና ይኸን ሠራ የሚባል የለም ፤ ወደ ሌላም አገር እንደ ሔደ የሚያመለክት ነገር የለም ።

ምዕራፍ ፫ የክርስቶስ ጥምቀት ፤

ጌታ የሕፃንነቱን ዘመን ፈጽሞ ልክ ህጻን ዓመት ሲመላው የይፋ ሥራውን ለመሥራት ከናዝሬት ወጣ፤ ወደ ይሁዳም መጣ ። የይፋ ሥራውንም በጥምቀት ጀመረ ፤ የሕንስ በዮርዳኖስ ምድረ በዳንስ ግቡ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና እያለ፣ እያስተማረ፣ ወደ እርሱ የሚመጡትን ሁሉ የንስሐ ጥምቀት እያጠመቀ፣ የክርስቶስን መንገድ እየጠረገ፣ እያዘጋጀም መጣ ። ክርስቶስ ከየሕንስ ጋር በተገናኘ ጊዜ እንዲያጠምቀው ጠየቀው ፤ የሕንስ ግን እኔ ከአንተ ልጠመቅ እወዳለሁ እንጂ አንተ ከኔ እንዴት ትጠመቃለህ ሲል አይሆንም አለው ። ጌታ ግን አንድ ጊዜ ተው ፤ የተነገረው ሁሉ እውነት ነው ፤ እርሱንም እንፈጽም ዘንድ ይገባናልና አለው ። በዚህን ጊዜ ተወውና አብረው ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ ሄዱና የሕንስ አጠመቀው ጌታም ተጠመቀ ። (ማቴ.፫.፲፫—፲፯) ።

ጌታ ተጠምቆ ከውሀው እንደወጣ ከሰማይ ቃል መጣ ፤ ይኸ ነው ልጄ የምወደው የሚል ፤ መንፈስ

—፲፲፯—

ቅዱስም በርግብ አምላል በራሱ ላይ ሲያርፍበት ታየ፤ በዚህ ጊዜ የነት ተገለጠ፤ ግለት ወልድ ሲጠመቅ፤ አብ በሰማይ ሁኖ ድምፅን ሲያሰማ፤ መንፈስ ቅዱስም በርግብ አምላል ወርዶ ሲያርፍበት ።

ዛሬም የክርስትናው ምልክት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስም ስም አምና መጠመቅ፤ የወልድንም አዳኝነት አምና መቀበል ነው ።

ለጥምቀት የሚያስፈልጉ ነገሮች የ ናቸው ፤ ፩ አምነት በሥላሴ ፤ ፪ በሥላሴ ስም መጠመቅ ፤ ፫ ዘውሀ መጠመቅ ናቸው ። በነዚህም መልክ የተጠመቁት ጥምቀት በምንም መልክ አይመለስም ።

፪/ የክርስቶስ ጾም ፤ ክርስቶስ እንደተጠመቀ ወዲያውኑ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ ወደ ምድረ በዳሄደ ፤ በዚያም ምድላት ምሥራቅ ሌሊት ጾመ ። ከዚህ በኋላ ተራብ ፤ ፈታኖ ሰይጣንም እንደተራብ በአየ ጊዜ አዳምን በመብል እንዳላትኩት ክርስቶስንም በምግብ አስታለሁ ብሎ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነኝ ነኝ ብዬ ፤ ከዚህን ደንቦች እዘዝ ነብስት እንዲሆኑ አለው ፤ ክርስቶስ ግን ለፈታኖ አልታዘዘለትም ፤ እንዲያውም ቀዋሚውን መልስ «ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም ከእግዚአብሔር በሚወጣው ቃልም ነው እንጂ» ሲል መለሰለት (ማቴ ፩፣ ፩ ፤ ዘዳግ፣ ፳፣ ፫) ።

፪ኛም ወደ ቤተ መቅደስ አውጥቶ ከተዛነቡ ላይ አውጥቶ ከዚህ ዘላላቂ ውረድ ስለ አንተ መላእክ

ትን ያዛቸዋል ፤ በጎዳና ሁሉ እንዲጠብቁህ ፤ እግርህም በእቅንፋት እንዳትሰናከል የሚል ጽሑፍ አለና አለው ። ጌታም መልሶ ፈጣሪህን እግዚአብሔርን አትፈታተን የሚለውን መለሰለት ። ማንኛውንም የማይገባውን እየሠሩ እግዚአብሔር ይኸን ያደርግ ብኛል የሚለው ሁሉ የማይገባ መሆኑን ጠቅሶ አስረዳው ።

፫/ እንደገና ከረጅም ተራራ አወጣውና የዓለምን መንግሥታት ከብራቸውን አሳይቶ ለኔ ብትታዘዝ ብትሰግድልኝ፤ ብታመልከኝም ይኸን ሁሉ ለአንተ እስጥላሁ ብሎ በሚያስገቡ መጅ አገለለጥ ገለጠለት ፤ ጌታ ግን ከከብር ዙፋኑ የወረደው ወደ ዚህም ዓለም የመጣው ለሰው ድንገት እንጅ ለራሱ ከብር አይደለምና ሰይጣን ባላጋራዬ ወግድ ከኋላ ላይ ሲል ለአምላክ ብቻ መስገድ፤ አምላክን ብቻ ማምለክ እንደሚገባ አስረድቶ ድል ነሥቶታል ። በዚህ ጊዜ ግን እንደ ድል አድራጊነቱ ምስጋና ለማቅረብና ለማገልገል መላእክቱ መጡለት ።

ዛሬም ክርስቶስ ድል ከነሣው በኋላ የሰይጣንን ቃይል የለውም ፤ ሁሉም ድል ሲነሳው ይችላል፤ (ሉቃ ፲፣ ፳) ። ጌታ የጾመበት የጭቀን ተራራ ተብሎ ተሰይሟል፤ በዚህ ሰይጣንን ድል ነሥቶ በመላእክት ሲገለገል ከቆየ በኋላ ወደ ማስተማር ሥራው ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፩ የክርስቶስ የይፋ ሥራ ፤ ክርስቶስ ጾሙን ከፈጸመ በኋላ ደቀ መዛሙርትን መሰብሰብ ጀመረ ፤ ገሚሱ በዐሣ አጥማጅነት ሲሠሩ፤

ሌላውም እንዲሁ በመንገድ እንዳለ የክርስቶስ ዋሪ ደረሰውና እርሱን ለመከተል ፈቃደኛ ሁኖ እየተለፈ በተ ሄደ ። ይኸም ሁሉ የተፈጸመው ከጸሎት በኋላ ለ፫ ቀናት በአደረገው ትምህርት ነው ። በ፫ኛው ቀን ግን በገሊላ ቃና ሠርግ ተደረገና ጌታ በዚያ ተገኝቶ የመጀመሪያውን ተአምራት አደረገ ። በዚህም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ አመኑበት ስለዚህም በ፩ ልብ ሁነው ተከተሉት ። ከዚህ በኋላ በገጠርጠመንደር ፣ በከተማ እየተዘዋወረ በግልጥ ማስተማር ጀመረ ። ትምህርቱ የተለያዩ አርአአቶች በመሆናቸው ከቃሉ ልዝብነት ከትምህርቱ ጣፋጭነት የተነሣ ሕዝቡ በማድመጥ ልቡን ይሰቅል ነበር (ሉቃ ፱፣ ፴፪) ።

፩/ አንቀጽ ብፁዓን የተራራው ትምህርት በመ ባል የሚታወቀውን እንደ ቤተ ክርስቲያናትን ስያሜ ግን አንቀጽ ብፁዓን እየተባለ የሚጠራውን እንደ መጀመሪያው አዋጅ አድርጎ «ብፁዓን ብፁዓን» እያለ እውነተኛውን የክርስቲያን ትምህርት በዚህ መልክ አስተማረ ።

ይኸ ትምህርት ፍጹም ልዩ የሆነ የፍጹምነት ትምህርት ነው ። የክርስቲናውም እምነት ፍጹም ነውና አንድ የመንግሥት መሪ መንግሥትን እንደያዘ የሚያውጀው የመንግሥቱን ዓላማ ነው ። ክርስቶስም በመጀመሪያ የክርስቲናውን ዓላማ ይኸንና ይኸን ሠርቶ የፈጸመ ብፁዕ ነው በማለት እውነተኛውን ክርስቲያናዊ ትምህርት አስተማረ ።

ምንም በተለያዩ ቦታዎች ሌሎች ብፁዓን ቢጠ ፍም በዚህ በተራራው ትምህርት ጊዜ የተገለጡት እንደ ማቴዎስ አገላለጥ ፱ ናቸው ።

፪/ ትምህርት በምሳሌ ፤ ጌታ ኢየሱስ ሲያስተ ምር እንዲሁ ቢገባው ይግባው ካልገባውም ይቅር በማለት አልነበረም ፤ ነገር ግን ሁሉንም በሚገባው በምሳሌ ያስተምር ነበር ፤ ለምሳሌ ለገበሬዎች በእር ሻና በዘር እየመሰለ አስተምሯል (ማቴ. ፲፫.፫—፶ ፤ ማር. ፩.፲፫—፳፤ ሉቃ. ፰፻፩—፲፮) ። ለሌሎች በዱቄትና በእርሾ እየመሰለ አስተምሯል (ማቴ. ፲፫.፴፫) ። ለነ ጋዴዎች በመክሊትና በልዩ ልዩ ሚዛን እየመሰለ አስተምሯል (ማቴ. ፳፮.፲፩—፴) ። ለመምህራን ፣ ለካህናት በልዩ ልዩ ምሳሌ እየመሰለ አስተምሯል ። መንግሥተ ሰማያትን በልዩ ልዩ ምሳሌዎች እየመ ሸለ አስተምሯል ። እንዲያውም ያለምሳሌ አልተና ናገረም አላስተማረም (ማቴ. ፲፫.፴፮) ። እንግዲህ ወደዚህ ዓለም የመጣበት ዓላማ ለማስተማር ስለሆነ ሁሉንም በሚገባው መልክ አስተምሯል ።

፫/ ስድስቱ ቃላት ወንጌል ፤ የብሉይ ሕግ ፲፭ን ቃላት በማጽናት ፣ ያውም ነገሩን አርቆ በማጠር በ፮ አንቀጽ አጠቃልሎ አዲሱን ሕግ አስተማረ ፤ ይኸ ውም ፣

ሀ/ የቀድሞው ሕግ አትግደል ይል ነበር አዲሱ ሕግ ግን ወንድምህን አትስደብ በማለት ፤

ለ/ የቀድሞው ሕግ አታመንዝር የሚል ነበር ፤ አዲሱ ግን ሴትን አይተህ አትመኝ በማለት ፤

ሐ/ የቀደመው ሕግ ሚስቱን የሚፈታ የፍችዋን መጽሐፍ ይስጣት የሚል ነበር፤ አዲሱ ሕግ ግን ሚስቱን ያለ ዝምት ምክንያት የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል ፤ የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል ይላል ።

መ/ የቀደመው ሕግ በሐሰት አትማል ይል ነበር ፤ አዲሱ ሕግ ግን ፈጽመህ አትማል ይላል ፤

ሠ/ የቀደመው ሕግ ስለ ዓይን ፈንታ ዓይን ፣ ስለ ጥርስ ፈንታ ጥርስ የሚል ነበር ፤ አዲሱ ሕግ ግን ማንኛውንም ክፉውን ነገር በክፉ አትቃወም ይላል ።

ረ/ የቀደመው ሕግ ወዳጅህን ውደድ ጠላትህን ጥላ ይል ነበር ፤ አዲሱ ሕግ ግን ጠላትህን ውደድ የሚረግሙህንም ባርክ ፤ ለሚጠሉህም መልካም አድርግ ይላል ።

በጠቅላላውም የፍጹሙ የሰማያዊ አባት ልጆች እንመሆናችሁ እናንተም ሁሉን በመውደድ ፍጹማን ሁኑ ይላል ።

፩/ የምጽዋትን ፣ የጸምን ፣ የጸሎትን ስልት በመግለጥ ፣ ይኸን ዓለም በመረዳዳት የምናሳልፈው መሆኑን ለመግለጥ ደህው በጉልበት፣ ባለጸጋው በሀብት መረዳዳት ምጽዋት መስጠት ለያንዳንዱ ሰው ግዴታ ተግባሩ ሰብአዊ ክርስቲያናዊም ግዴታ መሆኑን ገልጦ አስተምሯል ። ምጽዋትም በእንዴት ያለመልክ መሰጠት እንዳለበት ስልቱን ሁሉ አስተምሯል ።

ጸሎትም «አባታችን ሆይ በሰማያት የምትኖር» የሚለውን ፍጹም ጸሎት አስተምሯል ። ማንኛውም ሰው ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ ስለሆነ አባቱን ማመስገን ፣ ችግሩን ገልጦ መለመን እንዳለበት የጸሎትን ስልት ገልጦ አስተምሯል ፤ ግዴታውንም ገልጧል ። ጸም አስፈላጊ መሆኑንና በየጊዜው መጸም እንዳለብን ሲገልጥ በጸምኸ ጊዜ እንዲህ ሁን እንዲህም በል እያለ ዘዴውንም ፣ ተገቢነቱንም ግዴታ መሆኑንም አስተምሯል ።

ጌታ ኢየሱስ የተራራውን ትምህርት ፈጽሞ ሲወርድ በተለያዩ አገሮች እየዞረ ልዩ ልዩ ተአምራትን አድርጓል ።

፪/ የክርስቶስ ተአምራት ፣ ክርስቶስ የተራቡትን ኅብስት አበርክቶ ለብዙ ሕዝብ አብልቷል ፤ ድውይፈውሷል፤ ማለት የጭጭዓ መትመግጥ ዕንፈውሷል (ዮሐ.፮፡፭—፲) ፤ ለምጽ አንጽቷል፤ ዕውር አብርቷል፤ ማለት ከእናቱ ግጥን ጀምሮ ዕውር የነበረውን ፈውሷል፤ (ዮሐ.፲፩፡፩—፱፱) በጠቅላላም ብዙ ገቢረ ተአምራት ወመንክራትን ፈጽሟል (ዮሐ.፮፡፩) ።

ድውይ በመፈወሱ፣ ተአምራትን ሁሉ በማድረጉ ሰንበትን ሻረ ተብሎ ተከሷል ፤ ሰይጣንን በሰይጣን አለቃ ያስወጣል ተብሎም ተወቅሷል ።

ነቢዩ ኢሳይያስ «ሰእውነት እርሱ ደዌያችንን ወሰደ ሕመማችንን ተሸክመ»፤ ብሎ የተናገረው ይፈጽም ዘንድ ከሰዎች ሁሉ ደዌ ሥጋንም ደዌ ነፍስንም

አጠፋ (ኢ.ሳ.፶፫.፩) ። ለሐዋርያት ቅሉ የሰጣቸው ሥልጣን በርኩሳን አጋንንት ላይ እንዲሠለጥኑ ነው፤ ይኸውም እነርሱ አጋንንትን እንዲያስወጡ፣ ድውያንን እንዲፈውሱ፣ ሕግምንም እንዲያርቁ ነው (ማቴ. ፲. ፩) ።

፯/ በማኅበራዊ ኑሮ ፤ መድኃኒታችን ኢየሱስ ሰው የሆነው ሰውን መስሎ ሰው በሄደበት ሂደት ለማስተማር ነው። በሰዎች ማኅበራዊ ኑሮም እየገባ የደስታቸውም የኅዘናቸውም ተካፋይ ሁኖአል ። ለመጀመሪያ ጊዜ በገሊላ ቃና ታምራቱን ያደረገ በሠርግ ቤት በመገኘቱ የሰዎችም ደስታ ተካፋይ ከመሆኑ የተነሣ ነው (ዮሐ.፪.፩-፲፪) ።

ከማቴዎስ ቤት ጀምሮ በነአልአዛር ፣ በእነስም ያን ዘለምጽ ቤት ግብዣ እየተጋበዘ ገብቷል፤ በእነዚህ ህም ቤቶች ቀዋሚ የሆኑ ትምህርቶችን ሰጥቷል ። (ማቴ. ፱.፲፩ ፣ ም ፮. ፲፩ ፣ ሉቃ. ፲. ፴፰-፵፪) ።

በቤተ መቅደስ ተገኝቶ የጸሎቱ ፣ የሥነ ሥርዓቱ ተካፋይ ለመሆን ከ፲፪ ዓመት ዕድሜው ጀምሮ ፈጽሟል (ሉቃ. ፪. ፵፪-፶) ። እኔ አምላክ ነኝና እኔ ያለ ሁለት ነው ቤተ መቅደስ አላለም። ይኸም ሰው ሁሉ እምነቱን፣ ሥርዓቱን አክብሮ በማኅበር፣ ጸሎት በተወሰነው ቦታ ሞገኝት ግዴታ መሆኑን ያስረዳል።

በኅዝን ቤት ተገኝቶ ተንሰቅስቆ አልቅሷል ፤ ይኸውም በአልዓዛር ሞት ጊዜ ነው ፤ በዚያም ከመገኘቱ የተነሣ አልዓዛርን ከሞት አስነሥቶታል (ዮሐ. ፲፩. ፲፩-፴፩) ።

በዚህም መልክ እንደማንኛውም ሰው ሁኖ ከኃጢአት በቀር የሰውን ችግር እየተካፈለ እግር መንገዱን ግን እያስተማረና ረዳተውንም ፈጸመ።

ይኸም ሁሉ ሲሆን እህል ለመብላት ውሀን ለመጠጣት ከቶ ጊዜ አልነበረውም ፤ የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸምና የመጣበትን ተልእኮ ለመፈጸም እየተራብ እየተጠማ ያስተምር ነበር (ዮሐ.፩.፴፩-፴፬) ።

ሲያስተምር ውሎ የሚያደርበት ቤት፣ የሚያርፍበት ክፍል ከቶ አልነበረውም ፤ ቀን በምኩራብ በአዳራሹ ሁሉ ሲያስተምር ይውላል ፤ ሌሊት ግን ወደ ደብረዘይት እየወጣ ያደር ነበር (ሉቃ. ፳፮.፴፮) ። ምግብ የሚያዘጋጅለት አበዛ ፣ ደከመህ ዕረፍ የሚለው ዘመድ አልነበረውም ፤ ሲያስተምር ውሎ ልጆቹ የሚበላ አለን ገንዘብ ይጠይቅ ነበር (ማቴ. ፲፮.፴፪-፴፰) ።

ቀጣዩ ሀብት፣ የክትልብስ ከቶ አልነበረውም ፤ እንዲሁም ፍጹሙን ሕይወት ስለሚኖር ይኸ ሁሉ ዝግጅት አላስፈለገውም ። እንግዲህ ይኸ ሁሉ ማንኛውም ክርስቲያን ለሚያልፈው ለዚህ ከንቱ ዓለም ሳይሆን ለወዲያኛው ተስፋ እንዲያደርግ ስለርሱም እንዲሠራ ያጠይቃል ።

፯/ የክርስቶስ ጠባይ ፤ ክርስቶስ በዚህ ዓለም ማኅበራዊ ኑሮ ሲኖር ከሰው ጋር አልተጣላም፤ ይኸን ጥፋት አጠፋ አልተባለም ፤ ይኸን ጠብ አነሣ አይባልም ነበር ። የሰላም ባለቤት ፣ የሰላም መሪና አስተማሪ እንደመሆኑ ሰላምን ይሰብክ ፣ ሰላምንም ያስተምር፣ በሰላምም ይኖር ነበር። ክርስቶስ ሲሰድቡት አል

ተሳደበም፣ አልተቀየመም፣ አፋን ለክፉ ነገር አልከፈተም፣ በአፋም ሐሰት አልተገኘበትም ። ምንም እንኳን ዲህያለ የሰላም መምህር ሁኖ የሰላምም ምሳሌ ሆኖ ቢኖር፤ ለሰላም ምክንያት ለጥቅማቸው ሲሉ በጠላት ነት ተነሡበት፣ ሕዝቡንም በእርሱ ላይ በመጠቀስ አነሳሁበት ። መጨረሻውንም ይኸን በደለ ተብሎ ሳይነገርበት፣ ዐመፅ ሳይገኝበት በመስቀል ተሰቅሎ እንዲሞት ተፈረደበት ።

ምዕራፍ ፮ የክርስቶስ ንጉሥነት በመስቀል ፤

ጌታችን ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የኖሩ ሕን በዓል በግዝበር ራት ሲበላ፣ ጎብስቱን አንሥቶ ባረከ ፈተተና ለደቀ መዛሙርቱም እንኩ፣ ብሎ፣ ይኸ ሥጋዬ ነው ነገ በመልዕልተ መስቀል የሚቆረሰው ብሎ ሰጣቸው ፤ ጽዮውንም አንሥቶ እንዲሁ ባረከ፣ እንኩ ሁላችሁ ጠጡ፣ ይኸ ነው የሐዲስ ኪዳን ደሜ ለዓለም ኃጢአት ግስተሥርዖ ሁኖ ነገ የሚፈሰው ሲል ሰጣቸው (ማቴ. ፳፮. ፳፮) ።

በዚህ ጊዜ ሥርዓተ ቅርባንን አሳያቸው ፣ ምሥጢረ ቅርባንን መሠረተላቸው ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በክርስቶስ የሚያምን ሁሉ ከእርሱ ጋር ግንኙነት ሳያቋርጥ ይኖር ዘንድ ሥጋውን መብላት፣ ደሙን መጠጣት አስፈላጊ መሆኑን አስረዳ ፤ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ይዞ ለጸሎት ወደ ጌቴሴማኒ ሄደ ።

፩/ የጌታ መያዝ ፤ ጌታ በጌቴሴማኒ ሁኖ ሲጸልይ ከደቀመዛሙርቱ አንዱ የነበር ይሁዳ ወደካህናቱ አለቃ ሂዶ ነገር ሠራ ፤ ያስይዘውም ዘንድ ጧ ብር

ተቀብሎ የጭፍሮች መሪ ሁኖ ድንገት ደረሰ ። ጭፍሮቹ ክርስቶስን ለይተው አያውቁትም ፤ ጊዜውም ጨለማ ነበርና እኔ ሂጄ የምስመው እርሱ ክርስቶስ ነውና ተረባርባችሁ ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቷቸው ነበርና ፤ ይሁዳ ሔዶ «በሐክ ረቢ» ሲል እጅ ነሣው ፤ በዚህን ጊዜ ጭፍሮች ተረባርበው ያዙት ።

ክርስቶስ ግን ይሁዳ! በመሳም ልታሰይዘኝ መጣ ህን? ሲል የሰላም ቃል ተናግሮ እጁን ሰጠ እንጂ አልያዘም ብሎ አልታገለም ። ወዲያውም ጭፍሮቹ እያዳፉ እያጋፉም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደቀያፋ ወሰዱት።

ደቀመዛሙርቱ ግን ለራሳቸው ፈርተው ተበተኑ ፤ ኢጥሮስና የሐንስ ብቻ የሚሆነውን ሁኔታ ሁሉ ለማየት በኋላ በኋላ እየተከተሉ እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ አብረው ሄዱ ። የሐንስ ግን እስከ መጨረሻውም ቢሆን አልተለየውም፤ ስለዚህ በመስቀሉም ጊዜ በአንጻሩ ሁኖ ሲያለቅስ ውሏል ።

ሊቀ ካህናቱም አጣድፎ የበኩሉን ምርምራ ፈጸመና በክርስቶስ ላይ ለምት የሚያበቃ ውሳኔ በበኩሉ አስወሰነና ወደ ጲላጦስ ወሰደው ። ጲላጦስ ግን ነገሩን መላልሶ በማጥናት ምንም በደል ያልተገኘበት መሆኑን ተረድቶ ሊለቀው ፈልጎ ነበር ፤ ነገር ግን የካህናቱ አለቃ ፣ ጸሐፍቱም የሕዝቡ ሽማግሌዎችም በአንድ ድምፅ ሁነው «ስቀለው፣ አስወግደው» እያሉ ጮኹ፤ ጠመቀጠልም ይኸን ሰው ከአዳንከው ግን የቂጣር ታማኙ እይደለህም ፤ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ነውና ፤ ይኸ ሰው የቂጣር ጠላት ነው ፤ ለቂጣርም ሰዎች ግብር እንዳይከፍሉ ከልክሏል ሲሉ ከቂጣር

ጋር እንደሚያጣሉት አስፈራሩት ። በሌላ በኩል ደግሞ እንደ ሕጋችን ሞት ይገባዋል ብለው የነርሱን ሕግ ስለጠቀሱለት እንደ ሕጋችሁ ወስዳችሁ ስቀሉት ብሎ ክርስቶስን አላልፎ ሰጣቸው ። ዲላሞስ ግን ከነ ገሩ ጉዳይ እንደሆነ ለማጠየቅ ደሙ በነርሱ ላይ ይሁን ሲል እጁን በአደባባይ ታጠበ ። ይኸም የክርስቶስ እውነተኛነት በእጁም በቃሉም ያልበደለ በሰ ላም የኖረ ሰው መሆኑን ያመለክታል ።

፪/ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ፤ ኢየሱስ እንደ ክፉ አድራጊ በመስቀል ተሰቀለ ፤ በመስቀል ተሰቅሎ የሚሞት ሁሉ ርጉም ይባል ነበርና ርግማንን ውርደትን ከሰው ለማራቅ ሲል በዕንጨት ተሰቀለ ። ወን ጀሉንም ከፍተኛ ለማድረግ በነፍስ ግዳይና በልዩ ልዩ ወንጀል ከተፈረደባቸው ሁለት ወንበዴዎች ጋር ተሰቀለ ።

ክርስቶስ በሰው ዘንድ እንደ ክፉ አድራጊ ቢቁ ጠርም ሌላው ግዑዝ ፍጥረት ሁሉ ለአምላክ ለመ መስከር ወደኋላ አላለም፤ ስለዚህም ፀሐይ ጨለመ ፤ ጨረቃ ደም ሆነ፤ ከዋክብት ረገፉ፤ አዕባን ተፈተቱ፤ መቃብራት ተከፈቱ ፤ መታጎትን ሠ ፤ የቤተ መቅደስ መጋረጃም ከላይ እስከታች ተቀደደ (ማቴ. ፳፯. ፶፩) ።

ካህናቱም ፍላጎታቸው የክርስቶስን ሕይወት ለማጥፋት ነበር፤ ይኸው ፈቃዳቸው ተፈጸመ ፤ የክርስቶስ ስቅለፈቃድ ደግሞ ስለ ሰው ሕይወት ተላልፎ መሞት ነበር፤ እርሱም ተፈጸመ። እንዲሁም በሰው በኩል የሚቻለው የክፋት ሥራ ሁሉ እስከ ሞት ድረስ ነበር፤ እርሱም

ሁሉ ተፈጸመ ። ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሳለ «ሁሉ ተፈጸመ» ሲል የመጨረሻውን ቃል ተናግሮ ቅድስት ነሱፍን ከቅዱስ ሥጋው በሥልጣኑ ለየ ።

የአንድ ሰው ሞት ለወገኑ ኅዘን ቢሆንም ለሌላው ደስታ ነው ፤ የክርስቶስ ሞት በእናቱ በእመቤታችንና በደቀ መዛሙርቱ በኩል መራራ ኅዘን ሲሆን በጸሐፍቱና በሌላ ካህናቱ በኩል ደግሞ ታላቅ ደስታ ሆነ

፫/ የኢየሱስ መቃብር ፤ ንጉሥ የሰቀለው ፤ አንበሳ የሰበረው ፤ ይፈራልና በመስቀል ተሰቅሎ የሞተውን ኢየሱስን ለመቅበር የትሩፋት አበጋዞች የሴፍና ኒቆሌሞስ የተባሉ ሺ ማግሌዎች ጥያቄ አቀረቡ። ዲላሞስም እንደሞተ በሰማ ጊዜ ተደነቀ፤ በመስቀል ላይ የተደረገውን ተአምራት ሰምቶ ስለነበር በእውነት ይኸ ሰው ታላቅ ነው ብሎ በመስቀሉ ተጸጽቶ ነበርና የሴፍና ኒቆሌሞስም በጠየቁት መሠረት እንዲቀብሩ ተፈቀደላቸውና በአዲስ በፍታ ገንዘው ማንም ወደ አልተቀበረበት ቦታ ወስደው የሴፍ ለራሱ በአዘጋጀው መቃብር ውስጥ ቀበሩት ።

በዚህም ጊዜ መላኮት በአካለ ነፍስ ወደ ሲኦል ሂደ ለነፍሳት ነፃነትን ሰበከ (፩ኛ ጴጥ. ፫. ፲፰) ።

ከቅዱስ ሥጋው ጋርም ወደ መቃብር ወረደ፤ እንዲሁም ከአብና ከመንፈስ ቅዱስም ጋር በዕሪና አልተለየምና ኃለምን ይገዛ ያስተዳድር ነበር ።

መቃብር ጠባቂዎችም ተመደቡ ፤ ለመቃብሩም ቅዳፍ ተደረገለት፤ በማኅተምም ታተመ፤ ግን ክርስቶስ

መቃብሩን ክፈቱልኝ፤ መግነዙን ፍቱልኝ ሳይልበኛኛው ቀን በሥልጣኑ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ ።

ምዕራፍ ፮ የክርስቶስ ትንሣኤ ።

ክርስቶስ በተቀበረ በኛኛው ዕለት በመንፈቀ ሌሊት ሲነሣ የመቃብር ጠባቂዎች ደነገጡ፤ እንደ በድንም ሆኑ፤ ክርስቶስን ክልደቱ እስከ መስቀለ ሞቱ ድረስ በደካማነት መልክ እንደሰውነቱ ብቻ ይመለከቱት፤ ነበር፤ ነገር ግን ትንሣኤው ፍጹም አምላክነቱን አቸናፈነቱን አሳመነ ። ሞት በእርሱ ላይ ሥልጣን የለውምና ይዞም ሊያስቀረው አልቻለምና ።

በክርስቶስ ሞት ያዘኑት ሐዋርያት፣ ቅዱሳት እን ስትም ጸጥታ ሳያገኙ ሰንብተው ነበር፤ በዚህ ቀን ግን በየበኩላቸው ወደ መቃብሩ እየሄዱ ከመቃብር አካሉን ሰላሎ በበለጠ አዘኑ ። ሴቶች ደግሞ ከመመላለሳቸው የተነሣ መልእክት እንዴት ሕያወን ከሙታን ጋር ትፈልጉታላችሁ-እርሱ ተነሥቷል፤ ከዚህም የለም የሚል የሚያሰደስትም የሚያሳዝንም ቃል ሰምተው ተመለሱ፤ እያዘኑም ሲሄዱ፣ ክርስቶስን በመንገድ አገኙት፤ እጅም ነሡት። እርሱ ግን ሂዱና ለደቀመዛ ሞርቶቹ ልንደታኑሣሁ ንገሯቸው አላቸው ። እነርሱም ሊነግሩ ሲሄዱ፣ ሐዋርያት ብዙም ነገር ከክርስቶስ ጋር ተገናኙ፤ በክርስቶስ መነሣት በደቀ መዛሙርቱ በኩል ፍጹም ደስታ ሲሆን በሊቃኑ ካህናቱና በጸሐፍት በኩል ደግሞ ጎዘን ፍርሃት ሆነ ። ስለዚህም ትንሣኤው ለሕዝብ እንዳይነገር እኛ ተኝተን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ወሰዱት ተብሎ እንዲነገር አስደረጉ ።

ክርስቶስ ግን ለደቀ መዛሙርቱ «ሰላም ለሁላችሁ ይሁን፤ ሞት ጠፋላችሁ» ብሎ በጎዘን ተወግዶ የነበረውን ልባቸውን አጽናናላቸው ።

እንዲሁም ከነርሱ ጋር እየወጣና እየወረደ እንደቀድሞው እየበላና እየጠጣ ጭ ዕለት አብሯቸው ቆየ(የሐ. ሥራ ፩.፩—፪) ።

የክርስቶስ መነሣት ለአንዳንዶች መንፈስ መስፈርቱ እንዳይጠራጠፍም ለመንፈስ አጥንት፣ ሥጋ፣ ጅምት እንደሌለው እኔ ግን እንደምታዩኝ አለኝ በማለት ፍጹም መለኮቱ ፍጹም ሰውነቱ በተዋሕዶ እንዳለ፤ እንደሞተ፤ እንደተነሣ፤ ግንም ለውጥ እንደሌለ በት አስረዳ ።

፩/ ዕርገቱ ፡ መድኃኒታችን ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም የመጣበትን ተልእኮ ደከመኝ ልረፍ ሳይል በመውጣት በመውረድ ፈጸመ ፤ ግጠቃለያውንም ሞቱን አደረገ። በመልዕልተ መስቀልተሰቅሎ፣ ደሙን አፍስሶ፤ ሥጋውን ቆርሶ፤ ለሰው ልጅ ክሶ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ፣ በዚህ የሚፈጽመው ሌላ ተልእኮ ስለሌለው የቆየው ጭ ቀን ብቻ ነው ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ላከው ወደ አብ ዐረገ ። ደቀ መዛሙርቱ ተሰብስበው ባሉበት የማጽናኛ ቃል «አንትሙሰ ንበሩ ሀገረ ኢየሩሳሌም እስከትለብሱ ኃይል እምአርያም» ብሎ ነግሮ ዐረገ (ሉቃ. ፳፮.፵፰) ።

ደቀ መዛሙርቱም እጅ ነሥተው ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ መቶ ሐያ ቤተሰቦች የሚያህሉ ሳይሆኑ የተሰፋውን ቃል ይጠብቁ ነበር ። ፩፻፳ ቤተሰብ

የሚባሉትም ሲሆኑ ሐዋርያት ፤ ጅም አርድእት ፤ ጅም ቅዱሳት አንስት ነበሩ ፤ ቅድስት ድንግል ማርያምም ከነዚህ ሁሉ አልተለዩችም ነበር ።

ክፍል ፪ የቤተ ክርስቲያን መሠረት ፤ ምዕራፍ ፩ ርደተ መንፈስ ቅዱስ ፤

ጌታ ኢየሱስ ወደ ሰማይ ከዐረገ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ በመላ ፤ ወይም መቶ ሃያ ቤተ ሰብ የሚባሉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው በጽርሐ ጽዮን ተሰብስበው ይጸልዩና ጌታ ኢየሱስም የሰማቸውን ተስፋ ይጠባበቁ ነበር ። እንዲሁም ከ፲፪ ደቀ መዛሙርት ውስጥ ይሁዱ በመውጣቱ ቀጥሎ ጎድሎ ነበርና በእርሱ እግር ለሐዋርያነት ምርጫ አድርገውማትያስ የተባለውን የሰጠሰን መርጠው ሹመው ሳለ ፤ ጌታ በዐረገ በ፲ኛው ቀን በተነሣ ደግሞ በ፱ኛው (በጳጳስ ቆስጤ) ቀን ከንጋቱ በ፫ ሰዓት ገደማ በድንገት መንፈስ ቅዱስ ወረደ ፤ በደቀ መዛሙርቱም ሁሉ ላይ አደረገባቸው ። ሐዋርያት ወዲያው መንፈስ ቅዱስን ተመልተው በላዩ ልዩ ቋንቋ ይናገሩ ፤ የእግዚአብሔርንም ቸርነት ይመሰክሩ ጀመር ። ሌሎች አይሁዳውያን ግን ወይን ጠጥተው ፤ የሆነውንና ያልሆነውን እንደሚናገሩ አድርገው ገመቷቸው ። ሐዋርያት ይናገሩበት የነበረው ቋንቋ የተለያየ ነበር ፤ በቤተ ክርስቲያን ትውፊት ጅም ቋንቋ እንደነበር ይነገራል ። ቋንቋውንም ሆነ ቴዎሎጂውን በዙፋኑ የማያውቁት ሲሆኑ ፤ በመንፈስ ቅዱስ እየተመሩ ተናገሩ ። መንፈስ ቅዱስን

ከመመላታቸው የተነሣ ፈሪዎች የነበሩ ያፈሩ ፤ ምንም የማያውቁ የነበሩ ምሥጢርን ሁሉ የሚተረጉሙ ሆኑ ። የመንፈስ ቅዱስ የመሆኑ ምልክት ፩ኛ የሚናገሩ በትን አዲስ ቋንቋ ሌላው ይሰማው ነበር ፤ ከሕዝቡም ውስጥ ከልዩ ልዩ አገር እንደመሰብሰቡ የሆነውን ቋንቋ ሲናገሩ በመስማቱ ይደነቅ ነበር (የሐ.ሥ.ራ.፪.፳.፲፩) ። በዚያ ይገኝ የነበረው ሕዝብ ይሁዱ ይሁን እንጅ ከተለያዩ አህጉር ከአፍሪካ ፤ ከአውሮፓ ፤ ከእስያ በዓለ መጸለትን ለማክበር ተሰብስቦ የነበረ ነው ። ግማሹ ሲያደንቅ ግማሹ ደግሞ ሲያሸግጥጥ በመስማቱ ዱጥ ሮስ ተነሥቶ ድምፁን ከፍ አድርጎ እላንት የኢየሩሳሌም አይሁድ ከውጭም የመጣችሁ ይኸ የምናገረው በሁላችሁ ዘንድ ተቀባይነት እንደሚያገኝ እተማመናለሁ ፤ ስለዚህም አድምጡኝ ብሎ የሐዋርያትን በመንፈስ ቅዱስ መመላት ስለዚህም በተለያዩ ልሳናት እንደሚናገሩ እንጂ በወይን ሰክረው የሚናገሩ አለመሆናቸውን አስረዳ ። እንዲሁም ይኸ የናዝሬቱ ኢየሱስ ይመጣ ዘንድ የነበረው ለሥራኤልም በተስፋ ይጠባበቀው የነበር ፤ ስለናንተ ድንገት ከአብ የተላከውን እናንተ በአጋጠኦቻች እጅ አሳልፋችሁ ሰጣችሁት ፤ በቀላችሁትም ፤ ገደላችሁትም ፤ ነገር ግን እርሱ ተነሣ ሞት ይዞ እያስቀረውምና ። እንዲሁም ወደ ላከው አባቱ በዐረገ ጊዜ የተናገረውን ተስፋ በመፈጸም መንፈስ ቅዱስን ላከ ፤ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን ። አሁንም እናንተ ንስሐ ግቡ ፤ በክርስቶስም ስም ተጠመቁ ፤ የመንፈስ ቅዱስንም ጸጋ ትወስዳላችሁ ብሎ በተናገረው መሠረት ፫ ሺህ ሰው አምኖ ተጠመቀ ።

፩/ የቤተ ክርስቲያን መሠረት ፣ ቀደም ብሎ ጆጃ ቤተ ሰብ እየተባሉ የሚጠሩ ነበሩ ፤ አሁን በኢ ፕሮስ ስብከት ጅሽህ ሰዎች ሲያምኑ፣ እንዲሁም እንደ ገና ጅሽህ ሰዎች ሲያምኑ ጅሽህ ጆጃ ቤተ ሰብ ለመሆን የመጀመሪያው የቤተ ክርስቲያን መሠረት ተጣለ ።

ይኸ በሐዋርያት ላይ የወረደው መንፈስ ቅዱስ ለአዲስ አማኒዎች ሁሉ ሲሰጥ የሚኖር የማያጸርጥ ሀብት ነው ፤ በጠቅላላ እነጋገርም መንፈስ ቅዱስ ከቤተ ክርስቲያን ለዘለዓለሙ ላይ ለሁሉም ሲሰጥ ይኖራል። ቤተ ክርስቲያንን ከስሕተት የሚጠብቃት ወደ እውነት ሁልጊዜ የሚመራት ይኸው መንፈስ ቅዱስ ነው ።

እነዚህ ቤተ ክርስቲያን ተብለው የሚጠሩ ጅቱ ሺህ ሕዝብ ክርስቲያን ከሐዋርያት ጋር በጸሎትም በሌላ ሥራም ይተጉ ነበር ። ወይንም ወደ ቤተ መቅደስ እየሄዱ ይጸልዩ ነበር፤ በእንደ ላይም ይበሉ፣ ይጠጡ ነበር፤ ብረታቸውም በእንደ ላይ ስለነበር ይኸ የእኔ ነው፣ የሆነን ያንተ ነው አይባሉም ነበር ። ወይንም ለቱ የሚያምኑት ሁሉ ከነርሱ ጋር ይጨመሩ ነበር ፤ እግዚአብሔር ጸጋውን ስለሰጣቸው በጸሎት ለምሳ ዓና ይተጉ ነበር ። በሕዝቡም ፊት መወደድ መፈራትም ነበራቸው ። ለመካከላቸውም ቂም ተንኩል ከቶ አልነበረም፤ የደስታ መንፈስ ነበራቸው፤ የመተሳሰብ የወንድማማችነትም መንፈስ ነበራቸው ።

የመጀመሪያዬ ቤተ ክርስቲያን ይኸን የመሰለ መሠረት ይኸንም የመሰለ አቋም ነበራት ፤ ለመገ

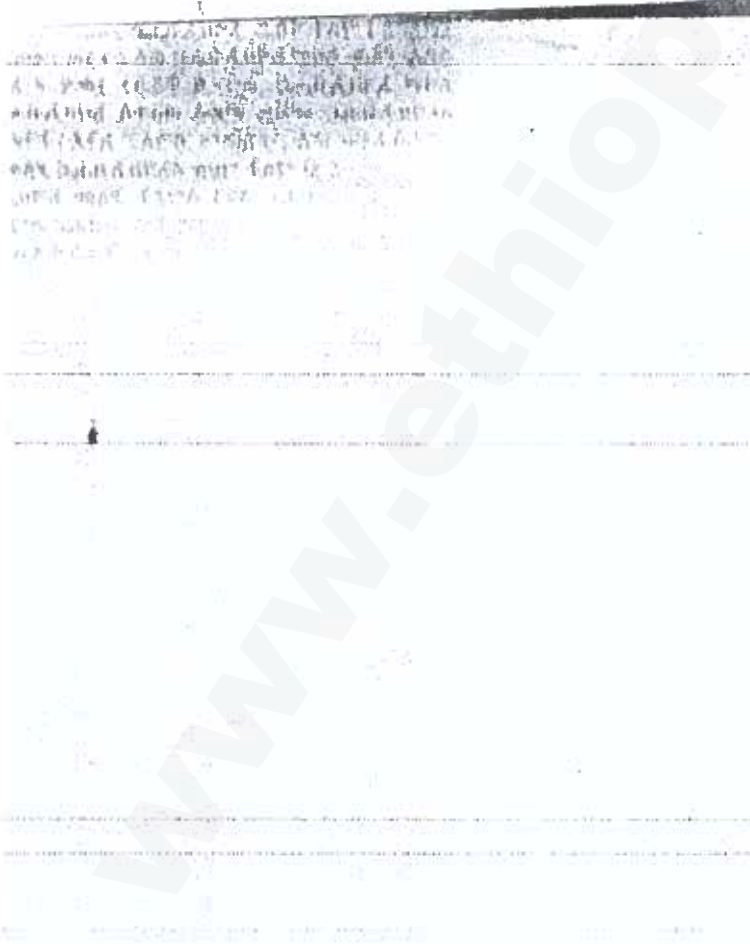
ፈስ ቅዱስ የተመሠረተች ለለሆነ መለያየት ከቶ አል ነበረም ።

ምዕራፍ ፪ የሐዋርያት ተአምራት 1

ሐዋርያት ኃይልን ከመንፈስ ቅዱስ እንዳገኙ፣ ወዲያው ልዩ ልዩ ተአምራትን ማድረግ ጀመሩ ፤ ጌታ አስቀድሞ ሲያስተምራቸው «የመነትንም ይኸች ተአምራት ትከተላቸዋለች፣ በሰሜ ሰይጣናትን ያወጣል፣ በአዲስ ቋንቋም ይናገራሉ ፤ እባብይይህላ፣ የግንደል ነገር ቢባሉም ባጠጡም አይነጻጽጡም፣ እጃቸውንም በድውያን ላይ ይጭናሉ፤ እነርሱም ይፈው ስሉ» (ማር. 1፯. 1፰) ሲል ተናገሮት የነበረው ሁሉ ጥፈዳመላቸው ። ስለዚህ ለየጌዳባት ፣ ጥላቸው የአረ ለስትላብላቸው የነካው፣ በቃላቸው የተናገሩት ለኸ ጥና ሁሉ ይደን ጀመር ።

፩/ የመጀመሪያው ተአምር ፣ ኢፕሮስና የሐ ሕስ እንደ ቀን ለጸሎት ወደቤተ መቅደስ ሲገቡ፣ በቤተ መቅደሱ መግቢያ ላይ ተቀምጦ የሚለምን ሽባ የሆነ ስንድ ድውይ አገኙ ፤ እርሱም ገንዘብ ይሰጡኛል ብሎ ጠላፋ አድርጎ ምጽዋት ምጽዋት አላቸው ።

እነርሱም ዝም ብለውት ሊያልፉ አልፈቀዱምና ወርቅና ብር የለኝም፣ ያለኝን ግን እርሱን እሳጥላሁና ለህረቱ ጸየሱል ክርስቶስ ስም ተነሥ ሲል ኢፕሮስ ለሚረውና ወዲያው ቀኝ እጁን ይዞ አስነሣው ። ሐ. ሥራ ፫. ፩—፯

ይኸን ትልቅ ተአምር ያየው ሕዝብ ሁሉ አድናቆቱን ለሐዋርያት በመስጠቱ ጴጥሮስ ደስ አላለውምና «እንዴት እኛ በሥልጣናችን ያደረግነው ይመስል ታደንቁናላችሁ? ይኸ ተአምር ሊሆን የቻለው እናንተ ጠልታችሁ ተመቅኝታችሁም በገደላችሁት በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በማመን የሆነ ነው፤ እናንተም በእርሱ ስም ብታምኑ ትድናላችሁ ሲል ተናገረ ።

ዪ/ የጴጥሮስና የዮሐንስ መታሠር ፤ ጴጥሮስና ዮሐንስ ምንም ጥፋት ሳያጠፉ ድውይ በመፈወላቸው ብቻ በካህናት በኩል አልተወደዱም ነበር፤ ተአምር አድራጊዎች እንዲያዙና እንዲታሠሩ ተደረገ ። በማግሥቱ የካህናት አለቃና የሕዝብ ሽማግሌዎች ተሰበሰቡና ጴጥሮስንና ዮሐንስን በመካከላቸው አቁመው ይኸ የምትሠሩት ሥራ በምን ኃይል በማንስ ስም ነው ሲሉ ጠየቁቸው ። ጴጥሮስም እናንተ የሕዝብ አለቆችና ሽማግሌዎች ይኸ የተደረገው ተአምር እናንተ ሰቅላችሁ በገደላችሁት በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንደሆነ የታወቀ ይሁን ። እኛ ምንም ከራሳችን አውጥተን የሠራነው፣ ያደረግነውም ነገር የለም አላቸው፤ ደግነት በማንም ዘንድ አልሆነም፤ ወደፊትም አይሆንም፤ የሕይወት ጊዜ እርሱ ብቻ ነውና ። ስለዚህ ያለፈው አለፈ ባለማወቅ አድርጋችሁታልና ንስሐ ግቡ ተመለሱም አላቸው ።

የካህናት አለቃና የሕዝብ ሽማግሌዎች ነገር ከበዳቸውና የሚመልሱት አጡ ፤ ግን እርስ በራሳቸው ተመካከሩና በኢየሱስ ስም ሁለተኛ እንዳታላቸውም ብለው አሰናበቷቸው ። ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን

እግዚአብሔርን ወይስ እናንተን ልንሰማ ይገባል ፤ እስኪ እናንተ ፍረዱ፤ አሏቸው፤ እኛ በአየነውና በሰማነው እንመሰክራለን አሏቸው ። ከዚህ በኋላ ምክር ሰጥተው ለቀቋቸው ።

ዪ/ የሐዋርያት መገረፍ ፤ ጴጥሮስና ዮሐንስ በጌታ ዘንድ የተደረገላቸውን ተአምራት በካህናቱ በኩል ግን ያለውን ቅናትና የተሰጣቸውን ማስጠንቀቂያ ለወንድሞች ሁሉ በነገሯቸው ጊዜ እግዚአብሔርን ሁሉም አመሰገኑት ፤ ሁሉም በድፍረት ይናገሩ እግዚአብሔርንም ያመሰግኑ ተአምራትንም ይሠሩ ጀመር ። ይኸም የሐዋርያት ዝና በሁሉ ዘንድ በተሰማ ጊዜ ሁሉም በሽተኛውን እየያዘ ይመጣ በሐዋርያትም እግር ያስቀምጥ ፤ ሁሉም ወደ ትምህርታቸው ይሮጥ ጀመር (የሐ.ሥራ ፩.፲፪—፲፮) ።

ይኸም ሁናቴ በካህናቱ አለቃ ፣ በሕዝቡም ሽማግሌዎች በተሰማ ጊዜ አልተደሰቱም ነበርና ምን ማድረግ እንዳለባቸው ምክር ያዙ ፤ ስለዚህም በመላ ሐዋርያትን ይዘው ወደ እሥር ቤት አስገቧቸው ። የእግዚአብሔር መልአክ ደግሞ በሌሊት የእስር ቤቱን በርከፍቶ አወጣቸውና በሉ ሂዳችሁ በመቅደሱ አስተምሩ አላቸው ። ሐዋርያትም እንደታዘዙት ወደመቅደስ ሂደው ስድፍረት ሲያስተምሩ ተገኙ ።

የካህናቱ አለቃ የጉባኤ ሰዎችን ሁሉ ጠራና እሥረኞች እንዲመጡ ውሳኔም እንዲሰጣቸው አዘዘ ፤ መልአክተኞቹም ከእሥር ቤት እንደደረሱ እሥረኞቹን አላገኙቸውም ፤ ስለዚህ ወደላኳቸው ተመልሰው

ጠባቂዎቹ በውጭ ቁመው ይጠብቃሉ ፤ ደጃም ተቆ ልፎ አገኘን ፤ እሥረኞቹ ግን በውስጡ የሉም ሲሉ ነገራቸው ። ነገሩ ገርግጥኛው ሲደነቁ አንድ ሰው መጥ ቶ እነቢያ ትናትና ያሠራችሁት ሰዎች ለመቅደስ ቁመው ያስተምራሉ ብሎ ነገራቸው ። ከዚያ ሂደው እንዲያመጣቸው ጭፍሮቻቸውን ላኩ ፤ ሐዋርያትም ተይዘው ከሸንጎ ሲደርሱ ወቀላና ጥያቄ ቀረበላቸው እንዲህ ያሉ፡ ከዚህ ቀደም በናዝሬቱ በኢየሱስ ስም እንዳታሰተም ፍርጥ ቃል አልነገርናችሁም ነበርን፤ እነሆ አሁን ከተማዎን ሁሉ በትምህርታችሁ መላችሁት የዚያን ሰው ደም ታመጡበን ዘንድ ትወዳችሁን አሏቸው ። ጴጥሮስና ሌሎችም ሐዋርያት በደፍረት መለሱላቸው እንዲህ ሲሉ፤ ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር እንታዘሃለን ፤ የእግዚአብሔር ቃልንም እንሰማለን ። ይኸን በሰሙ ጊዜ ግን ጥርሳቸውን አፋጩ ፤ ሊገድሉአቸውም ወደዱ ።

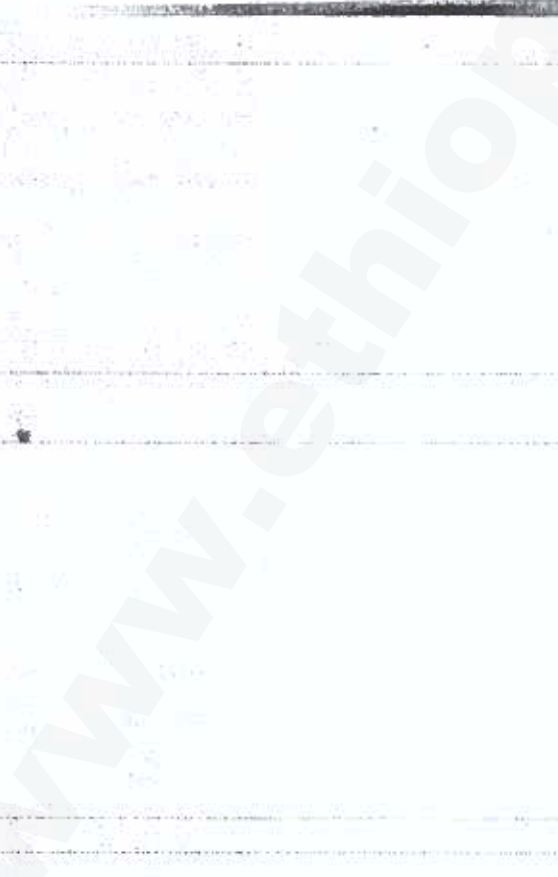
በዚህን ጊዜ በትባሔው ተደማጭነት፣ በአዝቡም ዘንድ ከብር የነበረው ግግል ያል የተባለ የሕግ ምሁር ሐዋርያትን ወደ ውጭ እንዲያደርጓቸው አጠዘና ለትባሔው እንዲህ አለ ፤ እናንተ ሰዎች ተጠንቀቁ እነዚህ ሰዎች ትምህርታቸውም ለራሳቸውም ከሰው እንደሆነ ያልናል፤ ይጠፋሉ ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሆነ ግን ከነፋስ ጋር እንደሚገናኝ እንዳንሆን እንወቅ ፤ ስለዚህ በምንወስደው ውሳኔ እንጠንቀቅ ።

ከዚህ ቀደም በራሳቸው ኃይል ተነሥተው ራሳቸውንም ከፍ ከፍ ያደረጉ ተከታዮችም እስከ ማስ ከተል ደርሰው የነበሩ ብዙዎች ነበሩ ፤ ነገር ግን ከእ

ዚህ-ብሔር ያልሆነ ነገር ነውና እነርሱም ሞት ፤ ትኩረት ታየቻቸውም ተበተኑ፤ ጠፉ ፤ ሲል የማያዳግም ምክርና ማስጠንቀቂያ ስልጠና ሐዋርያትን እንደገና ጠርተው ገርፈው፤ በኢየሱስ ስም እንዳየሱትም ፍላጎት አዘው ለቅቋቸው ። ሐዋርያት ግን ወደ አዳራሽ ገብተው፤ ግብር በልተው እንደወጡ እየተደሰቱ ወጥተው በበለጠ ማስተማር ጀመሩ ።

ምዕራፍ ፫ የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ነገር ፤

ሐዋርያት በደፍረት በማስተማራቸው ፣ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ስለሞላቸው ብዙዎች ዘንድ ሞገስን አገኙ፤ በየዕለቱም ብዙዎች አማኒዎች እየተጠጡ መሩ ቤተክርስቲያን ማደግ፣ በቀጥታም መበርከት ጀመረች ። ለመጀመሪያ ጊዜ ክርስቲያን የሆኑት ከአይሁድ ብቻ ስለነበር ለክርስትናው አገልግሎት የሚውል የተጻፈ መጽሐፍ ፣ የተሠራም ክርስቲያናዊ ቀኖና ስላልነበር፣ በጠቅላላው አማንያኑ ሁሉ ከአይሁድ ሥርዓት አልተላቀቁም ነበር ፤ ስለዚህ በየሳምንቱ ቅዳሜ በምክራብ እየተገኙ ከአይሁድ ጋር ይጸልዩ ይማሩም ነበር ፤ ይሁን እንጂ ማታ ማታ ክርስቲያኖች በግል ሰዎች ቤት እየተሰበሰቡ ይማሩ ፣ ይጸልዩ ፣ ማዕድም ይቆርሱ ነበር ፤ ለመሰብሰቢያም አመች የነበሩት ቤቶች የማርቆስ እናት የማርያም ቤት፣ ይኸም እንደ መጀመሪያ ቤተ ክርስቲያን የሚቆጠር ነው ፤ እንዲሁም በኋላ የኢየሱስ ስም አዲስ ቆጶስ የሆነ የያዕቆብ ቤትና ሌሎችም ነበሩ ። ከዕለት ወደ ዕለት ክርስቲያኑ እየበዛ ሲሄድ ግን የተባሉት ቤቶች ሊበቁ አልቻሉም ።

ክርስቲያኖች በተሰበሰቡ ጊዜ ሐዋርያት ያስተምሩት የነበር የክርስቶስን ትምህርት፣ ተአምራት፣ ከሙታንም ተለይቶ መነሣት ሲሆን ከብሉይ ኪዳን ደግሞ አስቀድሞ ስለርሱ የተጻፉትን ክፍሎች ያነቡ ይተረጉሙም ነበር።

ክርስቲያኖች ወዲያውኑ ከአይሁድ የሚለዩበት ሁለት ዓይነት ሥርዓት ሠሩ፤ ሁለተኛው አጋፔ (ፍቅር) የሚባል ሥርዓት ነው፤ ይኸው ሁሉም ተሰብስቦ የፍቅር አንድነት ማዕድ እንዲሳተፍ፣ ወንድማማችነትን፣ አንድነትን ለመግለጥና ለማጠንከር የተደረገ ተግባር ነው። በዚህ ማዕድ ግን ማንም እንዳይለይ ቢለይ ግን ልዩነቱን ማሳየቱ መሆኑን ያመለክት ነበር። ጀኛ ቀርባን ይኸውም በመጨረሻው ዕለት ጌታ ያሳያቸውን ምሥጢረ ቀርባንን እየተሰበሰቡ መፈጸም፣ ሁሉም በአንድነት መቀረብ ነበር። ክርስቶስ እንዳደረገው ኅብስቱን አዘጋጅተው ከብሉይ ኪዳን አንገድ ክፍል አንብበው መዝሙር ዘምረው ባርከው ፈትተው ለሁሉ ያድሉት ዕዋውንም እንዲሁ አድርገው ይሰጡ ነበር።

ይህን በሚፈጽሙበት ጊዜ አምላክ ቅድሳት (የፍቅር መሳሳም) እንደ ልዩ መታወቂያ ሁኖ ይፈጸም ነበር። ሁሉም በንጽሕና ሁነው፣ ለኃጢአት ማስተሥርያ እንደሚሆን አምነው ይፈጽሙት ነበር። ይኸ የቀርባን ሥርዓት ግን እየቆየ በየዕለቱ መሆኑ ቀርቶ በየሳምንቱ እሑድ መሆን ጀመረ።

ወደዚህ ሥርዓተ ማኅበር ለመግባት አስፈላጊ ነጥቦች ሁነው የተገኙት፤ በጌታ በአይሁስ ስም ማመንና መጠመቅ፣ እጅም ጭኖ መጸለይና መንፈስ ቅዱስን መቀበል፣ በቀርባን ጊዜ መገኘት ነበር። ጌታ ከዐረገ በኋላ ሐዋርያት ክርስቶስን መምህር፣ መምህራችን በሚለው ስም አይጠቀሙም ነበር ጌታ፣ ጌታችን በማለት እንጂ።

እንደዚህ ብለው አምነው ወደ ክርስትናው የገቡት ሁሉ ደስታ በፊታቸው ተሥሎ፣ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ አድርገው፣ ንጽሕናን ገንዘብ አድርገው፣ የወንድማማችነት ፍቅርንና ትሕትናን ይዘው ይገኙ ነበር። እያንዳንዱ ክርስቲያን የተለየ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ነበረው፤ አንዱ የማስተማር፣ ሌላው ድውይን የመፈወስ፣ ሌላው ደግሞ ትንቢት የመናገር (የሐ/ሥ ራ. ፲፩፣ ፳፰) ሁሉም በደስታ በየተሰጣቸው ዕድል ይፈጽሙት፣ ቤተ ክርስቲያንንም ያገለግሉበት ነበር። እርስ በራሳቸውም ይጠራሩበት የነበረው ቃል ወንድሞች ቅዱሳን፣ አማንያን፣ የጌታ ደቀመዛሙርት በሚባሉት ቃላት ወዘተ ለነበር (የሐ. ሥ. ራ. ፲፩፣ ፲፮፣ ፲፱. ፳. ፳፩ ፣ ር. ፩. ፩. ፳፩)። ክርስቲያን የሚለው ቃል ግን ቆይቶ የወጣ ነው፤ ይኸውም አረማውያን ክርስቲያኖችን ሲደብኙ መሰላቸው ያወጡት ስም ነው (የሐ/ሥ ራ. ፲፩. ፳፮)።

ምዕራፍ ፩ የስባቱ ዲያቆናት ምርጫ

ክርስቲያኑ ሕዝብ እየበዛ በመኼዱ ጉዛውም ከአይሁድ ብቻ ሳይሆን ብዙ ከአረማውያንም የገቡ

በለሆነ ሁሉንም በአንድ መንገድ ለማስተዳደር ችግር በመሆኑ በመካከላቸው ወገግብ ተፈጠረ ። ሐዋርያት ግን ነገሩ ከፅሁፍ ወደ ፅሁፍ እያደገ መሄዱን ተረድተው ሁሉንም ሰብስበው ፣ የኛ ዋናው ሥራችን «ሐሩ ወመሀሩ» ያለውን አምላካዊ ቃል መፈጸም ነው ። እንግዲህ ይህን ትተን አበዛ ሁኔታን ምግብ በማስተን ተንጊዜያችንን አናጠፋም ፤ ስለዚህ ሁሉን ሊያገለግሉ ይችላሉ የምትችሉትን ፍጹም እምነት ከመንፈሳዊነት ጋር ያላቸውን የአስተዳደርም ችሎታ ያላቸውን ጂ ዲያቆናት ምረጡልን አሏቸው ። የሐዋርያትም ሐሳብ በሁሉ ዘንድ ተቀባይነትን አገኘና ሁሉም ደስ ብሎት ወዲያው ጂ ሰዎች መረጡ ።

ለመጀመሪያም እስጢፋኖስን መረጡ ፤ እርሱም ሊቀ ዲያቆናት የሚሆን ከውጣት ለማድረግ በሃይማኖቱ ስም የሆነ ፣ መንፈስ ቅዱስ የመላበት ሰው ነበር ። ቀጥለውም ፊልጶስን ፣ አርኮሮስንም ፣ ኒቃርዮንንም ፣ ጢሞቴዎስንም ፣ ጳውሎስንም ወደ ይሁዲነት ገብቶ የነበረውን የአንጻር ኪያውን ሰው ኒኮላውስን መርጠው ስድስቱንም ለሐዋርያት አቀረቡ ።

ሐዋርያትም ለዲያቆናት አገልግሎት እንደምርጫ ችው ለማገልገል እንዲችሉ እግዚአብሔር ምርጫውን እንዲቀበልላቸው እጃቸውን ጭነው ጸለዩባቸው ። በዚህን ጊዜ እስጢፋኖስና ሌሎች ዲያቆናት በሠሪዓ ቤት ፣ ሌሎች ሐዋርያት ደግሞ በሰብስቦት ፣ በጸሎት ፣ በመሥራታቸው የተነሣ አዲሱ ሥርዓተ ማኅበር ከፍ ከፍ አለ ፤ ምእመናን በቅጥር በዘብላኑ ከርስቲያን ራሷን ችላ መታወቅ ጀመረች ።

—ገጽ—

ቤተ ክርስቲያን ራሷን ችላ በመታወቅ ፣ ምእመናንንም በመብዛታቸው በሐዋርያት ዘንድ ሲያስደቡት ፣ አይሁድን ግን በጣም አሳበናቸው ፤ ስለዚህ ሌላ ኦርቶዶክስ ለመውሰድ አሳስቧቸው ነበር ። ስለዚህ በእስጢፋኖስ ላይ በጠላትነት ተነሡዋል ።

እስጢፋኖስም በሃይማኖት የጸና መንፈስ ቅዱስን የተመላተ አምራትንም ለማድረግ የበቃ የታወቀው ስለነበር ፣ አድጎት ቀንበትና የእርሱን ሕይወት ያጠፋን እንደሆነ አማንያው ሁሉ ይበተናሉ በማለት በእርሱ ላይ ክስና የሐሰት ምልክት አስነሡበት ፤ ሕዝቡንም አነሳሱበት ፤ ስለዚህ አጣድረው ለሞት አዘቁት ።

እስጢፋኖስ ግን በሐሰት የተመሰከረውን በማፍረስ ለራሱ ምርጫ ላይ የምስክርነት ቃሉን በድፍረት ሲሰጥ አይሁድ በደንጋይ ደብድበው ገደሉት ። እርሱ ግን በሚደበደብበት ጊዜ በጉልበቱ ተንባርክኮ በታላቅ ድምፅ አቤቱ ይኸን ኃጢአት አድርገህ አትቀጡ ጠርባቸው ብሎ ዘለፍ አለ ፤ ሞትም ፣ ያመኑ ደጋግ ሰዎች የእስጢፋኖስን አካል አንሥተው ፣ ታላቅ ጎዘን አድርገው ቀበሩት ፤ ብዙዎች አማንያን ግን ፈሩና ከአየሩ ላይም እየወጡ በየሀገሩ ተበተኑ ፤ ለሐዋርያት ዘቀር ፤ በቤተ ክርስቲያንም የመጀመሪያ ስደት የሚባለው ይኸ ነበር ።

ውስጡ ግን ጥበብ እግዚአብሔር ነው ፤ ምክንያቱም ሁሉም በየሂደባቸው በመንፈሳዊ ቅናት ይሰብክ ያስተምር ነበርና ፣ በአንዲት ቤት ፤ በአንድ ቦታ

—ገጽ—

ተወሰኖ የነበረው ሁሉ በተለያዩ አገር፣ በተለያዩም ቦታ፣ ሲሰብኩ፣ ከርስትናውም በዚያው ልክ ሊሰፋፋ ቻለ ።

ምዕራፍ ፩ የዲያቆኑ ፊልጶስ ወንጌላዊ ሥራ 1

ከኢየሩሳሌም ከመጡት ወደ ልዩ ልዩ አገርም ከተሰደዱት አንዱ ከእስጢፋኖስ ጋር በዲቁና የተመረጠው ፊልጶስ ነበር። እርሱም ወደ ሰማርያ ወርዶ እየተዘዋወረ ሲያስተምር ብዙ ኃይል ተደረገለት ፤ ለትምህርቱም ብዙ ተቀባይነትን አገኘ ። አጋንንትም ይታዘዙለት ከሰዎችም ይወጡልት ነበር ፤ ድውያንንም ይፈውስ አንካሶችንም ያድን ነበር ። ሕዝቡም በደስታ ትምህርቱን ሲቀበሉለት አንድ መሠርይ ስሙን ሲሞን የሚሉት በዚያች አገር የሚኖር፣ በሥራዬ የታወቀ፣ ልዩ ልዩ የምትሐት ምልክትን እያደረገ ሕዝቡን አስደንቆት ይኖር ነበር ። የሰማርያ ሰዎችም ወንዶች ሴቱም በክርስቶስ አምኖ ሲጠመቅ እርሱም አመነተ፣ ጠመቀም፣ ከዚያ በኋላ ከፊልጶስ አይለይም ነበር ።

በኢየሩሳሌም የነበሩ ሐዋርያት በሰማርያ ትልቅ የስብከት ስር ማከራቱን ሳምራውያንም የእግዚአብሔርን ቃል አክብረው ማቀበላቸውን ስምተው ጴጥሮስንና የሐንስን ወደ ፊልጶስ ላካቸው ፤ እነርሱም ከዚያ ደርሰው ሲጸልዩ መንፈስ ቅዱስ በሕዝቡ ላይ ወረደላቸው ፤ ሲሞንም ይኸን በአየ ጊዜ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ በገንዘብ ሊገዛ ረለገና ሐዋርያትን ጠየቃቸው ። ጴጥሮስ ግን ገንዘብ ስለሌለው ለጥፋት ይሁንህ የመን

ፊስ ቅዱስ ጸጋ በገንዘብ አይሸጥምና አለው ። እነርሱም ይኸን የመሰለውን ተግባር ፈጽመው ወደ መጡበት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ ።

፪/ የኢትዮጵያ ጃንደረባ እምነት 1

ፊልጶስ በዚህ መልክ በሰማርያ ሲያስተምር የእግዚአብሔር መልአክ ተገልጦ ከኢየሩሳሌም ወደ ደቡብ በምታወርደው ወደጋዛም ወደ ምትወስደው መንገድ ሃድ አለው ። እርሱም በትእዛዙ መሠረት ሲሄድ በዚያ አንድ የሕንደኬ ንግሥት በጄርወንድ የሆነ ኢትዮጵያዊ አገኘ፣ ይኸም ሰው ጃንደረባ ነበር ፤ የንግሥቱ የንብረቷ ሁሉ ኃላፊ የሆነ ወደ ኢየሩሳሌም ሊሰግድ መጥቶ የነበር፤ ሲመለስ አገኘው ።

የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ እያነበበ በሠረገላ ሁኖ ሲሄድ፣ መንፈስ ቅዱስ «ይኸን ሠረገላ ተከተለው» ሲል ለፊልጶስ ነገረው። ፊልጶስም ወደ ጃንደረባው ሲቀርብ ሲያነብ ሰማው ። ፊልጶስም ይኸን የምታነበውን ታውቀዋለህን አለው ። ጃንደረባውም ያስተማረኝ ሳይኖር እንዴት ለማወቅ እችላለሁ አለው። ያነበው የነበረው ክፍልም «እንደ በግ ወደ መታረድ ተነዳ ፤ እንደ በግ ጠቦትም በሸላቾች ፊት ገም እንዲል እንዲሁ አፋን አልከፈተም ፤ በውርደቱ ፍርዱ ተወገደ፣ ተወልዶ ግን ማን ይነግርለታል ሕይወቱ ከምድር ተወግዳለችና» የሚል ነበር (የሐ. ሥራ፣ ፳/፴፪—፴፫ ፤ ኢሳ/፶፫/፯) ። ጃንደረባውም በመንፈስ ቅዱስ ተቃኘና እንዲያስረዳው ፊልጶስን ለመነው፣ እባክህ ንገረኝ፤ ነቢዩ ይኸን ክፍል ስለማን ተናገረው ጎሰለራሱ

ነውን ወይስ ስለ ሌላ አለው ። ፊልጶስ ግን የማሰተማራይ ዕድል ስላለገኘ መነሻውን ይኸን ክፍል አድርጎ በጠቅላላ ስለ ኢየሱስ ሕይወት ነገረው ፤ ማለት አስቀድመው ነቢያት በትንቢት ስለተናገሩ ፤ ጻፉም ፤ በዘመኑ ፍጻሜም እርሱ ራሱ ሰው ሁኖ መጣ ፤ ስለሰውም ወጣጠረደ፤ አስተማሪደው ይን ረወሰ፤ ሙትን አስነሣ ብዙ ተአምራትንም አደረገ ። በመጨረሻው አይሁድ በመስቀል ሰቅለው በገድሱት ተጠፈኛው ቀን ተነሣ ፤ በክብርና በምስጋናም ወደ ሰማይ ዐረገ ። ባሪያም እኛ የምንዘረው የምናስተምረው ምድብንና ይኸን የመሰለውን ለሰው ሁሉ ለመንገር ነው ፤ በርሱ ያመነ በሰውም የተጠመቀ ይድናል ብሎ በማንገት ወደ እምነቱ ስለላበው ጃንደረባው ሳያመነታ እነሆ ውፀእዚህ አለ እንዳልጠመቅ የሚከለክለኝ ማነው ፤ ወይስ ምንድን ነው ፤ ሲል ጠየቀው ። ፊልጶስም ነገር ሳያስረዝም በፍጹም ልቦና ማመን ብቻ ነው ፤ የሚያምን ይችላል አለው ። በዚህን ጊዜ ጃንደረባው «ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አምናለሁ» ሲል ከፍተኛውን የእምነት ነዛዜ ቃል ተናገረ ። ሠረገላውም እንዲቆምለት አዘዘና ሁለቱም ወደ ውሃው ወረዱ ፤ ፊልጶስም አጠመቀው ፤ ከውሃው ሲወጡ ግን የእግዚአብሔር ምንገስ ጌልጶስን ንጠቀው ፤ ተሠወረውም ። ጃንደረባው ግን በእግዚአብሔር መንገስ ተነሣ ሥቶ እንደ አመነ እንደተጠመቀም ጸጋ መንገስ ቅዱስንም እንዳገኘ አምና ተደስቶ ወደ ሀገሩ ተመለሰ (የሐ. ሥራ ፳/ ፳፮—፵) ።

ምዕራፍ ፯ የሐዋርያት ለስጢክት መብተገ

ከእስጢፋኖስ ሞት በኋላ በሐዋርያት ላይ በእና ሩሳሌም ብዙ ችግር አልተፈጠረባቸውም ፤ እነርሱም መከራው የተለያየም የባዛም ቢሆን እንደችግር ባለ መቀጠር በመሥራታቸው ምእመናኑ አሁንም የበዙ። ቤተ ክርስቲያን የጸናች ሆነች ። ሐዋርያትም እስከ ዓመት ድረስ ከኢየሩሳሌም ሳይወጡ ሳይወጡ ለቤተ ክርስቲያን ስር ። ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን በእንዳንድ ቦታ አልፎ አልፎ ቢታዩም እየተመለሱ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ ፤ ስርዓታቸው ሲሆን ግን ሁሉም ሐዋርያት ወደተለያዩ አገር ሲሰጡ በኢየሩሳሌም የቀሩ እነማን እንደነበሩ አይታወቅም ፤ ምክንያቱም ሁሉንም በተለያዩ አገር ተሰጥተው እናገኛቸዋለንና ።

ሐዋርያት በአንድነት ሳሉ የመጀመሪያውን ሲናዶስ በፃ ሳ/ም በኢየሩሳሌም እንዳደረገው ውሳኔ ለሁሉ እንዳስተላለፉ እናገኛለን ። ከዚህ በኋላ ግን ሙሉ ሁኔታ በአንድ ቦታ ተሰጠላቸው እናገኛቸውም ግን በየተገኙበት አገር እንዴት እንደሆኑና ህገሩንም በማንሳት እንደሚከተሉ እንተርካለን ።

፩/ ቅ/ ጴጥሮስ ፤ ከጳጳሩ ጳውሎስ ለዓል ጀምሮ የናው ተናገሪና መስካሪ ቅ/ ጴጥሮስ ነው ፤ ሳይፈራም ሳያፍርም ለግልጥ ያስተማረ እርሱ ነው ። እንዲሁም ወደ ቁጣርያ ሃይ ቆርኔሌዎስን ከቤተ ሰጵ ጋር ያስተማረ ፤ ያጠመቀ የእርሱ ነው ። ወደ ሰማርያ ከዮሐንስ ጋር ወርዶ ያስተማረ ፤ ተአምራትንም ያሳየ ፤ ሲሞን መሠርይንም የገሠጸ እርሱ ነው ። ለመጀመሪያ ወደ

አንደኛ ሂደት እንዳስተማረ ይነገራል ፤ ስለዚህ የአንደኛ ቤተ ክርስቲያን መሥራች እርሱ እንደሆነ ይነገራል ።

እንዲሁም ወደ ሮማ ሂደት እንዳስተማረና የሮማን ቤተ ክርስቲያን እንደመሠረተ በዚያም የቁልቁል እንደተሰቀለና በሰማዕትነት እንዳረፈ ይነገራል ፤ ጴጥሮስ ደግሞ አጠቃላይ መልእክቶችን ጽፏል ።

፪. ወንድሙ እንደሮያስ ፣ ከጸሎት ለመጠየቅ በኋላ በዚህ ቦታ ታዩ አይባልም ግን በቤተ ክርስቲያን ትውፊት እንደሚነገረው የቢዛንቲን ቤተ ክርስቲያን መሥራች እንደ ሆነ በዚያም ሲሰብክ በሰማዕትነት እንዳረፈ ይነገራል። እንደገና ጸሎት ደረሰ ሂደት እንደሰበከ የራሺያም ቤተ ክርስቲያን መሥራች እርሱ እንደሆነ የሚናገሩ አሉ ።

፫. የሐንስ ወንጌላዊ ፣ የሐንስ ከጴጥሮስ ጋር ሳይለይ በኢየሩሳሌም በብዙ ቦታዎች እናገኘዋለን ፤ በሰማርያ አብረው ሲኖሩ ሲያስተምሩ እናገኛቸዋለን፤ የሐንስ የቅድስት ማርያም ባለ አደራ ጠባቂነት ሆኖ ከፍልስጥኤም ምድር ለብዙ ጊዜ እንዳልወጣ ይነገራል። አንዳንዶች እንደሚሉት ግን እመቤታችንንም ወደ ኤጲዮን እንደወሰዳት፣ እርሱም በዚያ ሲሰብክ እንደኖረ ይናገራሉ ። ይሁን እንጂ እመቤታችን በኢየሩሳሌም ዐርፋ በጌቱ ሴማን ተቀብራለች ። እርሱ ግን በኋላ ወደ ኤጲዮን እንደሄደ፣ በዚያም ብዙ ዘመን እንደኖረ ይነገራል ። ለጳጳሩ ዓመት ግን በግዞት በፍጥረት ደሴት ኑሯል ፤ በዚያም ራእዩን ጽፎ ወጥቷል ።

የሐንስ የኤጲዮን ቤተ ክርስቲያን መሥራችነት ፤ ብዙ ጊዜም ያሳለፈባት አገር ኤጲዮን ናት ፤ ወንጌሉንም፣ ቺቲንም መልእክቶች በዚያው እንደጻፈ ይነገራል ።

፬. ያዕቆብ ወልደ ዛብዴዎስ ፣ ይኸ ሐዋርያ ከሁሉ ቀደም ብሎ ከእስጢፋኖስ ቀጥሎ በሰማዕትነት ያረፈ ነው ። ሂሮድስ በቤተ ክርስቲያን ላይ እጁን አጥብቆ ጫነጭቆናም አበዛ ፤ ማለት ክርስቲያኖችን ያሠቃይ ጀመረ ፤ በዚህም መሠረት ሐዋርያውን ያዕቆብን ያዘና በሰይፍ አስገደለው ።

፭. ማቴዎስ ፣ ይኸ ወንጌላዊ ከጸሎት ለመጠየቅ በኋላ እንደት እንደነበር የወንጌሉን ታሪክ በተረከንበት ተናግረናል ። ሆኖም ለብዙ ጊዜ በፍልስጥኤም ምድር ቆይቷል ፤ ወንጌሉንም የጻፈው በዚያው ነው፤ በኋላ ግን ሕንድ ወደ ተባለ አገር እንደሄደ ይነገራል ፤ ሕንድ የተሰኘችው ሀገር ግን የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ናት ፤ በፋርስ ቋንቋ ሒንዱ ማለት ጥቁር ማለት ነውና ። የጳጳሩ ደረባውን ንግሥትንም ሕንድኬ ሕንዳዊት ይላታል ፤ ፍሬምናጦስንም የሕንድ ኤጲስ ቆጶስ ይለዋልና፤ ስለዚህ ወደ ኢትዮጵያ ገብቶ ወንጌልን አስተምሯል ። በማለት ሰቆራጥስ ፣ ሶዞሚናስ ፣ ቴዎድሮስ ፣ የተባሉ የጥንት ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊዎች የማቴዎስን ሀገር ስብከት ስም ጠርተው ኢትዮጵያ ብለው ጽፈዋል ። እነዚህም የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊዎች ይኸን ለማለት የቻሉት የአውሳብዮስን የቤተ ክርስቲያን ታሪክ መሠረት በማድ

ረግ ነው። ለእርሱም በኢትዮጵያ ቅ/ማቴዎስ እንደሰ በከ ይናገራል።

፮/ ቶማስ ለ ወደ ፋርስና ወደ ዛሬይቱ ሕንድ ድረስ ሂዶ እንዳስተማረ ይነገራል፤ ዛሬም የቶማስ ክርስቲያኖች ወይም የቶማስ ቤተ ክርስቲያን እየተ ባሉ የሚጠሩ አሉ።

፯/ በርተሎሚዎስ ለ ይኸም ሐዋርያ ማቴዎስ ወደ ሄደበት አገር ሂዶ እንደ አስተማረ አውሳብዮስ ይናገራል፤ ይኸም ከሆነ ወደ ኢትዮጵያ መጥቶ አስ ተምሯል ማለት ነው። (አውሳ) እንዲሁም በአርማ ንያ እንደሰበከ ይነገራል።

፰/ ፊልጶስ ለ ስምዖን ቀናናዊ ለ ማትያስ ለ የኔ ነዚህ ሐዋርያት ሀገረ ስብከት እስከ አሁን አይታወ ቅም።

፱/ የጌታ ወንድሞች ያዕቆብና፤ ይሁዳ እነዚህና ሌሎችም የጌታ ወንድሞች እየተባሉ የሚጠሩ አሉ፤ እነዚህም የዮሴፍ ልጆች ሆነው ከጌታ ጋር አብረው ስላደጉ፤ እመቤታችንም በዮሴፍ ቤት ስለኖረች፤ ጌታ ከነዚህ ከዮሴፍ ልጆች ጋር አብሮ ስላደገ ወንድሞቹ ይባላሉ።

እነዚህም ዘገይተው በክርስቶስ እንዳመኑ ይነገ ራል (ዮሐ. ፯. ፭) ለ ሁኖም ያዕቆብ ትልቅ ሐዋርያና የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ የሐዋርያትም ሁሉ ሰብሳቢ ሁኖ ኑሯል።

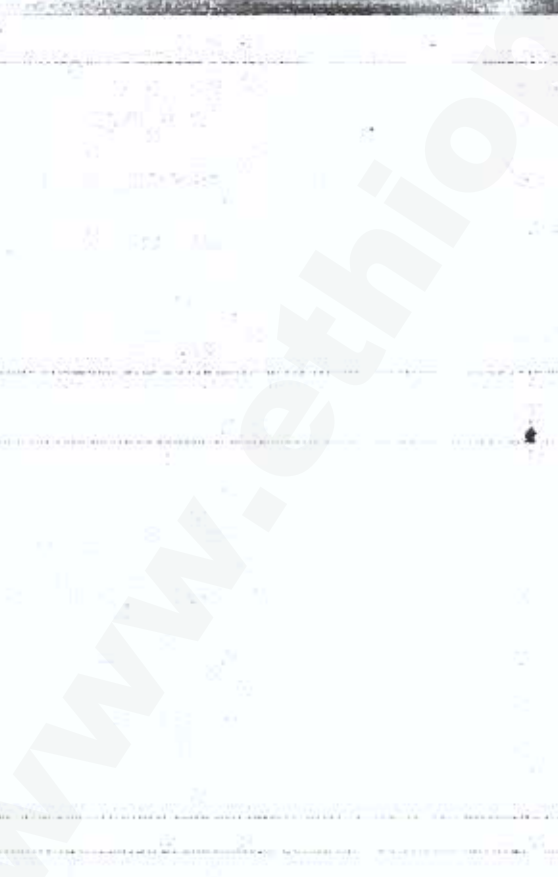
ይኸ ያዕቆብ በስሙ የሚጠራ አንድ አጠቃላይ መልእክት ጽፏል፤ ይኸም መልእክት በስደት ለሚ ገኙት ሺቼ ነገደ እሥራኤል ሁሉ የሚደርስ ነው። በጽኑነት ገድል፤ በትሕርምት የሚኖር፤ የሚሰብክ፤ በጎ አድራጎትንም ለሁሉ የሚያደርግ ትልቅ የቤተ ክር ስቲያን አባት ሐዋርያ ነበር። አይሁድ በትንግት ተነሥተው ገደሉት፤ በዚያው በኢየሩሳሌም በሰማ ዕትነት ዐርፏል።

ወንድሙ ይሁዳም በዚያው በፍልስጥኤም ሠራ፤ አስተማሪ ለሰሙ የሚጠራውንም መልእክት ጻፈ።

ምዕራፍ ፯ የቅዱስ ጳውሎስ መጠራት ለ

፩/ ትውልድ፡ በኋላ ጳውሎስ የተባለው የሳውል ትውልድ ከነገደ ብንያም ነው፤ የገይማኖት ክፍሉም ፈሪሳዊ እንደ ነበረ ራሱ መስከር ጽፏል (ሮሜ. ፲፩/፲፬) ዜግነቱ ደግሞ ሮማዊ ነው። የተወለደበት አገር የቂልቅያ አውራጃ በምትሆን በጠርሴስ ነው (ዮሐ. ሥራ ፳፩. ፴፱)። ሳውል ማለት በዕብራይስጥ ቋንቋ ጥያቄ ማለት ነው።

ይኸ ሳውል ከመሠረቱ አስተዋይ አእምሮ ለ የመረዳትም ኃይል ያለው ሰው ነበር። ወላጆቹ በል ጅነቱ ከቆልቂያ ወደ ኢየሩሳሌም ወስደው ሕግ ይማ ርላቸው ዘንድ ለታላቁ የሕግ መምህር ለገማልያል ሰጡት (ዮሐ/ ሥራ ፳፪. ፫)። ዕብራውያን ልጆቻቸውን ሲያሳድጉ ልዩ ልዩ ተግባረ እድ እንደሚያስተምሯ ችው ሳውልንም ከቀልም ትምህርት ሌላ ድንኳን መስ ፋት አስተምረዉት ነበር (ዮሐ. ሥራ ፳፪. ፫)።

ይኸ ሳውል ለአባቶች ሕግ በጣም ቀናተኛነበር ስለዚህም ከአባቶቹ ሃይማኖት ውጭ የሆኑትን የክርስቲና ትምህርት የሚያስተምሩትን አጽንቶ ይጠላ ነበር ።

ክርስቲያኖች በኢየሩሳሌም ከነበረው ጥላቻ ለመራቅ ወደ ልዩ ልዩ ሀገር ተበትነው ለማስተማር የሞከሩትንም እያሠረ ወደ ኢየሩሳሌም እያመጣ ለማስፈረድ ቀርጦ ሐሳብ አድርጎ ከሊቀ ካህናቱ የማስገደጃ ደብዳቤ ተቀብሎ ወደ ደማስቆ ሄደ ።

፪/ ሳውል በተለምዶት እንዳመነ ፤ በደማስቆ የነበሩትን ክርስቲያኖች ለማወቃየት ሲገልግስ ለንብቶከከተማው ለመግባት ትንሽ ሲቀረው፤ በጠራራው ፀሐይ ላይ ደንገት መብረቅ ብልጭ አለና ዐይኑን አንጸባረቀው ፤ ሳውልም ከመሬት ወደቀ ፤ ዐይኖቹም ታወሩ (የሐ.ጳ. ፩—፳፰/፳፱/ ፫—፲፪)። ከሰማይ ደግሞ «ሳውል፤ ሳውል ለምን ታሳድደኛለህ» የሚል ድምፅ ሰማ። ሳውልም ጌታ ሆይ አንተ ማነህ? ሲል ጠየቀ ። ጌታም «አንተ የምታሳድደኝ የናዝራቱ ኢየሱስ ነኝ» አለው ። ሳውልም ጌታ ሆይ አሁን ምን ድንገት እንዳደርገኝ ተረዳለህ? ሲል ጠየቀው ። ጌታ ግን ወደ ከተማው ግባ በዚያ የምታደርገውንና የምትድነበትን ታገኛለህ አለው ። ከወደቀበትም ተነሥቶ አብረውት በነበሩ ሰዎች እየተመራ ወደ ከተማ ገባ ።

አብረውት የነበሩ ሰዎች ግን ድምፁን ይሰሙ ነበሩ እንጂ ያዩት ነገር ከቶ አልነበረም ።

ሳውልም ከከተማው ገብቶ ለ፫ ቀናት ያህል እህል ሳይበላ ፤ ውህም ሳይጠጣ ሰነበተ ። በዚያ ከተማ የጌታ ደቀመዝሙር የሆነ ሐናንያ የተባለ ሰው ነበር ፤ ለእርሱም ጌታ በሕልም ሳውልን እንዲያጠምቀው ነገረው ። ሐናንያ ግን ጌታ ሆይ ይኸሰውክርስቲያኖችን ሁሉ የሚያሳድድ እንደ ነበር አውቃለሁ እንዴት እቀርባለሁ አለው ። ጌታም በአሕዛብ ዘንድ ስሜን ይሸከም ዘንድ ምርጥ ዕቃ አድርጌዋለሁና አትፍራው አለው ። በዚያኑ ጊዜ ደግሞ ሐናንያ የሚያዘውን ሁሉ እንዲፈጽም ለሳውል በራእይ ተገለጠለት ። በኋላም ሐናንያ እየጠየቀ ሳውልክለበት ቤት ድረስ ሂደውን ደሜ ሳውል! ሲል በእጁ ያዘው፤ በዚህን ጊዜ ሳውል ከዐይኑ እንደ ቅርፊት ያለው ለቆ ወደቀለት፤ አጠመቀውም ፤ በዚህን ጊዜ ተጽናና ፤ ተነሥቶም እህል በላ፤ ውህም ጠጣ ።

ሳውልም ወዲያውኑ የክርስቲያን ትምህርት ለማር ሳይል ፤ ወይም ትናንት ያፈርሰው የነበረውን ባሬ ይገነባል ይልኛል ሳይል፤ ሳያመነታም፤ ወዲያውኑ ስለ ክርስቶስ ይመሰክር ያስተምርም ጀመር ። ወደ ግረብ ምድረ በዳ ሂደም ለ፫ ዓመት ያህል ሱባዔ ገብቶ ራሱን ይመረምር ከእግዚአብሔርም ጋር ይነጋገር ጀመር (ገላት. ፩—፲፪) ።

ከግረብያ ተመልሶ እንደገና ደማስቆ ገብቶ ስለ ክርስቶስ በከፍተኛ ቅናት ሲያስተምር በድፍረትም ሲናገር፤ በደማስቆ ይገኙ የነበሩ አይሁድ በጥላቻ ተነሡ ። ቆይታ ሊገድሉትም ይኹ ጀመር፤ ስለዚህም የደማስቆን በር በመጻፍትም በሌሊትም አጽንተው ይጠብቁ ጀመር፤ ሳውል ሲወጣና ሲገባ ይዞ ለመግደል ። ደቀ

መዛሙርቱ ደግሞ በቅርጫት አድርገው፣ በመስኮት አውጥተው በሌሊት ሰደዱትና ከሞት አመለጠ ።

ሳውልም ከደማስቆ ወጥቶ ወደ ኢየሩሳሌም ሄደና በዚያ የሚገኙትን ሐዋርያት ለመገናኘት ፈቀደ ፤ ሐዋርያት ግን ቀድሞ ይሠራው የነበረውን ክፉ ሥራ ስለሚያውቁ፣ ደፍረው ሊገናኙት አልፈቀዱም። በርና ባስን አገኝተው በክርስቶስ ማመኑን እንደነርሱም በቅንዓት ስለክርስቶስ ማስተማሩን እስኪናገር ድረስ።

በዚያም በኢየሩሳሌም በመንፈሳዊ ቅናት ሲያስተምር ቀድሞ የሚያውቁትም ባልገጀርቹ የነበሩ ሊገድሉት ይፈልጉት ጀመር። ከዚያም ሐዋርያት ወደ አገሩ ወደ ቁልቅያ አውራጃ ወደ ጠርሴስ እንዲሄድ አደረጉ ።

ር/ የጳውሎስ የስብከት ዘዴ ፤ ጳውሎስ እንዲሁ እንዳገኘ የሚናገር ሰው አልነበረም ፤ እርሱ ራሱ ተነቃናቂ በመሆኑ ታላላቅ ከተማዎችን ፣ ሕዝብ የጸዛ ባቸውን እየመረጠ ዕቅድ እያወጣ ይሰብክ ነበር ። እንዲሁም ሕዝቡ ተነቃናቂ የሆነው ከአንድ ወደሌላው አገር ሲሄድ ስለ ክርስቶስና ፣ ስለ ቤተ ክርስቲያን ሲያወራ ሊናገር የሚችለውን በመምረጥ ነበር። እንዲሁም ትምህርቱ እንደቦታውና እንደሁኔታው ይለያይ ነበር ፤ ሁሉም ጅስ ብሎት በሚቀበለው መልክ ያስተምር ነበር ። ሀገርን መምረጥ ብቻ ሳይሆን ቦታንም ይመርጥ ነበር ፤ ለምሳሌ በገቢያ ፣ በምክራብ ፣ በአደባባይ፣ በትያትር ቦታ ሁሉ ሕዝብ የሚገኝበትን በመምረጥ ያስተምር ነበር ። እንዲሁም በየደረሰበት

አገር አስቀድሞ ጠይቆ ያስተምር የነበረው እያሁ ደግን ነበር ። በዚህም መሠረት ከአይሁድ ውስጥ ብዙዎችን አሳምኗል ፤ ግን የአሕዛብ መምህር እንደመሳሉ በይበልጥ ያሳመነው አሕዛብን ነው ። በዚህም መሠረት ክርስትና በኢየሩሳሌምና በአካባቢዋ ብቻ ይገኝ የነበረውን ሳውል በትጋት ከማስተማሩ የተነሣ ከኢየሩሳሌም እስከ እስኳንያ ያሉት አገሮች ሁሉ ክርስትናን ተቀብለው ቤተ ክርስቲያንን አቋቁመው ተገኝተዋል ።

እንዲሁም በቃል በየደረሰበት ማስተማር ብቻ ሳይሆን ጳውሎስ በመልእክትም ያስተምር ነበር ። ይኸን ሁሉ አገር ሲዞር ሌሊትም መዓልትም ሳይል ሲሠራ በሰው በኩል የሚረዳው ነገር ክቶአልነበረም፤ በራሱ እጅ ድንኳን ሰፍቶ፣ ያንን ሽጦ በሚያገኘው ገንዘብ ራሱንም ሌላውንም ይረዳ ነበር እንጂ (፩ኛ ቆ. ፩. ፲፪፻፸፮ ቆ. ፲፩. ፯፻፳. ሥራ. ፳. ፴፯፻፳፻ተሰ. ፪. ፱) ። እንዲሁ አድርጎ ሲሠራ ቆይቶ ሊሞት ሲል የመወረሻውን የኑዛዜ ቃል እንዲህ ሲል አስተላለፈ። «መልካሙን ገድል ተጋደልኩ ፤ ሩጫዬንም ወረሰኩ ፤ ሃይማኖቱንም ጠበቅሁ ፤ እንግዲህ ስያ ጸድቅ ፈራጅ ዋጋዬን ይከፍለኛል፤ ለኔም ብቻ አይደል መገለጡን ለሚወዱ ሁሉ እንጂ » (፪ኛ ጠ.ሞ. ፩. ፯—፰) ።

፩/ የቅ/ ጳውሎስ ሐዋርያዊ ጉዞ ፤ ጳውሎስ ክርስትናን እንደተቀበለ የክርስቶስ ወንጌልን ለማስተማር ብዙዎች ሀገሮችን ዙሯል ፤ እነዚህም ፫ቱ የሐዋርያ ነት ጉዞ እየተባሉ ይጠራሉ ።

፩/ ጉዞ ፤ ከክርስቶስ ልደት በኋላ በ፵፭ ዓመት በርናባስንና ማርቆስን አስከትሎ ከአንጾኪያ ወደ ቆጵሮስ ወረደ፤ በዚያም ሰላሚናጳፋ በሚባሉት በደሴቷ ታላላቅ ከተማዎች አስተማረ ። በዚያም ከትምህርቱ ከተአምራቱ የተነሣ ጳውሎስ የሚለውን ስም አገኘ፤ ጳውሎስ ማለትም ብርሃን ማለት ነው ። ጳውሎስ በትምህርቱ በተአምራቱ ዓይነ ሥጋን ዓይነ ነፍስንም ያበራ ነበርና ። ይኸንም ስም የሰጠው ሰርግዮስ ጳውሎስ የተባለ ሰው ነው ፤ እርሱም የሀገሩ ሹም የነበር ነው (የሐ.ሥ.ራ. ፲፫. ፯)። ከዚህ ዕለት በኋላ ስሙ ጳውሎስ ሁኖ ከቆጵሮስ ወደ ታናሿ እስያ ሄደ ፤ ወደ ጽንፍልያ ሲደርስ ማርቆስ ልጅ በመሆኑ መከራውን ተሰቀቀና ተመለሰ ። ጳውሎስና በርናባስ ግን ወደ ፍርግያ ወደ አንጾኪያም ደረሱ፤ በዚያም በየምክራቡ እየገቡ ላል ንግግር እያደረጉ ሕዝቡ እስኪደነቅ ያስተምሩ ነበር ። ከዚያም አልፎ ኢቆንዮን፣ ደርቤን ፣ ልስጥራ ወደሚባሉት አገሮች ደረሱ በነዚህም በደረሱ ባቸው አገሮች ሁሉ ብዙ አማኝያንን አገኙ ። ከዚህ በኋላ ደግሞ በሄዱበት አገር አድርገው ቀድሞ ያሳመኑትን እያጽናኑ ወደ አንጾኪያ ተመለሱ ።

፪/ ጉዞ ፤ በዚህ ጉዞ ጊዜ ደግሞ እርሱ ያሳመናቸውን ሰላሳን፣ ጢሞቴዎስን፣ ሉቃስን ይዞ በ፶፫ ዓ.ም. ከአንጾኪያ ተነሥቶ ፍርግያ፣ በ ታንያ፣ ሚስያ፣ የሚባሉትን የታናሽ እስያ አገሮች እያስተማረ ወደ አውሮፓ ለመጀመሪያ ጊዜ ተሻግሮ ፊልጵስቶስ ፣ ተሰሎንቄ ቤርያ ፣ አቲና ፣ ቆሮንቶስ የተባሉትን በዘመኑ ታላላቅ የነበሩትን ከተማዎችን አስተማረ ። ከቆሮንቶስ በኋላ

ወደ ኤፌሶን ሄደ፤ ከዚያም ወደ አንጾኪያ ተመለሰ ። በዚህም ጊዜ ብዙ አሳምኖ ብዙ ቤተ ክርስቲያንን አቋቁሞ ተመልሷል ።

፫/ ጉዞ ፤ በዚህ ጊዜ ሉቃስን ፣ ጢሞቴዎስን ፣ ቲቶን ፣ እስከትሎ በ፶፮ ዓ/ም ከአንጾኪያ ተነሥቶ ገላትያ ፣ ፍርግያ የተባሉትን የታናሽ እስያ አገሮችን እያስተማረ ኤፌሶን ደረሰ ። በኤፌሶን ግን ፪ ዓመት ተኩል ቆየ ። ከዚህ በኋላ ወደ ጢርኦስ ሄደ ፤ ከዚያም ወደ መቄዶንያ ለ፪ኛ ጊዜ ተሻግሮ፣ ቀድሞ ያስተማራቸውን አገሮች እያስተማረ፣ የቋቋማቸውንም አብያተ ክርስቲያን እየነበኘ፣ እስከ ዕልጥሪቆን ድረስ ሄደ ሮሜ. ፲፮. ፱) ።

ከዕልጥሪቆን ተነሥቶ፣ በቆሮንቶስ አድርጎ ወደ መቄዶንያ ተመለሰ፤ በዚያም በጢርኦስ አድርጎ ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ ። ይኸም የመጨረሻ ጉዞው ነበር ። ይኸንም የመጨረሻውን ጉዞ ለማከናወን ፬ ዓመት ያህል ፈጅቶበታል ። ኢየሩሳሌም ሲደርስ ግን ችግር ሊገጥመው ነው ፤ ምክንያቱም በየሀገሩ እየዞረ ሲያስተምር የጠሉት አይሁድ በመቅደስ ገዢቶ ሲያዩት ተመቅኝተው ይዘው እየደበደቡ ሊገሉት ሲሉ የሮማ ጭፍራሞች ደርሰው አዳኑት ። ቢሆንም ክሱ ቀጠለና በይግባኝ ወደ ሮማ መሄድ ገድሮ ሆነበት ። ስለዚህ ምንም ጥፋት ሳይገኝበት ስለ ክርስቶስ ስም እሥረኛ ሁኖ ከብዙ እሥረኛች ጋር በትልቅ ቍጥጥር ወደ ሮማ ሄደ። በ፳፪ ዓ/ም ሮም ገባና ነገሩ ቀላል በመሆኑ የቋም እሥረኛ ሁኖ እንዲቆይ ተወስኗለት ቤት፣ ተከራይቶ ፣ የመጣለትን ሁሉ እየተቀበለ፣ ያስተምር ነበር ።

ቆይቶ ግን ከዚህ ክስ ነፃ ወጥቶ እንደገና ፬ኛ ሐዋርያዊ ጉዞ እንዳደረገ ይተረካል ፤ ሁኖም የታወቁት እነዚህ ቫቱ ብቻ ናቸው ። ከዚህ በኋላ ግን የመጨረሻ ዕረፍቱ ሆነና የክርስቲያን መግረፊያ እየተባለ በሚጠራው በኔሮን ትእዛዝ በሰይፍ እንዲገደል ሁኖ፤ በዚያው በሮማ በሰማዕትነት ፃርፏል ። ጳውሎስ ቀን እያስተማረ ፣ ሌሊት ድንኳን እየሰፋ ከመሥራቱ የተነሣ ፃይኑ ደክሞ ነበር ። እንግልትም በዝቶበት ነበር ፤ ግን ሳይሰለች ምስክርነቱን በብዛት ሰጠ ። ከዚህም ጋር ለሁሉ መልእክት እየጻፈ ለቤተ ክርስቲያን ፣ ለግል ሰዎች ፣ ለተለዩ ከተማዎች ይልክ ነበር ፤ እነዚህም የሐዲስ ኪዳን የትምህርት ክፍል ሁነው የተመደቡ ፲፬ መልእክታት ናቸው ።

ምዕራፍ ፩ ልዩ ልዩ ደቀመዛሙርት 1

በዚህ ጽሑፍ ስማቸው ያልተጠቀሱ ሀገረ ስብ ከታቸውም ያልታወቁ ብዙዎች ደቀ መዛሙርት ነበሩ ፤ ሁሉም በመንፈሳዊ ቅንፍት ስለ ክርስቶስ ሠሩ ፤ መሰከሩ ፣ ሕይወታቸው ግን በዚያው ስላለፈ የት እንደወደቁ እንኳን ሳይታወቁ ቀሩ ፤ ፸፪ አርድ እት የሚባሉ ነበሩ ፤ ከሐዋርያት የማይለዩ የት እንደሄዱ እንዴት እንደወደቁ አይታወቅም ። ከነርሱ ውስጥ ቀጥሮ ናቸው የሚባሉ ማርቆስና ሉቃስ ወንጌልን የጻፉ የተለየ ምልክት ያላቸው ስለሆነ ስለነርሱ በመጠኑ ይተረክላቸዋል ። (በወንጌላቸው ላይ ያለውን ተመልከት) ።

እንግዲህ ወንጌልን ዳር እልከረር ያረጋሰ ነገሩ ሐዋርያት ስብከት ብቻ እይደለም ። እነዚህ ጭ አርድ እትም በየፀገሩ እንደተበተኑና እንደሰበኩም የታወቀ ነው ። እንዲሁም በእስጢፋኖስ ሞት ምክንያት ከተበተኑት ቼሺህ ክርስቲያን ውስጥ አብዛኛው በየሂደቡት አገር ሲሰብክ ተገኝቷል ፤ ለምሳሌ ዲያቆን ፈለጺስ በሰማርያ የሠራውን እናውቃለን ፤ እንዲሁም የኢትዮጵያ ፻፺፫፻፲፱ እንዳጠመቀ ተረድተናል ። እንዲሁም ሁሉ ራቅ እያለ እየሂደ የሰበከ፤ ያስተማረ፤ በዚያውም ያረፈ ሐዋርያ ይገኛል ።

ከዚህም ሁሉ ይልቅ ወዲያውኑ የሚያምኑት ሁሉ ሰባኪዎች እየሆኑ ከመነሣታቸው የተነሣ ከሀገራቸው ራቅ ብሎም በመሄድና በማስተማራቸው በትንሹ ጊዜ ጥንታዊ የነበረውን ሃይማኖት እየደመሰሰ ክርስትናው በሰፊው ይነገር ጀመር። እንዲያውም በሐሰት አምልኮት እየተመለከ የነበሩት ሁሉ በክርስትናው ፊት ቦታ በማጣታቸው ጣዖት አምላኪዎች ሁሉ የቤተ ክርስቲያን አካል ሆኑ ።

በክርስቲያኖች እውነተኛ ምስክርነት፣ እውነተኛ ጥምህርት የሚመለከታቸው ዓለም ሁሉ የነርሱን ፍለጋ ለመከተል ወደደ ፤ ስለዚህ ከዕለት ወደ ዕለት ክርስቲያን እየበዛ፣ ሃይማኖቱ እየጸና፤ በሮማግዛት የሚያንጸባርቀው ሃይማኖት ክርስትናው ሆነ ።

ምዕራፍ ፱ የሌቶች አገልግሎት በቤተክርስቲያን

የክርስትና ሃይማኖት በኅዳር በጾታ የማይወሰን በመሆኑ በተለይም ክርስቶስ ከተከታዮቹ አብዛኛ

ምቹ ሴቶች በመሆናቸው ክርስቶስና የክርስቶስ ሃይ ግናት እንደባለውለታ ሁኖ በሴቶች ይረዳጀመር።

በክርስቶስ ጊዜ በገንዘባቸው፣ በጉልበታቸው ያገለግሉ የነበሩ ሴቶችን ወንጌላውያን ገልጠው ተኖ ግረውላቸዋል (ማቴ. ፳፯. ፶፮ ፤ ማር. ፭. ፱—፳፯ ስ. ፳፯) ። እነዚህ ሴቶች በመስቀልም ጊዜ እንኳን ያልተለዩ ናቸው። እንዲሁም ከመቃብሩ ባለመለየት ሲ መላለሱ፣ ከሐዋርያት ቀድመው ጌታን ያገኙና ለደቀ መዛሙርቱም እንዲነግሩ የታዘዙ ናቸው (ማቴ. ፳፰. ፩—፲ ፤ ማር. ፲፯. ፩—፳ ስ. ፳፯—፲) ። የእነዚህ የቅዱሳት አንስት መጀመሪያዎ ቅድስት ማርያም ናት ፤ እርሷ በነፍስም ስሥጋም ቅድስት ከመሆኗ የተነሣ ክርስቶስን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና ለመ ውለድ በታች፣ በዚህም የሴቶች ሁሉ መመኪያ፣ መጀ መሪያ ሆነች። በኋላም ከክርስቶስ ሳትለይ የቅዱሳት አንስት መሪ በመሆን ወጣች፣ ወረደች፣ ልጅዋ ወደ ሰማይ እስከፀረገበት ዕለት ሳትለይ ሠርታለች ።

የሰማርያ ሕዝብ በክርስቶስ ለማመን ምክንያት የሆነችው የሰማርያ ሴት ናት፣ የሠራሁትን ሁሉ የነገረ ኝን ሰው ኑና እዩ ብላ ጠርታ ያመጣች (ዮሐ፱. ፳፫)።

በሐዋርያት ጊዜ ቤተሰብ ለነርሱ መሰብሰቢያ ያደረገች፣ ንብረቷን ለወንጌል ትምህርት ያበረከተች የማርቆስ እናት ማርያም ነበረች (ዮሐ. ሥ. ፲፪. ፲፪)።

የአቲላ ሚስት ጳርስቅላ በብዙ ነገር ከጳውሎስ የማትለይ የነበረች ናት (ዮሐ. ሥ. ፲፰. ፪፤ ፩ኛ ቆር. ፩. ፲፩) ። የክንክራ እስን ቤተ ክርስቲያን ታገለግላ

የነበረች ፊቤን ብዙ አገልግሎትን ያበረከተች ናት። (ሮሜ ፲፯/፩)። እነዚህ ሁሉ ለወንጌል ትምህርትና ለበጎ አድራጎት ከወንዶች ሐዋርያት ባለመለየት የሠሩ ናቸው ። ሴቶች ልጆች በማስተማር፣ ትንቢት በመና ገር የነበሩ ሥነ ሥርዓት ያላቸው እንደነበሩ በፊልጶስ ልጆች ልንረዳ እንችላለን (ዮሐ. ሥ. ፳፩. ፱)።

ይኸን ሁሉ የተረዳው ሐዋርያው ጳውሎስ ሴቶች አገልጋዮች ለመሆን ብትረዳገ (ዲያቆናዊት) ጅ ግመት የሆናቸውን መሆን አለብህ ሲል ለጢሞቴ ዎስ ገልጦ ጽፏል (፩ኛ ጢሞ. ፭. ፱—፲፫)። ይኸም የሚ ያመለከተው ዛሬም ስለወንጌል ትምህርት ስለ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ሴቶች መሥራት የሚገባቸው መሆኑን ነው።

የሐዋርያት ዘመን ስለክርስቶስ ይኸን የመሰለ መልክ ነበረው፣ በሃይማኖት ፣ በጎሣ፣ በጾታ ልዩነት ሳይኖር ሁሉም ስለክርስቶስ ፍቅር ስለወንጌል ክብር እንዲያሰብ ፣ እንዲናገር ፣ እንዲሠራ ያደርገው ነበር።

ምዕራፍ ፲ የክርስቶስናው በዓለም መስፋፋት ፤ በዚህ በጀኛው መቶ ግመት ክርስቶስናው በዓለም ለመዳረስ ለመስፋፋትም ቻለ ፤ ክርስቲያኑም ሕዝብ ከጊዜ ወደ ጊዜ በቀጥታ በዝቶ ተገኘ ።

ምንም በምንም ሀገር ስንት ሐዋርያት፣ እነማን እንደ ሂዱ ግልጥ ሁኖ ባይታወቅም ከእውሮፓ ወደ ሚበልጠው ክፍል ከመካከለኛው ምሥራቅም እስከ ሕንድ እንዲሁም ከአፍሪካ እንደ ግብጽ፣ ኢትዮጵያ ፣ ቱኒስያ ፣ ሊብያ ፣ ናብያ ያሉትና እነዚህን የመሳሰሉት

አገሮች በዚህ በ፩ኛው ምዕተ ዓመት ክርስትናው ለመግባት ወንጌል ለመስበክ ተችሏል ።

ይኸን ወንጌላዊ ሥራ በቀላሉ ለማድረስ ያስቻሉ ልዩ ልዩ ምክንያቶች አሉ ፤ እነርሱም ፤

፩/ የሐዋርያትና የተከታዮቻቸው ቆራጥ አሠራር ነው ፤ እነዚህም ሰዎች ከሥጋዊ አስተሳሰብ የራቁ፤ ለመንፈስ የጠለቁ በመሆናቸው ፤ ሳይፈሩ ሳያፍሩ በማስተማራቸው የሚያያቸው የሚሰማቸው ፤ ሁሉ በአድናቆት ትምህርታቸውን ለመቀበል ቻለ ።

፪/ የሚናገሩት እውነት ፣ የሚሠሩት በእውነት በመሆኑ በሐሰት የሚመለከት ሁሉ በእውነት ስለተጋለጡ ሁሉም ወደ እውነት አዘነበለ ፤ የክርስትናውን እውነተኛነት አረጋገጠ ፤ ስለዚህ ሳያመነታ ከጣዖት አምልኮ ወደ እውነተኛው ሃይማኖት ከአረጋግጣለሁ ወደ ክርስትናው ለመግባት ቀና ሆነለት ።

፫/ የቋንቋው አንድ መሆን ፤ በዚያን ጊዜ ከሞላ ጎደል የሥልጣን ቋንቋ ሁኖ ይነገር የነበረው የአስተዳዳሪዎችም የሮማውያን የይፋ ቋንቋቸው ግሪክኛ በመሆኑ በአስተርጓሚ ፣ በመሪ ከሚደረገው ውዝግብ ርቆ በቀጥታ ሁሉም በሚሰማው ቋንቋ ወንጌል ለመነገሩ በቶሎ ተቀባይነትን ለማግኘት ችሏል ።

ከታላቁ እስክንድር አቸናፊነቅ የተነሣ ግሪኮች ሙሉ ስለተበተኑ ሁሉም ግሪክኛ ይናገር ነበር ፤ እንዲሁም የፍልስፍና ቋንቋ በመሆኑ ሁሉ ይቀጸልው ነበርና ።

፬/ የአስተዳደር አንድነት ፤ በዚያን ጊዜ የታወቀውን ዓለም ይገዙ የነበር ሮማውያን ነበሩ ፤ ሥርዓታቸው ሕጋቸው አንድ በመሆኑ ሀገሩም ሁሉ በአንድ ገዥ በመገዛቱ ሐዋርያት ወደ ማንኛውም ሀገር ለመዘዋወር ችግር ስላልነበራቸው እንደልባቸው እየገቡ እየወጡ ማስተማር ችለዋል ፤ ስለዚህ ለትምህርታቸው ሰፊ ተቀባይነትን አገኙ ፤

፭/ የአምልኮ ጣዖት ደካማነት ፤ ከመሠረቱ ጀምሮ አምላክ የፈቀደው በጽሑፍም ያስተላለፈው ሃይማኖት አይሁዳዊ ነበር ፤ እርሱ እውነተኛ ሁኖ ይሰጥ ስለነበር በፍልስጥኤም ምድር ክርስትና ብዙ ተቀባይነት ሲያገኝ አልቻለም ፤ በየጾታው የነበረው አምልኮ ጣዖት ግን መሠረት የሌለው ፤ በጽሑፍ የሞላ ሃይማኖታዊ አስረጅ ስለሌለው በቀላሉ የተገነባ ነበርና በቀላሉ ለመፍረስ ቻለ ።

ይኸ ሁሉ ተደምሮ ለወንጌል ትምህርት ምክንያት ሆነ ፤ ይሁን እንጂ ከዚህም ሁሉ ምክንያት ይልቅ የአምላክ ፈቃድ መሆኑ ነው ፤ ስለዚህ ወንድም ፣ ሴቱም ፣ ትንሹም ትልቁም ሕይወቱን ለወንጌል ትምህርት በመስጠት ስለሠራ ክርስትናው ሙሉ ዘንድ ሊዳረስ እንደቻለ ልንረዳ ይገባናል ። በዚያን ጊዜ ስለ አዲሱ ሃይማኖት ማለትም ስለ ክርስትናው በየትኛውም ሸንጎ ውይይት ይደረግ ነበር ፤ በዚያም አጋጣሚ ሳይፈሩና ሳያፍሩ ስለ ክርስትናው ሃይማኖት የሚናገሩ የሚመለከሩ ነበሩ ።

ክርስትናው የሰው ልጅ የሆነው ሁሉ ሃይማኖት እንደሆነ በማመን ሁሉም ለመግርጠም ለማስተማር፣ ይረባረብ ጀመር። ስለዚህ ሐዋርያት ባልደረሱበት አገር እንኳን ነጋዴዎች፣ መንገድ ተጓዥዎች ወደ የደረሱበት አገር በተለይም ወደ የትውልድ ሀገራቸው ሲገቡ ስለክርስትናው ሃይማኖት በመናገራቸው ሊጠይቃቸው የመጣውን ሰው ሁሉ እያሳመኑ ይሰዱ ነበር።

የኢትዮጵያ ንግሥት ጃንደረባ ወደ ኢትዮጵያ እንደተመለሰ፣ የወንጌል ሰባኪ ሁኖ እንደኖረ በዚህም ምክንያት የቤተ መንግሥቱ አካባቢና ታላላቅ ባለሥልጣናት ክርስትናውን ተቀብለው እንደነበር ይታመናል። እንግዲህ ከመንገደኞች መካከል እንደዚህ ያለ አጋጣሚ በብዙ ቦታ እንደሚገኝ የታመነ ነው።

እንዲሁም ፍሬምናጦስ ወደ ኢትዮጵያ ለመግባት የቻለው ተጓዥን አጎቱን ሚሮፓዊስን ተከትሎ ወጥቶ ነው። ይኸም ፍሬምናጦስ ጳጳስ ከመሆኑ በፊት የክርስትናው አስተማሪ ሁኖ ቤተ ክርስቲያንን አቋቁሞ አምልኮቱን ይፈጽም እንደነበር የታወቀ ነው።

ይኸን በመሰለ መልክ ለንግድ ፣ ለጨዋት (ይግባኝ) ለመንግሥትም ሥራ ሕዝብ ሁሉ ወደ ሮምና እርሷን ወደመሰሰሱ ታላላቅ ከተማዎች ይሄድ ይመለስ ስለነበር ፣ በተለይም በንግድ ምክንያት፣ ከአንዱ ወደ ሌላው የሚሄደው ሕዝብ ሁሉ ስለ

ክርስትና እየሰማ ራሱም አምኖ፣ ተጠምቆ፣ እየተመለሰ፣ እርሱም ተመልሶ እየሰበከ፣ ባልታሰበ ግምት ክርስትናው በዓለም በቶሎ ሊደርስ ቻለ።

ዛሬም የክርስትናው ነገር ለካህን ብቻ የሚተው ተግባር አይደለም ፣ አባትና እናት ልጆቻቸውን ፣ የቤት አሳዳሪዎች፣ የቤት ሠራተኞቻቸውን ፣ የአገዳድ የግል ማኅበር ዓባላቱን መስበክ፣ ማስተማር ፣ ስለክርስቲና ስለቤተ ክርስቲያኑ መናገር፣ መመስከር ግዴታ ይሆንበታል።

እንዲሁም በየቤተ ክርስቲያኑ የሰበካ ጉባኤው እንዲጠናከር፣ የሰንበት ትምህርት ቤት እንዲቋቋም ክርስቲያናዊ ድርጅት ሁሉ በትክክል እንዲሠራ፣ ወጣት ሽማግሌ፣ ወንድ፣ ሴት፣ ካህን የጨዋ ልጅ ሳይል ሁሉም የሚሠራበት ሃይማኖታዊ ግዴታው መሆኑን ሁሉም ሊረዳው ያሻል።

ተፈጸመ።

፫፮